

Слово икона симът чиаудасът людеси чиоіеъ. Но
задади то ви чиаудасъ добръ толъ Могъ зде-
да съ издергани отъ Суда Рынку въ ии приидише
Слово икона симъ чиаудасъ въ ии приидише
чаропъ чиаудасъ въ ии приидише

СЛОВО НАНЕДЕЛЮ ДЕБЛА ТУНОЦІ
ПОСОШЕСТВІЙ СТГФ ДХЛ.

Будѣте мѣрди ико же Оцъ ба мѣрдѣ єшти.
Словѣ сътв. Хбѣ ѿ Спогш въ линії Лукѣ, Глаубѣ 5, написаніе.

Къ мноғш єстъ добродѣтельи котоими
чѣбѣка залецаитъ Бгъ, ви пыє прѣходъ
єдинно мѣрдіе : Залецаитъ Православніи.
Залецаитъ Бгъ чѣбѣка вѣра Православніи.

Еѵрп. Апѣ:] небомоно ѿгоднити Бгъ. Залецае Чистота
Мл: ведалягъ слоў въ линіяхъ: Блажени чистки ср҃цемъ, ини
тии Бга ѿзрѣтъ. Залецае тѣ, прѣостъ, котоимъ
ведалягъ єдиного бѣтвела Чистотаго. Вибхъ чистотъ
єстъ маткю. Залецае тѣ покоръ, ви бозионитъ
Еѡ, икоша моби Стѣнѣ Апѣ Іакѡ: Смиреши прѣтъ
и вогненіе бы. Личъ гдѣ чѣбѣкъ немаєтъ мѣрдіа.

Ближнимъ івонимъ, не хай вѣдаешъ, же не доспѣши
чѣтвѣа Нѣнаго. Мѣрдіа добродѣтель пакъ єшти
же бозиенъ инишнъ ліешъ істъ, помогти чѣбѣкъ

христианъ. Ви ви ого чиаудасъ въ ии приидише
задади чиаудасъ издергани отъ Суда Рынку въ ии приидише
чаропъ чиаудасъ въ ии приидише

спіні

ніл не могътъ. Алеши въмъ либо ктв єстъ върнымъ, тымъ, прѣсымъ, и ииншими бощими приѡздоблени добродѣтельми; єсли въ себѣ мѣдїл къблѣжнїи мѣтъ, не доставитъ бѣга мѣдїя. Такъ мобитъ горїй Стбн: Мѣдїл бѣгъ заслужити неможетъ, горїй тѣтъ мѣдї не будетъ. єсли алеши въмъ исканци свѣта сегш тѣ бѣзъ себѣ добродѣтель дїл починаютъ, же бѣзънен жаденъ тои мѣдїл прошенїи не ставаєтъ го дынъмъ, который жадномъ шокальуетъ мѣдїл, и недѣйтъ прошенїи; тоже да въ бѣзънѣй бѣгъ который чре быи Прѣснѣй Апостоли ро-
коиля, и повѣмъ свѣтѣ оповѣдѣлъ: Магн хоще ^{Мѣдїл}
жерть, не мѣдїнъма не покажетъ мѣдїл. Же
бы мѣдїе таіон єстъ поваги оу Хртѣ Спіїтела,
егъ мобитъ ймбрѣой Стбн: и ічного таіъ не за-
етъ хртїанїна бѣгъ и лидемъ, икъ мѣдїе: и для
оу въглїи и иѣшнемъ Хс Гдь мобитъ: Будьте
и, ико же ѿцъ вѣшъ мѣдї єстъ.
тъ мѣемъ быти подобнии въ мѣдїи бѣгъ, и чре що
иказаиа ѿного ближнимъ нашнимъ порышнитиа
темъ. Отому сїе слово будетъ.

тъ таіъ єстъ мѣдї, Слѹкачъ Православнай.
же негладитъ на перони, азлаща тѣтъ на
землю, гдѣ добрымъ и злымъ свое ѿкальуетъ
добродѣтелью, ѿсвѣтилъ на землю: Слѹкачъ
Самце свое пакъ на землю и добрымъ, и дожитъ ^{Мѣдї}
внѧл, и на не прѣнил. Кощени ли члвче въ томъ
послѣдовати бѣгъ не смотрѣ когдѣ мѣшъ либѣ-
ани тежъ пытайн и то єчи отецъ, чи матка, чи
и, чи сестра, бо лище либените либещиа вѣ и лище ^{Лв: 5.}
шборите баготворящи бамъ, кал вѣ баготъ єстъ
хртїанской тогдѣ ѿчаташа школѣ, лечъ въ школѣ
ионекон, который таімъ таіеш чиняти добра,
шанситъ, таіхъ вспомагаюти, и который алео
есланью ихъ къ себѣ либо въидитъ, и который ии
шфорного чиняти: алео которымъ єи ии срестьбо
зимотъ. Але въ школѣ Хртобой настави ииакша:

Слово на Илю ді.

ПАКІНІ ОНІЗ ВІДЛІГУ ЗДАНИХ, ІЖЫКІГО ХОЩЕТЬ СІЙТИ
 СНОМЪ БЖІНМЪ, ПОВІННЕМЪ ДОБРАХЪ І ЗЛУХЪ АНЕЙТИ;
 КТО ХОЩЕТЬ ЕЙТИ В НЕЧІ, ПОВІННЕМЪ ДОБРОМЪ І ЗЛОМЪ;
 ПРІЛТЕЛЕВИ І НЕ ПРІЛТЕЛЕВИ ДОБРЕ ЧИНІТИ, ШЧОГО ГЛА-
 ЖАДЕНЬ ШМОВЛАТНІ НЕ ПОВІННЕЙ, ЕО САМЪ ХС МОВНИЦІ;
 АНЕЧІТЕ ВРАГІВ БАША, І БЛГО ТВОРІТЬТЕ, І БДАЙ ДАВАНІТЬ-
 НИЧСОЖЕ ЧАІНЦЕ, І БДІТЬ МЦДА БАША МНОГА, І БДІТЬ
 СНОБЕ ВІШНАЛГШ. МЛРДИНА ЄСТЬ БГ҃ І В ТОМЪ, ЖЕ
 ШПУЩАЕТЬ НАМЪ ВІДКІЕ ОУРДАИ, ІІСІ МОВНІ ПРІКІ ІСОНА;
 РАЦУМІХЪ ГДИ ІІСІ МАТНІВЪ ЄСІ, ЦІДРІ І ТЕРПЛІВЪ
 І МНОГО МАТНІВЪ, І РАКЛАНІЛ Ш ЗЛОБАХЪ ЧЛБЧЕНІХЪ.
 ХОЩЕШ ПРІТО ЧЛБЧЕ ЕЙТИ СНОМЪ БЖІНМЪ, ШПУЩАІ
 І ТА ОУРДАИ БЛНЖНІМЪ ТВОІМЪ, САМЪ ХС ТОГШ НА-
 АУЧНІТ МОВАЧИ: ІІКОЖЕ ХОЩЕТЬ ДА ТВОРІДАМЪ ЧЛБЦІ
 І ВІ ТВОРІТЬТЕ НМЪ ТАКОЖЕ, ОУРДІНІША ІІНІМЪ БЛОВОМЪ
 АБО ОУЧНІКОМЪ БЛНЖНАЛГШ ТВОІГШ, АНЕША ГДІ ОНІ
 ТІСЕБІ ШПВІПН, ШПУЩАІЖЕ І ТА, ГДА ТЕКЕ І ОІ ОУРДАИ
 ПАМАТАІЧИ НА СЛОВА ХБІ: ІШЕ ШПУЩАЕТЬ ЧЛБІШ ТОГРІ
 ШІНІА ІІХЪ, ШПВІПН І ВА ОЦІ ВА НЕНИЙ. ТОГО І СТИГИ
 ЕФЕД. ЛПЛЪ ПАВЕ НАЧА, МОВАЧИ: БДІНІТЕ ВДАІ БЛГН, МЛРДИ-
 ПРОСІАІШЕ ДРІДРГД, ІІКОЖЕ ІІ БГ҃ Ш ХЛІ ПРОСТИ Ї ВІ-

МЛРДИНА ЄСТЬ БГ҃ ІІСІ В ТОМЪ, ІЖЪ НАКОРМНІЦЪ
 ПОНІЦЪ, І ШДІБАЕТЬ, ЖІБАМОІА І В ТОМЪ ОУПОДОБНІ-
 АН ОЦІБІ ВІШНІМЪ НЕНОМЪ, ПОВІННІНІМЪ І МІІ ОУБОГИ-
 КОМНІЦІ, ПОНІЦІ, І ШДІБАРНІ; ЕО, [ІІСІ МОВНІ АУТД-
 ЕТНІЦІ] МЛРДІЕ ЄСТЬ ЧЛБОНІІ СКОРБІН В НАШОМЪ СІЦІЮ-
 СТРДАНІЕ. ШБАЧНІША ОУБОГОГШ, НАГОГШ, А ПРИДІШІШ
 ІІГШ, ШЕАЧНІША ГОЛОНОГШ А НАКОРМНІША ІІГШ, ШЕАЧНІШ
 ЖАЖДУЧЛГШ, А НАПОНІША ІІГШ, ТО ОУЖЕ ЄСТЬ МЛРДІ-
 ЕІІШ ТІЖЕ І ОЦІ НАШІ НЕНИЙ МЛРДІ ЄСТЬ; КОНОМНІ
 НАІІ В СІІЕ ІВОІМЪ ПРИДІЛІ, НАКОРМНІЦІ НАПОНІ-
 ПРИДІЛІ, ЕО МОВНІЦІ СІІІНІ АЛПЛА ПАВІЛА: БЛНЦІ-
 ВА ХА КРТНІСІА, ВА ХА ШЕЛІКОСІА. НАКОРМНІ, ЕІІІКІ
 СІІІ ОУБЕКІ ХС: ІІД ІІСІМ ХЛІ ЖНБОГИИ. НАПОНІ, ГОМОВНІ
 ЧЛДОНІІ ДО НЕГШ: ПОСІБНІ ІІСІ ЗАМЛІ, ІІ ОУПОНІ ІІСІ ВІ-
 ГДІ ТІОЕ ВІЕ ВІПОНІЛІМ КІ БЛНЖНІ НІШНІ, ТО ЗАПРДІ-
 ЕІІІМО МЛРДИ, ІІКОЖЕ ОЦІ НАШІ НЕНИЙ МЛРДІ Е.

Стый Апль Пáбелъ хотлун людемъ покадати, же
 на Сийке Бжинъ, не иишаю кáжеи ии мъ насебе брати
 Стъ, таилъ младеи, моблати: Шблецѣгеръ ткшже Коллг.
 бранини Бжин Стый ии волнеленини, въ оутробъ
 дршти. Здбентъ Свкия члвка, але сарзей далеси
 онитъ младеи, коли ёгъ Бжинныи чиннитъ,
 ии гъ славѣ Фллоника: Бжинъ разумѣвалъ наинъ-
 ии юбога. Дненак речъ! чемъ твѣ не моби Стый
 ии Палѣ прости, Помладище, але шблецѣгеръ? та
 тое шбодѣдастъ Златоветыи Стый: Иж [правѣ] Ул: т.
 ии викия вегда єстъ прина, таикъ побинно бытн
 младеи, не мовитъ прости, шблецѣгеръ въ щершти,
 въ оутробъ щедршти; абы здѣ покадчевъ комѣ
 рдѣ, тѣди не з фвкомъ, не з вимовланиемъ, але з ли
 ки ии жееми чиннини. Лечъ мы далеси простилише
 бримъ; прости тиша на з юбогихъ ѿпѣицъ, то
 гаразъ болшъ вимовлана, а не ждан датку, болшъ
 іръ, фвкана, а не ждан ку немъ матьи. съ неувага
 чка! Нбо, ии земля, быши ии нижши речи, наслѣ-
 дїа брь в младеи, ткъ моби Фллоника: Гдн, на иени Ул: ле.
 твомъ, и прѣда твомъ да же до облакъ. и, Матьи Ул: ле.
 иа иепольи земля. а таилъ та члвка вицублестъ
 младеи. младеи младеи Нбо, едо дождитъ на землю,
 твъ младеи земля, еона изъ хлебомъ кормъ. манъ
 младеи быши речи ии нижши, птицы Нбия, звѣри
 земли. напримеръ: ботани Роднителъ ивой ест аро-
 ги згрибъ, хотлун з мѣсца на мѣсце перелетѣти
 иаменахъ ивой переносятъ. Пеликанъ кроби ивой,
 ии южнблжетъ птицы, вранъ, ткъ пышетъ ѿ нѣ: Батанъ
 Златароги, по гармъ птицамъ ивой достаети Кни: Г.
 ии жетъ, смила на по гармъ ии ѿ шдлестъ. Дельфій, Гл: ма
 иали иоторое з малы ёгъ плаоди ве поини ии ѿдѣ,
 ии до оутрѣканя иишихъ великии ивой възложе
 вакомъ, а тайн потомъ собрании матрнанти на
 помѣшихъ, асы вѣренено было; и ёслы бы тое дѣфи-
 ии ии чадеи не было ѿже жибо, оутрѣлого собравшия
 ии вѣтъ, ии з великии ивой крѣкомъ хобаютъ. Лекъ ии

Слово на Илю ді.

Бріль своєгш поло́къ иишиимъ сүдѣлантъ. А чѣ́къ
оубогомъ, ииңдномъ, и бѣ́нномъ оукрвшка хлѣба
и чашн стхенон һоды дағы нехочетъ. Вспомни
мѣ́зерный чѣ́къ, читъ до спалена Содомческъ
и Гоморческъ привело чили не то же несмай мѣ́ди
иикоже Оцъ нашъ Немай мѣ́дъ єстъ ? тақъ мөвніт
Писаніе: Себес үакшніе Содомы гордость въ шлади
нин Хлѣбъ, и въ ии фенілн Вина, и үакъ оубогомъ ии
нищемъ не подлаше. Что боячалъ буликогш ии зведов
до ада ? чили не то же несмай мѣ́дъ, иикоже ѡцъ
нашъ Немай мѣ́дъ єстъ же вида превраты ииони
лекаша гш оубогаш Лазаръ, а не макормилъ єшъ, ии
напомилъ, и не пришѣ́лъ тақъ мөвнітъ ии гүтина :
Цаматан чигоса притрафило боячеви, нешіждинт
єстъ же чужое виднралъ, але же просичемъ добры
бләеногш своегш неудѣлалъ, але аде повержини
до прошена меншихъ речей пришолъ, который тѣ
мало дағы не хотѣлъ. Что залъ дѣрама, Ісаика
такшва тақъ вайесло бысюко к Нѣкъ, же на ии лонъ
вени прѣйтъ желаемъ и что. Закхея ии иишилъ немало
въ царство Несое впробадило. Абоятъ не влане мѣ́діе ?

Ежели теди хощемъ в Нѣкъ за сишибъ бжинъ си ти
принѣты, бдможъ на земли мѣ́ди. Иикоже ѡцъ
нашъ Немай мѣ́дъ єстъ. А иикоже ѡцъ нашъ Немай
вигда мѣ́дъ єстъ ; тақъ и мѣ́ побинннемш вигдѣ
оубогомъ ии недномъ чѣ́къ, покасобаты мѣ́діе виш
ели зрачъ бдучи мѣ́дными, перестанемъ мѣ́діе
людемъ оубогимъ ии ииңдномъ чиннити, тиш и самы
до оубогша прїйдѣ. Что таси шелзлесл прікладо.

Пишил въ Зерцалѣ прікладовъ, же Братиа ёдни
Монастырь въ оутагкахъ велкимъ шплицанчы тақъ
бардо до оубогиа людіи билн мѣ́дными, же ии вигдѣ
кормилн, пойлан, шдѣвалн, и кождомъ етранномъ
чѣ́къ и гостю велкому свою покасобали либоиз
шхоптъ. И поин людемъ оубогимъ давали, поин
Страннмъ и гөштей з либобин ии шхопто прїмобали
попты оүсебе вигш подостагка мѣ́валн ; гдм залъ

шѣй перестали мѣрдныи и спрашиваючи бытии,
такъ въ великаш пренесли оубѣщетва, же сми не-
гли мѣти доболногш препнѣаніемъ на що гдѣ
и въ единамъ спросилии мъжемъ почалася оубѣща-
тии, шпобѣла и мѣтѣ: Вѣтомъ вѣшомъ Монастырь,
братья роднинъ, звѣскли были посподу мѣшкаги,
дѣлте, и братъ дѣлъ вѣмъ, вѣ и жѣ вѣгналии не-
плю, дѣлатогш и дѣлѣнїи неесо мѣшкаги не хотѣлъ.

Свожъ зъ тогѡ прнѣглѣдѣи икона покажутъ, же
и въ дѣлѣи иубѣгнѣи, и то и хѣ иорнитъ, понитъ и
иѣваетъ, и тѣ спрѣнѣиихъ прѣимѣстъ, и тѣ гоуетъ
и фѣбови и вѣхомъ чистѣтъ; томъ зѣвша вшелѣкѣ
и вѣкшии прнѣвѣтъ; и кѣто тѣкъ нечнитъ илѣ
и вѣаѣтъ чиннѣи, томъ вѣгро бѣшатъ. Абѣите теды
и вѣлѣніи дѣръ временніи, и вѣ иѣвѣ вѣчніи
и вѣпнѣи моглии, вѣдѣтъ мѣрдн, ико же оци вѣшъ
вѣи мѣрдъ єсугъ; вѣдѣтъ и вѣтъ же иѣкогш тѣ
и хѣ чѣлѣ спрѣнѣиго еоего вѣда до цѣтва своіого
оого вѣроятнѣи не вѣдетъ, ико людѣи мѣрднии
и до иѣи: Прѣидѣтъ слѣдѣнїи Оца моегш, илѣ Мѣтѣ.
Вѣтъ оубѣщето вѣмъ цѣтво и сложенїемъ мѣра.

Ко вѣмъ речетъ: Прѣидѣтъ крѣпкен, але горе крѣпъ! илѣ є.
и вѣшніи, ини речетъ: Прѣидѣтъ премѣрии, але горе
и вѣмъ кисѣтъ и прѣсокому хѣтъ. ини речетъ: Прѣидѣтъ Тамже
и вѣмъ, але горе вѣмъ еогатыи, ико шигонтилѣ: є.
и вѣшнїа вѣшнаго. ини речетъ: Прѣидѣтъ хитрослободи,
и горе вѣмъ киннци, ико залвораетъ цѣтвѣи Мѣтѣ.
и о прѣчѣкн, и дѣлѣтогш єдини залвомъ рѣка:
и бого на мѣи непоможитъ вѣхъ рѣчен наѣса, ислѣи Агдѣтъ
и оумѣнїи не вѣдетъ оубѣщето вѣкоронована. ини речетъ:
и дѣтъ лакони, але горе грабѣщнмъ гракленіе злодѣевъ: є.
и зоди івоимъ, оубѣщети доки вѣтъ енѣздо ибои.
и речетъ: Прѣидѣтъ преложеніи, але горе вѣмъ вѣжн
и вѣмъ. ини речетъ: Прѣидѣтъ пѣннци, але горе вѣнѣи: є.
и вѣмъ, и вѣломожамъ чирпакиши синкера. лѣтъ речетъ:
и дѣтъ мѣрднен, ико вѣзакахъ, и макорннитеи Мѣтѣ.
и вѣжнѣи и напомнитеи мене, спрѣнѣи вѣхъ

Слово на Наш ді.

и воведоите мене, боленъ и в темници, и посвятите
мене. Такъ єдинъ з бывшемъ Црквищемъ моя итъ: въ
Чркви Нѣномъ пребывши Стыни, же йверъ оутвержалъ
же свѣтъ за ходаль Исое, же Абраамъ вѣръ, же Мойсе
Законъ примиша, же Пётръ Стынъ на Кръстъ воншолъ
же Павелъ Стынъ мѣжшевъ къ Кръсту на веру въ.
иже чесъ оутвержалъ злаго быль, бѣзъ молчанія; и посвѣтъ
дѣлъ тѣко то ѿ юнѣти и ѿ юнѣти чѣмъ илъ и пілъ,
и чимъ пришѣтъ быль; възсалікъ илъ и напітъ се мене
Божа жадъ илъ и напоине мѧ, на га ехъ и ѿдѣбѣтъ мѧ.

Что бы засытъка тѣкъ латво порвшиши могли
до показаня мѣрдѣлъ ѿ юнѣтомъ, и ѿ юнѣтомъ, и Стра-
номъ? и ѿ юнѣшъ тѣкъ латвъ не порвшиши егъ, иже
иди ѿ юнѣвши ѿ юнѣтъ, и ѿ юнѣтъ чѣмъ
єздетъ ѿ юнѣтъ вънѣ то ѿ юнѣшъ и ѿ юнѣтъ на се
обрадъ Бѣтїи, и ѿ юнѣтъ на се персону Сына Бѣтїого.

Вспоминаятъ Петровъ, и ѿ юнѣтъ вънѣцкомъ
ѡбраніи Кнальемъ Сына єдинога засытъ венецкого
Сенатора, а и ѿ юнѣ вънѣ рѣчи посподітъ ѿ юнѣ засы-
тъ, же до нової ѿ юнѣнога Кналья на магистратѣ си-
дячога присутствиша вънѣ Сенаториша, и пріпаданіи
на колѣна поскорне ємъ ѿ юнѣ поданіетъ. Гдѣ и ѿ
юнѣ Сенаториша то ѿ юнѣ побѣниноєти доснить, чинили
прішолъ тѣкъ порадокъ на ѿ юнѣ єгъ, збороняющи
то ѿ юнѣ бѣтїи, ветырь ала, отъ драмъ въдѣчи прѣ молода
Сыномъ пріпадати на колѣна и поскорное послуши-
ти въ ѿ юнѣ. не ходитъ тѣди тогъ ѿ юнѣтъ
а конечне тогъ была пострада. пострадежетъ то ѿ юнѣ
Кналье нової ѿ юнѣнай, и ходачи ѿ юнѣ лагоне до ѿ
юнѣнай посвѣтиши, зналъ чимъ покрывалъ голову
свой, где быль обрадъ Ісаи Репатога, и посадиши
штобъ Ісаи, ѿ юнѣмъ рече: Не мнѣ ѿ юнѣ, но Христу
смириша, которога ото на се ѿ юнѣ штобъ ношь. то
слышали ѿ юнѣ, а видячи штобъ Ісаи, тѣкъ порв-
шила, якъ з столца Сенаторишка порвавши, при-
єзда до Сына, пріпада на колѣна и поскорное послашиши
ѡдѣлъ Сынови, которыи на се ѿ юнѣ штобъ Христу ношь.

8^тже оубажте, Сенаторъ ѿныи, по ты не оупоко-
са сиовнівомъ Кнїеви, по ты ємъ не ѿдълъ таїш-
лен належитогъ оуклонъ и послышенствъ, по ты
твъ оубажалъ по ты, же по ты Кнацъ єстъ егъ синъ;
тако ѿбачиши на вірхъ глаавы егъ, обрадъ соовъ,
ажиши, иже носитъ на себѣ обрадъ бжїи, носитъ
и хбъ: зарацъ ємъ ѿдълъ належитыи оуклонъ,
 послышенствъ. ѿ толь теды менога покажешъ, же
о члвкъ перѣтымъ быша традиши и тажиши, по ты
ажане обрада бжїога и ѿсви христофон, латвимъ
тихъ чинитъ. Т8^тже знобъ оубажиши, оубогенъ,
и сиини и страний члвкъ, чиин обрадъ, чиин ѿсви
и егъ носитъ, если не бжїи, если не христъ? таікъ самъ
мовитъ: йще соборните единномъ си брати мои маке.
шихъ, мнѣ ютворните. Если теды в оубогомъ,
единомъ, и страниномъ члвкъ, не таікъ по ты же єстъ
тгїи, же єстъ калѣка, же єстъ странинъ, же немає
притчлиги глаави; тако по ты, же носитъ на себѣ
и христъ, смотрѣти ездриш; півная речъ жеся на
ужаліи, же ємъ ведльг з долястии своєи покажешъ
діе. Если теси тажиши члвкъ христіанскіи маки
и віколикии странии ѿчлвкъ оубогомъ, оубажа и не
и коли хормі члвкъ болаетъ, ѿбажи мнѣ болѣю
глаавъ, ѿбажи мнѣ рана на рогахъ, албо на но-
се монхъ, не онъ по болаетъ, але хс. коли болѣ,
и хормі менѣ алчущога, напоинъ жаждущога, пришди
и нагога, въ веди въ дому івои и загреи; оубажай
и не шиа по болаетъ, але самъ хс. хочанъ бы быша
и вілкии Кнацемъ, але сенатори вілниси, але
и бы быша таікимъ Монархомъ; порвшиша до пока-
да маддія, иакормиша, напоинша, пришдиша:
и цомъ івоемъ сокрещашъ оупрапліннага. и таікъ речено
тадеи неполнишъ хбы слова: Кудѣти маддин, таікоже
и віашъ маддіа єстъ. Что если чинити ведемъ,
и вонтиланвоисти ведемъ сіамъ вішнага, и таікъ
и вішнага, заспаки и цркви Нети, наслѣднини ри: и
и наслѣднини же христъ. Амінь.

СЛОВО НА НЕДЕЛЮ ОГ
ПО СОШЕСТВИИ СТГФ АХА.

Любите врага ваша.

Слово съя Хы ѿ стгш вълната Ахам, ѿ Глаголи б. написано.

Очи ХС Спінтель невдъмъ былъ наше
нагори нашени, Слухачъ Православный.
Поты таісіје срого з людимъ і сходилъ
же не грѣхъ съмомъ члвкъ ісаіаізъ ибо
непрѣтелей мѣтнъ именаіи, мѣдунъ

Богъ именаіи врага вбоіеш; але тежъ
и гамъ противъ икона непрѣтелеви чавѣческомъ непрѣ-
телесомъ стаіиаізъ, рисъ але швѣмъ таісіје до людъ

Ілисогш: аще оглышиште глаги монъ, и ѿтворити віла
и же глагъ вамъ, врагъ въдъ врагомъ вѣшии. Аи
скоро вѣшиви на себе нагори нашъ. посніаізъ оуломни
енъ, ажъ таісіје самъ ласкавшии да леіеш стаіиаізъ до
врагобъ икои, таісіје и нареі але ѿмо ииаізъ але ѿбогъ
свою поклониаіи, наутие мокачи: Любите врага ваша.

Ізвъ маіемъ любити враговъ нашыхъ, и мікон чисты
и славы доброплемъ гдѣ ииаізъ іериди и ѿради шпъ-
щемъ. Отому сие Слово въдетъ.

Ромко маіемъ любити враговъ нашыхъ, Слухачъ
Православный: Сречиа, оглыши, и дѣломъ-
Прікасаіи тоє гамъ. ХС Спінтель з Мадімъ
стгш риекши: Любите врага ваша, але ѿбогъ
иленвшии ви, доброплемъ не навиджимъ вай.
Гдѣ рисъ, Любите врага ваша, твѣ вѣрицаиаізъ але ѿбогъ
Сречиа. а гдѣ рисъ: Кагвѣте иленвшии ви, и доброп-
лемъ не навиджимъ вай; твѣ вѣрицаиаізъ але ѿбогъ

Сітуіи

Слово по Сошівін С: Ахл. Слово

155.

твои, которыя и повинна оуетами и дѣломъ по-
жати, ешкожъ можетъ поснать же любимъ
и въ івоіш Срѣцѣ, гдѣ донего не мовимъ, и гдѣ ємъ
и дѣрогъ нечіннъ. Припомнѣте себѣ Апостола
и, которми хотѧти погасати же зъ Срѣца любіли
своевъ івоіхъ, не пакш иже грѣхъ иже Срѣцемъ
зашали; але прѣкъ оуетами и дѣломъ тое погаси-
ли, ведающъ Слово ст҃ти Апостла Павла мовѣю:
Афреми Благодати, говінми терпї. Вѣдали и лѣши Код.
и добре, же не пакша Бгъ гнѣваетъ загрѣхъ
и форма єгѡ самогъ иѣражаемъ, икш загрѣхъ
и форма и вѣваетъ пропага чѣка пополненій.
и ѿтъ тѣній докодъ въ Писмѣ Ст҃бомъ: На почаку
и два быян велікое грѣшикое Адамъ и Каннъ,
и Бгъ приступова до карана, загрѣхъ Адамова,
и въ Адама проіклѣтиемъ самого, але землю,
и: Проіклѣта земля въ дѣлехъ івоіхъ. Блажене Ес. Г.
Одѣ рѣни вавшія на сѧ івоіго, и хотѧти єгѡ
и ласци івоіи захобати, либо кидаетъ занімъ
и даренія икінъ начиніемъ, не даряеть єго, але
и то; таікъ Бгъ хотѧти Адама мѣчи въ ласци івоіи
и, гдѣ кидаетъ занімъ проіклѣтиемъ, не буда-
и єгѡ самого, але въ землю, речи: Проіклѣта
и въ дѣлехъ івоіхъ. Лічъ загрѣхъ Канновъ, га-
и єго проіклѣтиемъ іспаралъ, речи: Проіклѣти Тѣкѣд
и манъ. Чѣмъ тобыла за причина? Шовѣдѣю
и тае Црквиши: же грѣхъ Адамовъ былъ пропага
и грѣхъ Канновъ пропага чѣка, иже и вѣла забыть.
и датъ, же многѡ єитъ межи Крѣтіаны таїнхъ
и коватъ: и шпушан врагъ моемъ зъ Срѣца, але того
и врагъ на ісѹше перебести, же бытъ занімъ мовилъ
и єгѡ почай постриги иконы ратоваль. Лічъ то
и вѣлъ речъ, же вѣтъ либіннче можешъ, и если
и вѣвѣ либіншъ; ико мовитъ лигѹстинъ: Всѧ бытъ
и таи либін; и икш маетъ быти тѣлко, понева-
и отъ зъпогѣдь либін, и если таікъ нечінншъ, то не
и совершишион либін къбліжнему івоему. бѣ

Г

ткож

и зъпогѣдь либін, ико мовитъ лигѹстинъ: Всѧ бытъ
и таи либін; и икш маетъ быти тѣлко, понева-
и отъ зъпогѣдь либін, и если таікъ нечінншъ, то не
и совершишион либін къбліжнему івоему. бѣ

Мікожа мόжетъ побоати блінній твоій, же ємъ нічого
бліго не мігшишъ, же ємъ оураցъ ікою щпвщашъ
коли зніма не мовнишъ, коли єго чай почиши не
щеше добротворче не навиджши вѣ, мовні хс: ємъ
тобе очини, покаже же до сконале лібенія брага твоего

Свєта сїй щелвдній, людій шлахетніхъ, людій
согартніхъ, людій оченіихъ, поднавлеши по помове
то по поступкахъ, то по ламціхъ златомъ на ше
вніжтомъ; а наше ІІІа ни по чомъ таікъ не понавлеши
же єпікимъ Сномъ єгѡ, мікъ потомъ, гдѣ любимъ

шміс б. браговъ на шніхъ з таікъ мовніз златовѣтній стынъ
на пола
Жаденъ не є не покажуетъ байти таікъ лібез брагати,
и Флан: лібез шлахетнімъ, грівони златонъ, міко тоіи за-
півне себе байти Сномъ Кжінмъ покажуетъ, котормъ
лібентъ браговъ іконыхъ. А любовъ къ браго ни вчора
таікъ не замікаетъ міко въ тонъ, гдѣ кривди ні оурацъ
которые щніхъ поносили, зъ срца щпвщаемъ на
ні запомінлемъ ѿніхъ, ко мовніз єдніз з премрі
Жаного юбва наївѣтъ немашъ зацикленшого и чавіс
Стоклівого гонбншого, мікъ оураці щелвій на
заданіе запоміннати; ктò любовѣмъ не запоміннати
кривдъ ні оура не єк щелвій заданіи, ні не щпвщаетъ
їхъ томъ ні ІІІа єгѡ власній не щпвщетъ, міко гах ѡрелъ
Такої ѡць мої Ненай ѿтворои вѣ, аще не щпвщетъ
кождшератъ ікоэмъ щ Срца вашніхъ прегрѣшиї нуъ

Читаемъ въ пніемъ стомъ, иже Іаковъ Патріархъ
виправилъ до дому щ вѣл ікоего Лавана, да ио знашъ
ото Лаванови, аж зара з немалою квітомъ людій идеть
Ко: я. занімъ впогони; таікъ мовні пніаніи: Иловідашъ
Лавану Сурину, претей день мікъ побеже Іаковъ
ні по жити вію братію ікою изъ собою, гнабъ же въ ілѣ
п8ти єгѡ седмъ дній. въ той доробѣ Лаванъ мікъ
таікій Сонъ: Пріnde агелъ къ Лавану Сурину въ снікъ
ні рече ємъ, Снаєднія самъ, данівоглещи ємъ засѣ
тобе приказаніе, з таікою любовію приніж щ ІІІа Лаванъ
же догнавши Іакова, не праікъ не мешкай над нимъ
але жадногш ємъ прікрогш не рече слова, шаікъ

ГДЕ ГОТВОРН? ВОСКНО ѸНДЕ Н ШІКРАДЕ МЛ, Н ѸБЕДЕ
 ЕРЫ МОЖЕШ ПЛЕЧНИЦА ѸРВЖІЕМЪ НШ ІЩЕ ЕВІ МИ
 ЗАДАЛЬ, ѸПЧЕСТНЛЬ БАХЪ ТА ГУ ВЕСЕЛІЕМЪ, СУ ТУПА-
 Н ГІСЛАМН, НЕСМЫСЛЕНН Н СОТВОРН; ННТ БОРУКА МОЖ-
 ЕШТЬ ВРЕДНТИ ТА, НШ БГУ ѸЩА ТВОЕГШ РЕЧЕ ВЧЕРА
 МИКЕ ГЛА: Сохранисл самъ єгда воглаешн кв Іа-
 наку залѣ? Чи непоказа же твгъ Лавана кв Іаковъ
 ѿрогш мѣль злврага на онъ члсъ, лиевн поислѣ.
 А н могучи єгъ злбнти, не злбнль зле веѣ ѿурасы
 вѣ Ѹпчітн. А то таікш длатогш, лемъ приказани
 ви мѣ досить оѹниин, же БГУ ресла до неғш: Сохра-
 ни самъ єгда воглаешн кв Іаковъ злѣ. ѿважаіль
 ѿвѣмъ иегв тое, же ктв б ннѣшиемъ вѣцѣ хотет
 ннтиел ірывдъ н ѿурасъ івонхъ; той в прншломъ
 ѿ не вдєтъ мѣти вѣнца Терпенія. н длатогш
 нтъ Пніаніе Стб: Нерци, вогдамъ злѣ врагѣ мо- Прнїк.
 , но пождн Гдз, да ти поможетъ. ѕжели в Лаванѣ
 Орнѣ билъ поганіномъ, такон вагн билъ приказ-
 а вже, же в немъ вѣгнѣва н ѹроғтъ, которон пал-
 ка Іаковъ, оѹмирилъ н злагомовѣлъ, н жа н
 не метн, нжъ ємъ жадно злгш словъ немовн,
 ємъ ви ѿурасъ Ѹпчітнль; с таікожъ болшен дла-
 вагн маєть быти приказане Бже ѿнл хртіані-
 о, коли колве в хртіанскій члбчче розгнѣвалешся
 на блнжнаш твоегш, спережисл леміть ємъ не
 злбнль; таікш н Оцъ твої Ненай готворн тиєтъ.
 ѕжли ты ємъ не Ѹпчітншъ, н Оцъ тежъ твої
 н тиєтъ не Ѹпчітншъ, ѕжлем ѿладиши на тое,
 злврагѣ твоемъ на єгъ добрѣхъ зашкоднль, ѕн дла-
 чини тогш; бо єсли тое оѹниинишъ, н Ѹщъ тв
 Ненай на твоихъ добрѣхъ ірнвдъ івонхъ дохо-
 вдєтъ. Коли колве намовлєтъ тебе кто, лемъ
 злѣ Ѹпчітнль врагѣ твоемъ, бнте злбнти, ранъ зл-
 бнчиини тогш, БГУ злкацл мстгнтиел; бо таіко
 з твої Ненай соборнї тиєтъ. Ікіл ты мстгнти
 з, таікл н БГУ над тобои мстгнти вдєтъ.
 ѕжлиш, длатогш БГУ готворн члбека, на ѿбра-

Івонь, а не на обрада в тікогіш сидлактий длатогош, леві
члбікъ быль наслѣдовцем Творца івоєгш, а феселійш
Лиш: Паслов: а лісвн до непрѣжелен. таісъ мовніт єдініз з фути-
лій Чркавиця: Знаходимо же члбікъ длатогош на
обрада Кожі єстъ світвorenій, леві сміл ревніт глема
івоємъ Творци; н то єстъ нафіори нашени гомоітъ
Если в наїсъ тікш в зерцале нѣжкомъ добрости Бжію
відєроноокъ шкакшетя. зерцаломъ Бжіюмъ твітъ на
дміваетъ члбікъ тонъ футиль, н не ѿрчи; ео тікш
зерцало єсли не таісъ в існіт віражаетъ члбікъ тікш
єстъ, щ вітъ нагамъ Ѹноітъ; таісъ члбікъ гді вінгшо
Кръ тікъ в зерцало чрезъ лаікъ івонь н провіндічніє нісві
чре очи погладячн, ѿблаки, же не таі єгш віражаетъ
тікш ѿ єстъ, гамнітъ н в звічунію єгш подієрамоітъ
моблати: вом'кте є н в звідерзкте в з тмі промінни.

Стайї Аптола Павелъ, хотачи леві єфиєнчнкш
правдівимъ били зерцаломъ Кеймъ, таісъ доніх
напомніне оўчинніль: Кратіе, бывайтие подражателе
Бгъ тікоже чада вогланенна. лбчомже н віпомн-
наєтъ таімъ, леві подражателе били вікічпости н
Сілѣ, вібрости, ві когатітві, але вінебві, рікши:
Ходїти вінебві, тікоже н Хс вогланеніль вісъ. Хс
наїсъ вогланеніль гдіммо били врагамъ Бжіюмъ, відлаз-
Ри: є. тогоже Аптола Павла: Відзи бывше прімнірхома
Крви смиртію Сіл єгш; тожа імъ єсли хотї пра-
вдівимъ зерцаломъ бывти Хрістомъ, нещілко до при-
ятелий, але н до непрѣжеленій івонь лісбовъ нашъ про-
спінірости повіннімо; єшто єстъ ціль Створенія на-
тікъ мовнітъ Стайї Аптола Павелъ: Сімн ві братії
Крому оўчені єстъ, воїже лісбіти дрігъ дрігъ.

Ап'вітъ гді вішнмо напомніне Аптолеко д-
єфиєнчнкш віреченое: Бывайтие подражателе Бгъ
тікоже чада вогланенна, можемъ запытати? чумъ
то немовнітъ Аптола прости тікш чада, але придані
вогланенна. Півне длатогош, леві вірасніль, в
некождані Сінія котордій берітъ нафіор ѿ єща івонь
шебичай н жибогъ єгш вікіч віражаетъ; але таісъ

и которыи гла ѿ либо въ ѿцивскѹ естараетъ, и для
и ѿ лѣтъ чада нарикль во землѣннаѧ. Всѧмъ
и ѿ Хѣмъ, чго сѧ ти се пѣтъ ѿ рожденїи Крѣніемъ, и
и въплѣніи Крови Христовомъ; але пѣтъ сѧмъ ѿбѣтъ,
и сѧмъ пѣтъ родѣдѣмо, чи венъ ѿбѣтъ Хѣмъ вѣсѧ въра-
и мъ? не венъ. Такъ сѧмъ мѣнишъ: Миѡдн звѣніи,

Мѣ: и.

и оже и звѣніи хъ. Хнѣа тиlico ти вѣраражѧютъ
и въанъ єгѡ, которыи гла ѿ либо єгѡ ѿзїсѹ естараетъ,
и ѿгъ слѹвъ ѿзїсѹ: йще и то либнитъ: Слѹво
и ѿблудѣтъ. але єсли вѣспѣ не вѣраражѧемъ ѿбѣтъ
и хъ тѣкъ на лѣжнитъ. то либо не вѣтидѣтъ брѣтію
и вѣцатъ илѣ тѣкъ хрѣтъ, але за ѿбѣтъ иши не хрѣтъ—
и вѣлуетъ мѣнишъ вѣтидѣти мѣнишъ чре ѿзїсѹ:

Ішл: д.

и рѣ грамота лице мое. єсли ѿзвѣмъ ѿзїсѹ

Чл: 2.

и май бѣрдо вѣвѣтъ жалоеніи и фрасовлѣвніи, гдѣ
и вѣтъ, же сѧнъ не дѣлѧ оў ѿцилъ, вѣдлѹгъ ѿбѣтъ
и вихъ ѿцивскѹ: что ѡжъ розѹмѣтъ, тѣкъ єстъ
и ѿзїсѹ ХС Спентель. гдѣ вѣднитъ же май дѣлѣшъ
и вѣмо рѣзкими ѿбѣтъ ламъ ѿнегѡ! задлѣма ємъ

и рѣзъ вѣтидѣтъ, коли ѿнъ мѣнишъ: Бѣднѣтъ мѣрди

и ѿзїсѹ вѣшъ Нѣніи мѣрди єстъ. амъ не тѣлко

и ѿзїсѹ, але что жалоеніиша, и блїжніи иши мѣ

и вѣдѣтъ мѣрдїл. Стережѣмъ и май ѿнъ на съ

и горо сѧде Пришествіе не завѣтиднаѧ предвѣтъ

и лами ідоніи и стѣми, рѣкши: Невѣмъ вѣръ.

и то не вѣніи вѣтидѣтъ єздѣтъ грѣшиникѹ: коли ХС

и спашель сѧдунъ жибыхъ и мѣртвыхъ, до кѹждогш

и съхъ речетъ: Синъ єстъ сѧ моя Всѧмѣленіи.

Мѣ: и.

и грѣшиникѹ речетъ: Николиже знѧхъ тѧ, ѿ нѣнъ ѿ

Тѣкъ

и вѣлѹщіи б҃езліконіе. либо могълъ таисіе знѧти

и рѣки оуфамъ иако которые ідѡи добрые дѣла,

и вѣтъ мѣнишъ до негѡ: Гдѣ, а до на съчесъ не мѣ-

и нѣ: синъ єстъ сѧ моя Всѧмѣленіи? чили не вѣ

и тѣде Прречетъ воба хѡмъ? чили не вѣ нѣмѧ твоє

и и згоніи хѡмъ? чили не вѣ нѣмѧ твоє сѧлы миѡгн

и отори хѡмъ? чесъ не мѣнишъ до на съчесъ тѣкъ до

и хъ стѣхъ: синъ єстъ сѧ моя Всѧмѣленіи.

Слово о наинии

Але ни соли же знаждь въсъ, ѿнде ѿ мене дѣланіи
Бѣзаконіе ѿ побѣдѣ: икоша не отвѣшемъ мѣти, и ѿ
мѣти. Не бѣше мої сномы на земли, бо съ не вѣпо-
нила присказаю моегѡ кото́рое было, ли ѿтъ врага
ваша; прѣто и тѣла не ходятъ принашти за сѧ моего.

Хрѣте спасителю, коли сътворилъ свѣтъ, икоша роз-
казъ, зѣрадъ пакъ было. Одно съ рѣкъ: да буде
Богъ иже по Небесмъ въ сокровищахъ єдинъ, и да ѹвѣши-
єща, и бысть пакъ. Одно съ рѣкъ: да прорѣтъ земля
прабъ сѣмъ, сѣнциъ сѣмъ породъ и поподобенъ,
бысть пакъ. Славъ ало Тебѣ на той чай Небо, славъ ало
вѣды, славъ али вѣтры, веда вѣтъ славъ вѣликъ
Илья. Кто єшь сѧ, икоша вѣтры и море послушаютъ егѡ
пакъ чайки, не ходятъ тебе склонати. Такъ мовиша
ли ѿтъ врага вѣша, и онъ не пакъ врага, але и другъ
моегѡ не ходятъ ли ѿтъ, пакъ иже не поднажеши
тое прореченіе: води на авидитъ драгъ драга.

О неистовѣтвѣчай! что съ тѣмъ кажетъ, тѣло
дѣволъ, то єштеси ѿхочи до выполненія. А туши
Богъ сѧмъ росказуетъ, то ѿтлагаемъ вѣнчаніи тои,
и забелікъ искѣ тѣдностъ починаясь. Припомните
иже Маруся, кото́ромъ Богъ росказъ, а бы въ рѣчи
бѣльи оужа, икоша здабалоша ємъ заречъ тѣдностъ
але ѿважиши же то не чайки, але Богъ росказуетъ
шлюжна вѣтрахъ на егороно, вѣдъ, и вѣнчъ ємъ
въ жезль ѿбернѣ. Врагъ наши кото́римъ наамъ сѧ мѣлъ-
або сѧ чинялъ. Свѣтъ то блажне икоша оужи: але по-
не вѣдѣши Богъ кажетъ ихъ ли ѿтъ, мовачи: ли ѿтъ
врага вѣша, не бо икоша пакъ оужо въ доткніи ихъ чи-
лѣгомъ мовъ, чре сполкованіе, и чре икоша дѣло доброе
икоша сѧмъ Христъ напоминаетъ мовачи: благо творѣти
и вѣдѣти давайше, и не соже чайще. Были пакъ оужи-
ниши, ѿбѣти же икоша оужи Маруся въ жезль ѿбернѣлъ
и непрѣѣтъ тѣдъ въ доброго сѧ прѣѣтъ елъ пакъ ѿбернѣ-
чайки кото́рогѡ мѧзда врага не сѧ мовъ, єштъ же въ жезль
Маруся, кото́рѣи Богъ наасъ касаетъ за грѣхъ наши.

и ѿніхъ Бгѹпчнкевъ . Й ткѡ сѧнъ коли бїднть
о тѣцъ на караїе єгѡ за ткій вѣстѹпокъ беретъ
Р҃цѣ івои же злъ, не такъ смотрѣтъ на же злъ, ико
амогш ѿцѣ, знанчи тое добре, же єсли ѿцѣ оупро-
гъ, же злъ єгѡ ѿцѣвскїй, доткнѹтнмъ неможетъ;
и ти члвѣче грѣшины єсли вїдншъ, же Бгѧ на те-
допѹстнль врагшвъ, не мотри на нїхъ, [то єштъ
и віль ѿ помітѣ, ани злъ за злъ воздаваи,] але
и прн на Бгѧ которыи тое допѹщаєтъ, а такъ єсли
и оупроигшъ, вѣдай же и врагъ твои в дрогахъ тесѣ
врагш ѿрнегтъ; и ткѡ Мойсей же злѧ на що хотѣ-
вїблъ, такъ ты врага на що хочешъ оужнешъ .

Але речи ктѡ можетъ: Іакожъ мѧю врагомъ моимъ
и ѿпѹщати, поневажъ таїнмъ плохимъ людѣ
держають, и за не вѣждъ єгѡ мѧютъ? Ачу на тое
вѣдайтъ Златовѣтъ Стѣнъ, же и ѿвшемъ людѣ
оѓш поважаютъ, и чѣть ємъ великѹ чинятъ .
Гранти ѿ томъ слѣдъ Златовѣтъ Стѣш: Которого
вѣдѣ) утѣтъ людѣ и поважаютъ, чи тогѡ которыи
и ѿчнніль? чи тогѡ которомъ оутненш, а ѿнъ
титъ и ѿпѹщаєтъ и запрѣды тенѧл речъ, и ѵжъ
которыи крѣдъ оутнніль. єсли міншнмъ єстъ
и тогѡ которогш оукрѣдна, мѧн єгѡ за шаленою;
и и ємъ ровнїй, залогш єсли болїй, ани ємъ
и хвалютъ. ѿ томъ за которыи крѣдъ ѿнегла
и гла ѿпѹстї, посполите мѹжатъ: То члвкъ прав-
хрѣднскїй, то правдивыи наслѣдовца Христова,
и гла бжїй; а чи можетъ члвѣка болшак чистъ,
и раба побѣти на землї на твои запрѣды неможе.
Але знову речи ктѡ: Хиѣа то таїкѡ людѣ по-
сонаин заречъ оутнвѹ мѧютъ ѿпѹщати оурѣди не
и оурѣмъ, и длжтогѡ ѿпѹщанїи хъ чутѣтъ и хвал-
ялъ; але людѣ свѣтловыи и наикшогш вѣсть розумѣнѧ,
и неютъ тогѡ заречъ оутнвѹ: и не тѣлкѡ не хвал-
ялъ таїкѡ которыи скрѣмне крѣды и оурѣди івои
и телемъ ѿпѹщаютъ, алеся тижъ з ии оурѣднъ,
и сими погоржаютъ . на тое можетъ ѿпѹстї

ѡмн: дѣ
на Аѣ
ж: апл:

такъ: бжел люде побожные за речу оучитвони ман
шпушати кривды н оурады непрелесемъ, то недаин
же люде несожниси иначен о томъ розуменихъ. шо
такимъ подобенетвомъ можите обличити: бжел
бить даментъ якіи коштобини в пеке на доросѣ
зиншо, н не будь бы цѣни егѡ, а пошо бить до икона
бенака, н пыталъ бысь егѡ: шо я ти бѣ здѣшъ топъ
каментъ, чого ся тѣжъ стои, за что егѡ ман продати?
она бы шпувѣдна: Аедащо то, шкло то престо,
н полоби тое неғони; можешас прѣтв недорожити.
ш тогъ бенака пошолъ бы в мѣстѣ якомъ зацномъ
до Купци ѿгатиихъ н речи івѣдомыхъ, а пыталъ бы
ихъ ѿ цѣни тогъ каминя, шпувѣдѣлихъ тибѣ: За-
мий то Кленнотъ, стоял десѧтъ ячей золоты,
пойдешъ ли з иныхъ на добре Чарскїи, многаш за него
рошен бозмешъ. что розумиши, на чинъ быша
зданиа пересталъ с чи на зданіи бенака, котормиа
рачен зналъ народъ, не жели на Кленнотахъ? чиан
бы пересталъ на розсѣдкахъ Купци ѿгатиихъ, кото-
рыи на венкихъ куплахъ бардш добре знати? за-
правды розумъ манчи, рачен бы пересталъ на розсѣдка
Купцихъ, не жели на розсѣдкахъ бенака не будомогш.
Ты же оубажте что єстъ шпушене кривды н оурады,
врагови на шиныхъ? єстъ то зацнаи Кленнотъ, єстъ
то бардш дорогей даментъ: ш тонъ даментъ дѣ-
свой розсѣдокъ бенакъ, то єстъ свѣтъ, люде івѣто-
вши, не сожниси, н мовлатъ: Аедащо то шпушати
кривды н оурады тибѣ задании, шылкши то люде боз-
ливи, н ѿ себѣ не балые чиниатъ, але межъ шважнай
н емѣлай недасть себѣ на губѣ н гратаи, вѣта забѣти
шдастъ, дастьи не єдномъ венаки. Купци здани
вышогаш мѣста Неногш, то єстъ люде побожнин,
циногливи, иначен о то Кленнотъ, о то даментъ
розумѣю, н мовлатъ: Зацнаи то речу єстъ шпушати
врагомъ кривды н оурады, зацнаи то ихъ ленти,
стонтия тои Кленнотъ, тои даментъ не тылкши
вѣхъ добре егѡ свѣтъ, але стонтия самогаш Нел.

ЧЛВЧЕ НАДБОРЪ ЧАРСКІЙ, ТО ЁСТЪ ШПУЩАЙ ДЛЖ
ЕНІ ДОСАМОГШ БГЛ, АНБНІ ТОГШ КОГОРЫЙ ТЕБЕ ЧНМ
СНЛВ, АЛЕШ ЧО ЗЛОГШТИ ОУЧИНИЛАВ, АНБНІ ДЛЖ СА-
МО ПРИКАЗАМА ХРТОВОГШ, ЖЕ РЕКСЛ: АНБНІТЕ ВРАГН
И; ЗАПЛАТИТЬ ТЕБІК ПОЕ БГР НЕ ДЕСАТКОМЪ ТЫ-
ШО ЗОЛОТЫХЪ, АЛЕ САМАМЪ ЧРТВОМЪ НЕСИМЪ.
ІМЪ ЖЕ ТВПЪ МАЕШЪ ПЕРЕСТАВАТИ НАРОДЕДКУ? ЧИ НА
ЗДКУ ТОГО ВИНАЖА, ТО ЁСТЪ ЧЛВЧЕ КАІВЕТВОГО,
ФРМІГА НЕДНАЕТЬ ТЫЛКІУ НА ГНОН, ТО ЁСТЪ НА
ДУХЪ ДОЧАСНЫХЪ ЧНЛН МАЕШЪ ПЕРЕСТАВАТИ НА РОДЕДКУ
ШВВЪ НЕНАХЪ, ТО ЁСТЪ АНДЕНІ ПОВОЖНІХЪ, Н
ПГЛНВНХЪ, КОГОРЫНІА НА ЦНОГАХЪ БАРДШ ДОБРЕ
И ТВЗ ЗАПРАВДЫ ЁЖЕЛІ МАЕШЪ ХОЧУ МАЛШ РОДУМЪ,
ГРНЕШЪ НА РОДЕДКУ АНДЕНІ ПОВОЖНІХЪ Н ЦНОГАЙ
И, НЕДІША МКПН ЗА РЕЧУ БАРДШ ОУЧИВДЮ Н ХВА-
ЗН, ШПУЩАТИ КРНВДЫ Н ОУРАЗЫ, Н АНБНІТИ ВРАГШ
ХЪ, НИЧОГШ НЕДБАЮЧИ НА ПРНМОВІСУ АНДЕНІ НЕДБО-
И, Н ПН МАЛШ ЦНШПА В ІСІПЕ НЕМАЧУНХЪ.

АКІА ЁГЛН ХОЩЕМЪ Н ЖЕЛАЕМЪ ЧРТВШ НЕНОЕ ПОЛЧ-
И, НЕХАНІЖЕ НЕБДСТ НАМ ТАЖКО АНБНІТИ ВРАГШВЪ
ИХЪ, НЕХАНІ НЕБДЕИГР ТАЖКШ ОУРАЗА Н КРНДМ НМ
ПАПН, ПОНЕВА СА КС МОВН: АНБЧЕТЕ ВРАГН ВАША.

РІКОВАЛЪ САВЛЪ ШДБНДК, ЖЕ МКЛЪ ШІБЕСТИ ПІДДІБ-
ЕКІ ІНЛСКОМЪ, РІКШН: ННІК ІЗВІНДКХЪ МКШ
ЧРТВОВАТИ ІМАШН, НЕГАПАТИ ІМА БРВЦК ПВОН
ІО ІНЛЕВО, А ШКОЛЖЕ ПОЕ ПОДНАЛЪ ЧАРВ САВЛЪ?
ІА: ЖЕ ЁМД ДБД МАЮЧИ ЁГО ОУЖЕ БРВКА ВЫГАЧНА
ЛЮВЗ ПОКАЗАЛЪ, ЖЕ ЁГШ НЕДАЕІМЪ: СЕБШ ЕРЕКЛЪ
ДО САВЛА] ДНЕ ВНДКСТА ОЧН ПВОН, МКШ ПРЕДЛАЛЪ
АШЕ ГДЬ БРВЦК МОН ВЪ ВЕРПЕПК, Н НЕПОМІСЛНХЪ
ГН ТЕБЕ, НО ПОМОДОВАХ ТА. ТАКЪ НІКОЖДН МОЖЕ
СЕДЧНЕ ШБЕШАТИ ЧРТВІЕ НЕНОЕ ТЫМЪ, КОГОРЫН
ІНВДЛ Н ОУРАЗЫ ШПУЩАЮТВ ВРАГШВІ ВОИМЪ, Н
АНБО ПВОН ПОКАЗАНИГ, А РЕЩН ДОКОЖДОГШ ЗННХ:
ЧРТВОВАТИ ІМАШН, НЕГАПАТИ ІМАТ БРВЦК ПВОН
ІО НЕНОЕ, КОГОРОЕ ХРТЕ СПІМТЕЛІ, ДАРВН НАМЪ
ПОЛЧНІГН ІМНН.

СЛОВО НА НЕДЕЛЮ К.

ПО СОШБСТВІЇ СТГФДХА .

Се йднюща́рхъ : мѣрша Сына единородна
матери єгѡ :

Пише стый Еккліст Аскл., в Глаголе, з-

настада
сог
о дату Наш
Старои
засвѣти
страда
У рдѣши
трупъ
чапокор
итоси
я то
Череси
недесни
и б
девоин
семи

B

Слікаш то наеласка, великий гнѣвъ Бжїи
смѣлъ противъко Імленикшмъ, коли тѣламъ
ихъ по смѣрти непогребеные звѣремъ
птицамъ напоекармъ зоставленые смѣлъ
Слухачъ Православныи : тѣкъ алловѣло
Гдѣ Бгъ доинихъ выражаныи гнѣвъ івон
рекль : Смѣртии мнѡгихъ нѣмощиїй нѣзмрѣть , и
ѡплакутся и не погребутся , и бѣдетъ прѣпіе ихъ въ
айди птицамъ Иеннимъ , и звѣремъ зѣмнимъ . Чи не
доизнаваєтъе того чѣснотъ вонтула и вно бо залѣтѣ ?
гдѣ мнѡгихъ христіанъ чистокрѣть тѣлеса ѿ поганыи
иа плацъ боевомъ положеныи , звичайногъ христіано

не поѧ

Слово на Илью по Сошему: С:ДХА.

ПОЛУЧИВШИ ПÓГРЕБЪ, ЗВЕРЬМЪ ЗÉМНЫМЪ НÍ ПТИЦАМЪ
НЫМЪ, ЗВЕЛНÍСНМЪ ХРÍГÁНСНМЪ ЖАЛЕМЪ ВЪ СНГД
ЕДАВАНИЕ БЫБÁНТЪ. НЕ БЫЛЪ ТÁКЪ НЕЩАСЛÍВЫЙ СЫНЪ
ОВЫ ВЪ БУЛГИИ НÍБШНЕМЪ ВІПОМНЕНЫЙ, ГДÌ НАЧ-
ЕНОУ ЕМЕРГІЮ ОУМЕРШИ, З ТÁКЪ ПОВАЖНАІМЪ ЗГРОМА-
НEMЪ ШЕМБАТЕЛЕЙ МЕСТА НАНИЪ, ГДЕ НЕАМЪ ХРÍГОСЪ
НEMЪ, до Гроба на Погрекеніе несеный бывалетъ,
Люгъ Словъ БУЛГИХЪ: СЕ НІСНОШАХЪ оумерша СЛА-
ВИНОРОДНА МАтери єгѡ. ЧТОБЫ ХРÍГА ПОВДИЛО
БОКЕРШЕНЯ ОУМЕРШАГШ СЫНА ВДОВНЦН, ДЛЯ ЧОГѡ
ВДОВНЦА ПЛАЧЕТЪ, НІЧЕМЪ НЕСЛАМÀ ЄДИНА, АЛЕ НІ
ОДЪ МНІШГЪ СНІЕУ, НІАКНМЪ ЕПОГОВОМЪ ХС БОКЕРША
єгò? отомъ СІЕ СЛОВШ БВДЕТЬ.

Фу́гш пáкъ не поеуднло Хр̄тъ Спíнтелъ до
ко́кременя сна вдовици Бу́лекон о́умéршого,
ты́лкъ пла́утъ и ламентъ ма́тки жа́лоенон,
ко́торам з велн́кимъ вóлемъ и вóдайхáнемъ
вáдна пáко ёго до грóе, Свхáч Правослáни.
Азна́лъ тóе Спíн Бу́леко Аука, бáй ре́клъ: Видѣю
и мáрдовл юнéй, и рече ёнъ: Не пла́чи; и приговлъ
и ве́мъ одра, но слáшени же ста́ша, и рече: Юноше, ти ешь
воста́ни. Хр̄тъ Спíнтелю! Еслi ко́жинъ о́умéлъ
и веда́лъ з эвчалю покóжногш вплакиванъ быти
и тъ, и се пíшетъ Сирáхъ: Чáдо, на мертвеце и́сточи Сирáхъ
и тъ; Теды да́лекш вардкни Си́зъ: Ко ко́то́му хъ на́и в агдáли
ко́тъ для прíжелетва о́утбáшаль, ико́жа быти
и тъ, и бы и́хъ сми́ть жа́дногш на́мъ не при́несла
и ви́къ для чо́жъ мови́ш до ми́тери сна о́умéлого,
и ла́унъ? Чи то ико́ша ѿ́цъ щедротамъ, и бáга ве́жкомъ? Ко́тъ
и хи́хни хóчешъ твои вдове́лью ми́тра въ ико́не ѿ́цъ
и ко́кременя сна ёнъ вонсóръ по тешити; и чре́ тóе
и ю демъ ве́мъ в о́утрапеню зонта́чимъ, свои
и викашъ ли́говъ? Чи не ми́ла бове́мъ ХС Спíнтелъ
и еон ли́гви къ людемъ о́утрапленымъ? Чи не зáра
и пои́гралъ на и́хъ нéнзъ и о́утрапене, пои́гровъ
и мáрдие свое Кéко? Оба́чналь чáвка са́кпáш роже-
и єшъ, и о́ужалнешни на на́мъ, со́творилъ сре́мъ

After 2 hours and some more fooling around we made our last camp at the mouth of the river.

18: 6. **Ш** пленовенія, и просвѣтнѣль оны егѡ. **О**бачна днѧ
 прокаженіи твоемъ, и зариць ихъ шунгина. **О**бачна
 Мардѣ и Марѣю плакинихъ по братѣ своемъ оумеломъ
 лазарѣ, и Саамъ плакалъ по немъ, и жескъ поднадѣлъ
 естъ кръ веакомъ оутѣхи. **С**матрѣлъ дѣтомъ, и рѣкъ
 лазарѣ, градѣ вонъ: **О**бачна тѣ и въ булии и вѣшии
 вспомнѣнію вдовѣ, по оумершомъ синѣмъ плаки-
 щю, оужалѣла на нею, и **В**онсрешнѣлъ сана єнъ, рѣкши
 до него: Юноше, ти егъ глаголъ востанни. **И**акъ ослышалъ
 вдовица слова Христовы, въ скорби онъ и почушии
 Не плакиши что на тое Христови мовитъ пѣвне тое, ахъ
 Где мой! тисъ немаю пласти! єдиногомъ мѣлѣ сна.
 єдинъ домъ моегъ попоръ и ѿздобъ, и тогъ мнѣ
 не вѣнчалъ сѣрть ѿналъ. **Е**сли болно кокожи члѣпъ
 Сѣрѣнѣ оумерлогъ ѿплаки вѣти, **Е**сли речено: на мертвцевите
 нѣсточи вѣсли; **Ч**емъ мнѣ заборонїешъ ѿплаки вѣти
 оумелого сна моего? **Е**сли ѿна жена Тобиѣ ѿплаки-
 вала сна моего бѣзъ, же члѣпъ на наченого не повѣрї-
 Тѣ: **Ш**рагнула до дому своего. **Ф**бы мнѣ рече синъ мон-
 коикѣи тиже послахъ пѣтвовати дланѣ ти съ
 плюети очи твои! и жезлъ старайскии иша, оутѣ-
 шеніи жицота ишигъ, и оупоканіе наслѣдія ишигъ;
 Чемъ жъ и немаю ѿплаки вѣти сна моего єдинорона,
 которыи оуже исколи до дому моегу не повѣрнетъ;
 Але Христосъ Спаситель хотѧчи члѣпъ въ вонсрешнѣи
 сана єнъ поклатаи, почушиася и мовитъ: Не
 плаки. **Е**сь (правѣ) Ср҃ца мъжествѣнногъ, а мовѣ
 икъ икѣто рѣкъ, гдѣ ємъ ѿзнати менѣ ѿмерти синъ
 егѡ: **В**ѣдалемъ жемъ егѡ оуроднѣль смертногъ
 Не фрасвила и не плакъ. **Т**айлеш вѣрѣнъ же тисъ рѣкъ до
 сна твоегу: Юноше, ти егъ глаголъ востанни; ахъ востан-
 нетъ синъ твой. **Х**отѧнѣ вдовѣ сна ѿплаки оумер-
 логъ, ѿ Христѣ вонсршагъ ѿгладати, плакиетъ. **А**хъ
 и наставила, иже если хощемъ дѣлъ иашъ чре гробъ
 оумершюю вонсренити, то повиннѣши ѿнъ ѿплаки-
 вати, ламентиции зъ прѣко icerемио: Горе на тисъ то-
 грѣшихъ. ѿсмѣтнѧлъ ср҃це наше, и помиренїи

наши, по горе Сисонік (то єстъ по дши) тісш
не. Але съ тісъ мѣшъ барзъ мѣжн христіанамъ
въ таїсіхъ, которыи бы по сїмѣрлой дши своєй
исали и ламентовали! Коли сїмѣрлой отецъ, майка,
и дщерь, альш братъ, Сестра и любыи тісій дрогъ;
плакумъ по ніхъ, и еардо ламетвемъ. А гдѣ чрезъ
тісій смертельныи сїмѣрлой дши, которая на шца,
шатко, на сна, на дщерь, на братъ, и сестра, и на
гъ любыи прѣстеленъ єстъ дорожаша: Калко поца и.
и, аще міръ веъ пришеражеъ дши же івои шщети.
Что даетъ члвікъ и змѣнъ за дши івои? то спла-
тии онъ нехощемъ; съ тісіе запамятане члческіи
сплаки вѣтъ и фло шкоторогъ шитупѣ дши
сплаки вѣтъ и дши шкоторонъ шитуветъ кръ.
Ена єдниа булика, єдниа згубеніи драмъ, шв-
и єнъ, полю и збечи начинія ламентъ; а мы дши
тѣхъ погнешенъ, дороженъ длекъ над драмъ,
и зами шукати нехощемъ! а то длагогъ, же бощъ
важимъ тѣло шкоторогъ шитуветъ дши, а
ли дши шкоторонъ гдѣ члвікъ грѣши, шитупѣ
и вѣтъ и дши миоигъ Снегу и дучи, до помагаєтъ єнъ
жихъ ты члвіку грѣшии єсли дши івои сїмѣршдю
и хъ икорѣи Воспеснити хочешъ, неполѣгъ цѣл-
на самогъ іссе майтвѣ, але злѣгъ лиуденъ по-
ыхъ, лиуденъ дховицъ: абы сполне Стобою про-
и плаіали, вѣданыи штому, же бѣ барзъ и любо-
ко ли за єдногъ члвіка многи лиуденъ майтвѣ,
єсли іколи съмъ єдниа члвікъ зліссе майтвѣ.
и мобитъ лмврсий Стбай: Нехъ за тебе плаіетъ
твъ нехъ грѣхъ твой слезамъ шмѣрлой, нехъ
твъ твѣ ХС жалючогъ, и рече твъ: Бажени пла-
тии твѣ иутѣшати; либнитъ албовѣмъ абы
могъ члвіка, многъ прогнанъ. Але съ тісіи тв-
еуетъ лиуде легце важати сїмѣрлой дши івои! же не

договорено
то во рнатъ
Спасителъ
и изъ ти
хочашъ
души свого
спасителъ
окорей.

востречи
то то
Самъ
и мѣрлой
а ли
зажечи
моди
помѣрлой
и ху

обличеніи
и мобитъ

ПІЛКШ АБЫ МЕЛИ ДО ШПЛАКАНЯ ОНОН ЗАТЛАГАТИ АРДЕНІ ДХОБНАІ, ЛЮДЕНІ СТОБЛНВІІ; АЛЕ ЧТО ЖАЛОСНІШЕ
 МАЛІ ПО НЕЙ НЕПЛАЧУ, ДО ЙІ ПОВЕДІ, ДО ПОНЧАНИ
 ГВІ, НІ ВШЕ С ПИЩАКЛМІ СТО Е З РОДИМИ ГРЕХАМІ
 ТКЪ ОНИЙ КНДЗЬ, ШКОТОРОМЪ В БУЛІН ПІШЕГІ
 ДЦІРВІ СВОНІ; ТАКІДШІІ ДШВІ СВОНІ ДО ГРОБУ ПЕКЛНОГ
 ПРОВАДЛІГ. НІ ПАКІВ ЧОЖДАМІ СТАНТІЛ ВОКРЕШІНІ
 ШНОН ДО ЖИВОТА ВКЧНЛГШ, АЛЕ ПАЛКО, ВОКРЕШІНІ
 НА МОІСІ ВКЧННЕ, ТІКІ САМІХ СПІНТЕЛЬ РІКЛА: ЙДА
 ДУТА СОБОРШІН ЕЛГАЛ В БОКРЕШІНІ ЖИВОТА, А СОТІ
 ШІН ЗЛАЛ В БОКРЕШІНІ СВДА.

ЧТОСІ ЗАСЬ ПІКНІТІ СПОСОБ ВОКРЕШІНІ МЛНЦА ТОГІ
 БУЛКОГО, НЕ ВОКРЕШІЛ ЕГО ХС, АЖ НАПЕРЕД ДОТКНІВІ
 ОДРА, НАКОТОРОМЪ НЕСЕНИЙ БЫЛ ДО ГРОБУ, ВІДЛУГІ
 СЛІВІ ВУЛІКІХЪ: Прнєтвпль икона віл ОДРА. С ХРП
 СПІНТЕЛЬ! ЧИ НЕМОГЛА ЖІТЬ ЕДНІМЪ СЛОВОМЪ БЕСДІ
 ПІКНІЛСЯ ОДРА ТОГО ОУМЕРЛОГШ МЛНЦА ДО ЖИВОТУ
 ПРИВЕРНІГИ, КОТОРОВІЙ СОБОРНЛ ТАКІВ СЛІЧНЮМЪ МАХНІ
 СВКГА, ЕДНІНІМЪ СЛОВОМЪ ВКРВЕМЪ ЖЕ МОГАТЬ. що
 ЗАПРЧНІНА, ЖІЖ НАПЕРЕД ДОТКНІЛШЪ ОДРА, ПОЖА ПІТІ
 ВОКРЕШАЕШ ЕГШ, МОВЛІН: Юноше, ТЕБІ ГЛЮ ВОСТАННІ
 ДЛЯ ТОГОХІ ХС ХОПЧІЛ ВОКРЕШІНІ МЛНЦА, ВДІКНІННІ
 ОДРА ВІРАДНІНІ, АБЫ ХРПІАНЕ ЧРЕЗ ТЕЛО ХБО, КОТОРОВІ
 МАЮ ПРІЙМАТИ В БУХАРНІСТІН СТОЙ, СВОЕГО ВОКРЕШІА
 СПОДІВАЛНІСЯ: ТІКІ МОВНІ ЕДНІНІ З БУТЕЛЕЙ ЦІЛІВНІ
 ДЛЯ ТОГОА ТВГІ ДОТКНІВІ ХС ОДРА, НІЖ ХОПЧІЛ
 АБЫ ШГОЛЬ НА ВЧНЛНЕМОГА, ТЕЛО ЕГО ПРЕНАНІСТІШО
 ТБЛОМЪ ЖИВОТА НАШЕГШ БЫТИ. ННМЪ ХС СПІНТЕЛЬ
 ДОТКНІВІЛ ОДРА, НАКОТОРОМЪ БЫЛ ДО ГРОБУ НІСІ
 МЛНЦВ, ОУПЕРЕДІНІ ПЛАЧУ МАТЕРЕ: НІПА ЧАБЧІ МФСЕРНІ
 ЕСЛІ ХОЧЕШЪ АБЫ ХС В БУХАРНІСТІН СТОЙ ДОТКНІВІ
 СРЦА ПВОЕГШ, НАПЕРЕДЪ ПРОСЛЕЗНІА ЗА ГРЕХНІ ПВОНІ,
 ЖАЛОНІ ЗА ШНМЕ, БШ МОВНІТЪ СГІНІ АППОЛІВ ПАВЕЛ
 ДА НІКІВШАЕПЧІ ЖЕ ЧАБЧІВ СЕБЕ, НІПАКО Ш КЛВЕА Ш
 ІІГІТЬ НІШ ЧАШН ДЛ ПІСТЬ. ДОТКНІНІСЯ ХРГОВО ОД
 ОУМЕРШАГШ МЛНЦА, БДОВІКІ ПЕЧАЛНОЙ ПРННЕСЛО РДОГІ
 ЕШ СБАЧНІВШІ СЛІНА СВОІГШ ВКСТАПЛОСЕВ З ТРУНІ, КІ

Людківські
записки
із збігом
з описом
заселення
Деснського
району
також
муніципії
простягнутої
із простило
загребель
також

побѣгъ, и къ тѣмъ въ довѣрии честнаго оубегелъ да
къ гдѣ въ Енхаристїи Ст҃ои члвѣкъ дотыкается
причашающи Гѣла и Крѣни Хбонъ, венчалъ Аггелъ,
шитъ и Бѣзъ сѧмъ. гдѣ зѧсъ кто иерѣй Тѣло и Крѣбъ
и прѣимѣстъ, пѣдь плаутъ и ламентъ, тѣкъ
и прѣжтели шпаки съанѣ хорога, шкотъ борого джѣ
и тѣлъ здороби, и для тогѡ мѹби Макарій Ст҃оинъ:
съ нимошныи єсли брашна принаѣти зборонаѧнїемъ
съмогъ, то фригитъ еацо градищелъ, и плаутъ
принаѣтель прѣднѣви, тѣкъ жалуетъ сѧмъ Бѣзъ
и гланъ Ст҃оинъ, дшъ тѣхъ людѣи, котъ ѿрлии иеради
и мѣни въ Неношь дуовнашь брашна, Тѣло и Крѣни
и и. икса доукнѣль ХСъ одра оумѣршага манца,
и ѿшнъ одръ етѣша тѣкъ и ми єсли хощемъ ѿсты
и ми въ Енхаристїи Ст҃ои принаѣти Тѣло и Крѣбъ
и тоби блынъ ѿбычай и желанїе нечестивъ по-
ни не мѹи вибѣре предъ прѣжъ вѣжѣ по склони, заета-
ни; ишь ито онъ хъ вибѣре не заета и обиши прѣ-
ти Тѣло и Крѣбъ Хрѣтовъ, та и обиши на вѣчное себѣ
летъ ѿвѣженїе. Тѣкъ мѹи въ єдини зѣчеленъ
ишии: Горе преданїи и Хрѣта на грешати, горе
и тѣкъ мѹи єшь въ Енхаристїи изъ слою ѿбѣгети,
и тѣкъ мѹи зѣ тѣкъ манецъ на Хбнъ слова: Юноше,
и глю, востаннъ; на вѣлеутъ молодыи хъ людѣи абы
и, а пре онъ ма и вонъ ма мѣли Смрть; начатъ глати
и е тѣкъ: Ктѡ колбекъ єштесь, чи Чркѣй сѧнъ,
и нѣжнъ, чи якого прѣстого члвика и недухъ и мѹ-
и си ти ѿбѣи, и и бѣлемъ ѿ маткии моеи молодыи,
и комъ почаль и вѣтнѣти. ажъ пришешни Смрть,
и авши мнѣ до и срѣти, поглѣма икою ѿбѣи.
и фанѣте въ Бога и глахъ, и и мѹглемъ мѣти чнмъ,
и и ш Смрти немоглѣя шкѹпнти. матка моя
и си и не бѣжала на лѣкѣ рѣти, си и мене здоро-
и и жи вогш оглѣдали въ недонѣрѣломъ вѣкѣ
и мѣти мѹглемъ: икса мнѣ припрафилъ, тѣкъ
и за припрафитъ, поневажъ належитъ вѣкѣ
и киши єдиноку ѿмрѣти.

Санкт-Петербург
Университет
Физико-математический
институт
имени А. С. Попова

60 км
1 моя
погоды
это время
это начало
о времени
они

вогъ даєть разное дарование по ту
подобаетъ такъ и словою бывшему

такъ дано

Слово на Нанік.

ХБСЕМЪ ВРЕМЕННОМЪ ЖИВОТИЕ, МИШГИМЪ СТЫМЪ
ДАЛЪ КРЪ БОНАЕ ДРОВАНІЯ, ЕДНИМЪ ДАЛЪ ДОГОЖИТИ
БЕ ПОСКАРМЪ И ПНІТІЯ, ДРГИМЪ ДАЛЪ, АЕМЪ МЕЖИ БРОННИИ
ЛКАМИ ПРЕБЫВАЛИ, И ШНІИ ЖАНОН ШКОДЫ НЕ ПОНОГИЛИ
ІКВ ДАННІЛЬ ПРІСЧ. ІНШИМЪ ДАЛЪ ТАІСІЯ, АЕМЪ ПОГЕРІ
ОГНА ХОДИЛИ, И НЕВІЛІІ СПАЛЕНИИ, ІКСЪ ТРІЕМЪ ОТРО-
ІШМЪ ВЪ ВАВЛОНІК. ІНШИМЪ ДАЛЪ, АЕМЪ ПОВЕРХУ КОДАІ
ХОДИЛИ, А НЕ ПОГОНЯЛИ НІКА ПОМОЧИЛИ, ІКШ МАІІНІ
БГУПЕТЕКОЙ И МИШГИМЪ ІНШИМЪ; А ЖАДЕНЪ ШБГА
НЕ ШДЕРЖАЛЪ ТАКОГОШ ДРОВАНІЯ, АЕМЪ ОУМЕРТИ НЕМО-
ГЛА. ДВА ТЫЛКО ВЪ ПНЕМЪ СПОМЪ ЗНАЙ АВЮТІА БНСОУЗ
И ЙЛІА, КОГОРЫИ ДОСЕГО ТАІС НАМІСЦУ НЕВІЕ ШБГА
НАЗНАЧЕНО ЖИҮТЪ; А ПРЕІЖ И ТЫІН ЧАІС АНТІХРІСТА
МУНИЧЕСКОИ ПОМРВТЬ СМЕРТЬІ.

БРОДНІСІАКОМЪ САІНЪ, АЛЕО ДЩЕРІ, УТО ИХЪ НАІІМА
СВБІГЪ ПОТКАРНІ МАЕТ? ЧИ ЩО ДОБРОГО, ЧИ ЩО ЗЛО
ЧИ ЩАСТЬЕ ЧИ НЕЩАСТЬ? ЧИ БОГАСТВО, ЧИ ОУБОГІЕШ, ЧИ
ЗДОРОВЕ ДОБРОЕ, ЧИ ОУГЛАВЧИНА БОЛІБІН? ЧИ АНГОВІ
ОУЛЮДЕНІ, ЧИ НЕ АНГОВІ, ЧИ ЧЕСТЬ, ЧИ НЕЧЕСТЬ? ТО НЕ БІ
ПЕВНАЛ. ТАКЪ МОВНІТЪ БЛЖЕНИЙ АУГУСТІНІ: ВІП
ІНШІЕ РЕЧИ НАШІН, И ДОБРЫЕ И ЗЛЫЕ, НЕ ПЕВНАЕ НА ІСТЬ;
АЛЕ СМРТЬ ПЕВНАЕ ЄСТЬ. ЗАЧНЕСА ВЪ ОУТРОБІЕ МІРНІЕ
ДНІТÀ, ПОДОБНО НАРДНІСА, ПОДОБНО ПОРОНЕННОЕ ЕДЕ
ПОДОБНО ЗРОСТЕІГЪ, ПОДОБНО НЕТ? ПОДОБНО ЮСТА-
РЕІГЪ, ПОДОБНІШ НЕ СОСТАРКЕІГЪ, ПОДОБНІШ БОГАТОМ
ЕДІТЪ, ПОДОБНО ОУБОГОЕ; ПОДОБНО ПОВЫШЕНОЕ, ПОН-
ДОБНІШ ПОНІЖЕНОЕ. ВІОДА ЄСТЬ, ПОДОБНІШ ЕДІТЪ
ПОДОБНІШ НЕЕДІГЪ? АЧН МОЖЕШЪ ЖЕ РЕШІ, ПОДОБНІШ
ОУМРЕТЪ, ПОДОБНІШ НЕ ОУМРЕТЪ БІННІМІНІЙ. ОТО З ТИ
БЛЖЕНИАГШ АУГУСТІНА СЛВЪ, ПОСКАЗУЕІГЪ, ЖЕ ДОБРА
И ЗЛЫЕ РЕЧИ НАМЪ НЕІ8ТЬ ПЕВНАЕ, ТЫЛКІШ ЕДИНА
СМЕРТЬ ПЕВНАЕ НАМЪ ЄСТЬ.

ХРІС СПІНТЕЛЮ, ЕСЛІ ВДОВІ ЕДНІНОГШ ТЫЛКІШ СІ
ПЛАУЧІШ ТАІСЪ СКРОБА ВІСЛУХАЛЪ, ЖЕСЬ НЕ ДОПУСТИШ
ДО ГРОБУ Конгресінъ єгш в'єрамъ, И ДАЛЕ МІРНІ, ІКШІШ
Ото сіз ТВОІ КОГОРОГО ШПЛАКИВАЛА. ВІСЛУХАЙТЕ
И ЧРІКИ МАІГКИ ИШЕИ, ПО ТАІСЪ МИШГИХЪ СНАХЪ ЧРЕ-

Схъ оўмѣршихъ плѣчъшен; Поклѧлесь Мѣрдїе свое
 вдовою ѿною плѣчъшем, ѿтълесь слѣзы єн, рѣши:
 плѣчи. Покажиже Мѣрдїе свое и на Чрквою Мѣкою
 шен, ѿтъри слѣзы по пакъ мнѡгихъ сїахъ плѣчъ-
 шен. Йїкъ ѿдра ииѣшнегѡ ѿлакогѡ Манца,
 и къ заслугъ Кртѧ твоегѡ ст҃оѓѡ доткнвешнѧ.
 Еже и на дашн, жеса ѹкѡ ѿбивателн мѣста Нѣ-
 инъ, ѿбачивши вояжрѣшогѡ сїа вдовы, слѣ-
 блѣхъ б҃га глаголюще: Прѣкъ вѣлїй вояжрѣ
 внаїз. Такъ и мы видалучи вояжрѣ
 шиҳъ по грѣхъ синавъ Чркви
 Матки нашен, виухваллни
 твою сїа и крѣпость,
 глаголюще: Чръ вѣлїй вояжрѣ
 вна, икѡ по грѣхъ Кръ^ж
 люднѣ вводь.
 Амінь.

Это огласитъ науку о пристрастии чисто
удите приступатъ допросающими чтобы проследи-
ть то въ дахновъ
человечини боящие

загребы свое

Позде: Прѣ: Акте: ино.

СЛОВО Б. НА НЕДЕЛЮ К. ПОСОШЕСТВІЙ СТГФОДХА.

ЁНОШЕ, ТРЕТЬ ГАНЬ ВОСТАНИ.

Слово сътіс Хрѣтъ ѿ Евхаристіи Агнѣ, въ Глаголѣ зъ написаніемъ.

Гдѣ въ градѣ нарицаемо Наниѣ оўмѣро
Манца нѣсенъ до гробъ, Слѹхачъ Право-
славнай. Хрѣтъ Спаситель вспомниавши
въ брамѣ зъ пѣломъ тогѡ оўмѣролога
Манца, воскрешающъ єѡ, мѹлунъ:
Ёношъ, третъ гань востані. А не перѣенъ
єѡ воскрешающъ, лжъ напередъ дотыкающъ сѧ ѿда,
лѣянъ которыи єѡ на мѣрухъ иселъ до гробъ сіялъ:
Преступль коинъ ѿда, ногающи же сташа. Такъ
поступилъ Хсъ зъ нѣшинмъ оўмѣрливъ Манциъ,
хотачи єѡ воскресити тѣлѣ поступившъ нѣнамъ
на дѣнъ оўмѣрливъ. Ихъ албовимъ чрезъ лакъ ѹбої
бѣкъю воскреситъ наизъ до покъти стонъ, напередъ
звѣскъ дотыкающа тѣла нашею ѹкѣш мѣръ, тѡ
хоробрими нѣ болезнами, тѡ оутѣсками, тѡ припѣл-
ми рознами, тѡ прелѣдованиемъ непрѣтеніями.
Тѣлѣ ѹкося дотыкаетъ тѣла нашею, лжъ зарадъ
ногающи застановлѧютъ; тѡ єстъ, грѣхъ которыи
перѣтѣмъ выполнѧніемъ. Въ комъ застановлѧти
Тордѣнъ, въ комъ Акомитъ и Драпѣжитъ, въ комъ
Обжирѣтъ, въ комъ Панитъ, въ комъ Ничнитъ.

Итѣдъ неужастроствъ, съ немъ въ комъ
скоро. Но у посты погоражи чеснѣкъ
Святыхъ наизѣбѣ. Въ посты итѣдъ не
нѣтъ сaborому

Человечинъ наука допросающа, съ немъ въ комъ
скоро. Но у посты погоражи чеснѣкъ
Святыхъ наизѣбѣ. Въ посты итѣдъ не
нѣтъ сaborому

наукою спасибою крестися что дасто
своя честна таю ходи и роди и помоуетъ

посошеви с: Ах.

юд.

гомъ Зандроитъ, въ коя Гиевъ, и ишие искъци на
шкъ оумерлогъ. Итъ въдлуги ХС мовы чре виногрнне
и напхнене до кокдогъ з тасовыхъ: Грѣшичи,
шкъ глаголи востани.

Для чогъ бы ХС Спѣтель въ брѣмѣ Вонкесиѣ Манца,
улии и ишненемъ въ помнѣаго, въ то сіе слобо вѣде.

З брѣмѣ ХС Вонкесиѣ оумерлогъ Манца не для
чогъ ишиогъ. Слѹхачъ Правовѣльныи, пылкш
иаи научаныи, же єсли икай члѣкъ въ молодоб
вѣкъ зостаныи почнѣтъ грѣшити, и хайн єгъ
зага отечъ и матка, альбо єсли немаешъ ѿцѧ и
ткн, то прѣтель икай, чре въ напомнѣнѣ твоѣ,
и тежъ єсли напомнѣнїе не слѹхаетъ, то и гаранемъ,
и хѣлъ ѿводитъ. и хайн єгъ посы младъ єшъ
и решанитъ мовлуни; теси гла востани. тѣ мовни
хъ: Свѣтъ ли ти чада, наизажи и, и преклони ѿ
сѣти въ иностри, покрьши рѣбрѣ ємѣ дондеже младъ
и, альбо южнѣтъ, не покори ти сѧ бо вѣнѣ
и зеломъ, аль єгъ и збакиши ѿзмѣтъ.

и єгъ въ молодомъ вѣкѣ гдѣ грѣшити починае,
и ти ие не вѣдѣтъ напомнѣти, альбо че и гаранемъ
и хѣлъ ѿводитъ, и спопнаныи самои рѣчи науки
точника: йже шадитъ жедль ивони, и наставитъ
иа ивоеи. а онъ въ звѣчай сеи же грѣхъ рѣзъ попол
чай въ смѣту; то и хайн вѣдѣтъ, же еарзъ пото
и иш ии вѣдѣш иллюгъ грѣхъ виогъ єгро ѿзмѣтъ.
иа покадвентъ з Пиима Стѣги, таікъ: Ісавъ Стѣй, іш: а.

и и Свѣтъ и Црѣмъ поданыхъ ивонихъ, мовни ѿ
и: бгда и хѣдѣахъ и зупра въ градъ, на Погнѣ же
и ше мнѣ прѣ, въ дѣвшее иноша сокрыша сѧ, Старци
и остраша. Чемвжъ то тѣмъ прѣ Ісавомъ сдѣшнмъ
и олѣтъ Молодыи, ткъ иго Старции Чемв тѣмъ
и иене зпѣчи прѣ иегѡ виходитъ, а Молодыи кра
и: чи то Ісавъ Стѣй, бгда и Свѣтъ, Старции
и аль, а Молодыи пылкш залѣстѣши каралъ
и иенш таікъ. а чемв то? вшакъ самъ рѣзъ бгъ

Сирий
и л.

Тоже
и г.

При: г.

Іш: а.

А дѣлгиреу и ии до
и ии зижеу аи овоги и ви
и аи С-боги, ии овоги и зижеу ии
и ии зижеу аи овоги и ви

monasterio et monachis locorum et monachis locorum
Rely ueniente deinde statim etiam etiam monachis locorum
in quo dicitur monachis locorum monachis locorum

Слово на Июнь.

6 Моя: до Святей: Не зряте лицо сяде, по мальи н по велики
одинши, не сминая лицо члвчя, сяде ео бжий ест.

Чи то не благо з чога карати стари? чи то молодыи
такиша грбшатъ, а старини не пта, памятаны и
дитяликое напомнене:

Ти: б. Подобае старицемъ привѣнныимъ быти, честнымъ, цѣломудрѣнныи? але еслі
емъ межи Молодыи знайдвутъ Паницы, нетрудно
ш нихъ н межи Старини; еслі же межи Молодыи не-
мало знайдвутъ Вшетечникишвъ, Костарквъ, нетруд-
но ѿ нихъ н межи Старини. еслі Молодыи вѣдѣши,
Лакомыи, Несправедливи; н межи Старини знайдиш
немало вѣдѣцовъ, Лакомцовъ, Несправедливъ, обу-
згола, тѣкъ межи Молодыи, такъ межи Старини
рохманише знайдвутса грбхъ, лишь молодыи про-
шини вѣтъ н склониѣнїи до грбхъвъ. Чѣожъ тѣль
в помъ за гдѣна, же ісова ствіи таикиша Молодыи
карати, а Старини минеши? оукасуетъ чреѣзъ тое:
же Молодыи за грбхъ карати потреба, иже естъ
надѣя иихъ поправы, ео єщеся до грбхъ н наложнанъ;
Старини за сѧ мнѣетъ, ко ѿ нихъ поправѣ надѣнни
майти: длатоги, иже оукаже до грбхъ призбачанні.

на 7: Чѣо выражаютъ ймѣрсейи Старини, тѣкъ мовитъ: Чай в
а. не вѣдаемъ иже таика єстъ мօцъ в грбхъхъ залогъ-
рѣлогъ налагъ, же тѣ налагориа спротивлѣе, налагори-
евоѣмъ сама в себѣ залогено быти можетъ, а налаго-
грбхъ до оукаженя онѹю не спогониѹю чнинъ. Залогите
на Гла-
д. Епнк
до Кори

+
Кни: Пищота Генгоринквъ, же Мисленци единого члв-
Серѣт: гоначица звѣром, понмали траніїное днѣ, кобою
Сукин: тѣкъ оуродило в лѣїи емлю бы несеное, нѣамъ межи
Белобѣ- Бшлкѣми вѣховашни, ихъ налагро ѿбѣчавъ, нѣ-
г. на с: ледвога не в звѣрь, рѣсъ тѣкъ ишгъ оуживаны, шро-
мцъ. днло. тое днѣ тѣкъ Генгрикови Кнѣзю Гасиникови
в дѣрѣ дѣное было, каузѣ єшъ пиловати, нѣтранії

ІКОГО ѿКОЛО НЕГѡ ПРИКЛАДАТИ, ЖЕБІ ЄГѡ ІКЪ
УЧЛІКОГО, ТАКЪ НІШВІЧАЕВЪ НАЧЕНО. ЗРОСІАСАНА
ДИНА ІВОЕГО, ЧОГѡ НЕЧИМНІЛІ ПРЕСТАВЛЕНЫИ ДО Гѡ
ГАТНѢ ПРЕСТАВЛЯЛИ РОСИИ ПОПОРЫ ПО РІКІ, ВАСЛА
МЕ, АБІ ІЧУНІСЯ ПРОЕСТО ХОДНІТИ ІКЪ ЧАВІКЪ, А ШНЪ
ІПОРА ПОЛАМАШН, ВАСАНА ПОФВАШН, РІКАМН НІОГАМ
ЗЕЛН І СВІЧОДН. МОВЛІ ДОНЕГѡ ПОЧЕЛОВЧЕСКІ, АШН
ЕПІ ІКЪ ВОЛ, БЫПУЛІ БАРАНА, ОВЕКІ, КОЛА, Н ІНШОЕ
МОВОЕ ЗВІРІ, А ШНЪ ЗАНІХЪ. Н ІКІЯ ЗНЕМОВЛІСТВА
ІЧІНІСТВА ДОХОЖЕНА, Н ПОПРАВЪ БОЛЧИХЪ БЫЛО
І СВІЧАНО НІАЛОЖІЛО, ТОГО ЖАДНЫМЪ ПРОМІСЛО
І ЧІКІМЪ ШДАЛІТИ ШСЕБЕ НЕМОГЛО. Н ІКІЯ ЄІСТЬ
ІШ, ЖЕ ІСТОЯ ДО ІКІХЪ ГРѢХІВЪ ЗМОЛОДКІ АБІТЬ
ОЖИТЬ Н ПРИЦВІЧАНТЪ; ЄСІН ІДІ ЄІСТЬ ВЕРАМЪ.
ЄІСТЬ, ІДІ ТАЛІСШ ПОЧИНАЕСТЬ ГРѢШНТИ, НЕВДЕТЬ
РІХН, КОЛІ ЄШІ ВІНІМЪ НАДІЯ ПОПРАВЫ, КАРАНИЙ;
ІДІСА ВІТІХЪ ГРѢХІВЪ ІСІТДРѢТЬ, ПРВДНО БАРДО
ШНІХЪ ШДЧІТЬ, Н ДО ПОПРАВЫ ПРИВЕСТЬ. ЧІШ
ІВЛАЧН ІНІЛ СТЫЙ ТАКЪ МОВНІ: ВЕЛІКАЛ ЄІСТЬ
ІОГ8 СІЛА, АЛЕШ ВЕМЪ НАЛОГЪ ВРАГТАЕСТЬ ВНАПІВ8,
Г8Р8 ЗАІС РІШНТИ, АЛЕО ШМІНІНТИ, БАРДШ РІЧЬ
ІДІАЛ ЄІСТЬ; БШ ПРИЦВІЧАНЕСЯ Н НАЛОГЪ КОЖДОГО
ІСЛА ДО ІКІГОШ КОЛВІСГЪ ГРѢХІ, ЄІСТЬ ТО ДІАВОЛ СРОБІЙ,
ГОРОГО ЗВЕЛІКОН ПРДНОВІЮ ЧАВІКЪ ПОЗБІЧН МОЖЕ.
ІСТЬ ВІШТЕЧНИКІ СТЫХЪ НАПНІДНО ШДІАВІШЛАХЪ,
ІЗ ІДНОГѡ ЧАІС ЗЛЕПІЛІСА, ЗОВІГХЪ СПОРВНІЗ ДО-
СІРШОГѡ ІВОЕГО, Н КОЖДІН ЗНІ СПРАВОВАЛІА СТЯЩОМУ
ІМ8, ШО НАСВІБІТЬ ЗАРОБОТКІ ЗРОБНІЛ; ІКЪ МНІШГО
ДІГНІ, ІКІНІМЪ ІПОГІБОМЪ ДОГРѢХІД ІКІГОШ ПРИВЕЛЬ!
ІМН ІНШИМИ СПАВШН ЇДІНІЗ ПРЕ СПАРШН, СПРАВ8ЕІА
СВ МОВЛЧН: ІМЪ ЇДНОГѡ ЗАЦНОГѡ Н СТІОБЛІБОГѡ
ЧАЕСКА ПРИВЕЛЬ ДО НАЛОГШВЪ ВІГРѢХІ, ПРИВЕЛЬ МІІ
ДІГОГѡ ЖЕІА НАЧНІЛ ПАМЕСТВА, ВШЕПЕЧЕНЕСТВА, ДРЛ-
ПКЕСТВА, ЗЛБОНІСТВА, АГАРЕСТВА, Н ІНШИХъ ОШІМАІПШ
ГРѢХІВЪ; ПОТОМЪ ПРИВЕДШН ЄГІУ ДОТЫХЪ НАЛОГОВЪ,
ПРИДНІЛЕМ ДОСЛАМІХъ ЗЛМІХЪ ІЧУНІКІШВЪ. ТОЕ ВІГЛА-
ІШШН СПАРШНІЙ ДІАВОЛЪ, КАЖЕТ ЄГѡ ДРВГН ДІАВОЛО

положити, н добрє вібенти. ірнчнітъ ѿнъ діаболи
н пытати : ѿутома бішъ ? вшакъ в'єрнемъ ти
працюваль ? на то ємъ спаршикъ діаболъ таікъ ѿповѣ
штоє тибесе бю, жесь чай дармо праївъ, коли ти запраївъ
добрє в зліє налаги таікъ тогѡ чайка, оуже чай дармо
праївна в приводяти єго до зліхъ ѿчніковъ. самъ
бовемъ зліє налаги, сътіннімъ діаболами, іото
рай чайка до ѿчнікобъ зліхъ приводяти. зліважнісѧ
теді на великое крафне, жеть ѿголо него чайсѧ дармо
праївна. я таікъ єслі зліє налаги в гречахъ ѿти
діаболами в чайка, тооже ітѡ не принаєти, же чай
бардо традно з чайка вигнати н нехайні ітѡ ведети
мѣти таікъ ланку ѿ бга, таікъ мѣлаз мсунгей вожа
людъ Інлекогш, з великомъ бардо традноєти можите
тогѡ доказати, аби таікъ діаболи в зчовенка
то єтъ налаги в гречахъ вігналъ. Чтѡ єши
таікімъ з пнема Стого ѿблінєти прікладомъ.

Наложниа емлі жидобе в єгупте до юденія івні
нало має, цнеблік н ченникъ, наложниа нхъ зліхъ

*Монсей
єрвіннозраїа
чесу зборавши
тробо зало
ніжъ обуви
тілько віні
місце ойт
чеснікі
таприкот
ніжъ чехъ
Челлане гі
засоводи боло
жкої тою
ніжъ зборавши
одимто
одимто*

шблічевъ. чи не працюваль же мсунгей в'єрній слуга
бжін, аби нхъ щ таікъ зліхъ ѿблічевъ щ дунілъ? ачи
справилъ же що? винамнієні. на ветъ самъ бга до
тогова приклада в розділами нхъ ѿчнедрічні доброе
їншти, то манною голоконі кормачи, то куропа
лами, то бодъ з каменя на медъ н цвікора голошибъ
виводачи; ачи помогло їмъ тоє що? винамнієні.
аєпшое їмъ здавалося быти євніое має єгупеков
н нежели куропави щ бга данає, еманнієнії їмъ бы
чесніє в н цнеблік єгупеков, нежели манна ненад
ї чеснікъ тво? для тогѡ, ажде оуже емлі в зліхъ
єгупековихъ ѿблічевъ зліважні. ѿому влатовити
Стой мовитъ таікъ: самъ Гда бга, коли хотїлъ
жидовъ щ дуніти злісті єгупеков, візведів нувін
особное мѣце, н таікъ нхъ наїздавали, візеніхъ
лікі арестівъ н броїковъ ѿгрихъ н мажкіхъ заживани
а преїд нчого їмъ не помогло, але бди манна ненони
поживали, на нек ченникъ н цнеблік н нишіе по

и єгурпескіе преисладальні, и шнайса напиравли, та къ
шікам єїтъ мօцъ злого налого. Еслі тѣдні Мойсей
шкъ велнігій пре бгомъ, злого налого з людемъ не ви-
деніла; икоожъ штѣцъ або матка можетъ вѣкоре-
ти в синѣ або дщерн івоен, злый збывали до икого
ехъ! не хайнъ ихъ кормлътъ голокомъ манною, то є
глай имъ тицъ хотлътъ заліцаютъ цнотъ, и живо
реклнвай! не хайнъ имъ вилемъ вшемлкіи покасунгъ
догти и оутѣхи! не хайнъ имъ ѿбѣцъ Чртво Небесъ,
шого не порадлатъ, до чогоя змолоду наложилъ,
кѣ и в естаростн івоен тога не шеста ватъ: вшестечни
шеста вшестечни, Плннца паства, Бидерца
шерка, Костяра копитчица, Злебонца забойчика,
роучи прочінхъ грѣховъ. Чгѡ выражанчи Сенека
шарн, та в мовн: Нема та мѣца лѣкастъ, где
воненіе злости, Стакіл збывали и налагани.
Что побѣсть, же не вѣста єдна чре немало лѣкъ
иа зможемъ івонімъ Велнкимъ Плннцен, которамъ
толькъ где чре працъ рѣкъ івоніхъ заробіла, то
съ зарацъ и пропільзъ и любъ онукъ памыи віседа-
лии промотне и біль, шна єднакъ тое віе герпли-
в зможла. потомъ хотлчи досвѣдунгъ еслі тицъ
шкому можетъ мажъ єн ѿтогъ злого паметва
и бгъ вицволеніи быти, заживаетъ та кого фортели;
мажъ пришедши з коруми памыи, засідавъ та къ
до, же ся здали быти мертвомъ подобніи. она
бши єгѡ на рамена івоні не ітъ до гробу икаского
и ноги, и вилемъ положиши єгѡ ѿтогъ до дому.
Зодніи таи иеш и чепіри, роздумчи же оужеся
иже єн ѿгомъ гробъ проєспа, приходитъ до гробу,
тогдта ітъ моциш мовжн: еслі кто єїтъ в томъ
ири, істянь изынди. мажъ икъ єшеся вилемъ хмель
и шумблъ, колатане и гляцъ икоожъ кшавекъ
и шавши, ричетъ: чого хоуетъ, чого твѣ колатане?
и та жена: ѿно сачи по гречахъ погармъ, зашламъ
ией гробъ з погаромъ. ѿзоветъ до неи мажъ:
и ѿловіс твѣ єсті, не приношь мнѣ погармъ, але

рати прінені таїкобе на по, неміло мнє тое саншатъ
 же ты погармъ пріпоминаешъ, амніял піти бѣхъ
 Хочетъ, оумышавши тое жена барзога злфразовала
 незлачевъ покорочану до дому, таікобие до межъ
 варесла Славла: съ нещелівий Панико! ткому зюю
 58мѣла, иже жана штвіса и на віка тебѣ оуже лѣпши
 оутнійти неможеть, поневажъ з молодихъ лѣтъ івони
 таікъ бардо прізвычайлеся да тога не щаганіо
 паніка, же на логъ до него внатвориа бгієкъ оберна
 и еслі тебѣ грбъ той вікторомъ лежишъ ѿ него не
 погамовѣ, таікожъ тибѣ ебдна, але ииши погамовѣ
 Обожжа и штоле показуетъ, же гдѣ з чавкіа єще
 в молодомъ вѣку, зостланогъ грбъ таікій колвіцъ
 а Брамъ, тиши єшти на початку грбъ єшти не відуетъ
 викорененіи; тогдѣ възмѣ вінемъ моцъ, гдѣ єзычай
 и на логъ прінелгъ; прѣдно бардо єгѡ викоренитъ
 прѣно вшетечника вшетеченія, Паницъ спанія.
 Драпежцъ ѡдряпежетъ, Костяръ ѿкоєстяретъ
 Крайвопрелжцъ ѡкрайвопрелжія, и иишихъ ѿ ииши
 грбъ ѿвъ ѿ вчнти. Тто ѿснаймбнти Самъ бга чрас
 Іереї. Пріка івоєшъ Іеремію таікъ мовитъ: аще можите
 перемінити відіоплани кояхъ ібон, илн. Гнікъ піроти
 скола, и бы мшжеше ли бло прборнти, понеже на вчн-
 Кнн. а. етеса злѣ? Иіндоръ засі стаіи: Трено [правъ] єшти
 Само зліи грбъ звѣтажити, злое заживане залівиш
 знеено вибаєтъ, оумстваніи. Звачай. и на логъ
 грбъ внатворъ ѡбрашаєтъ.

Слово Правоелавний. Юноша въ вулін ииішнені
 вспоміненіи, икш рѣкъ до него ХС воврати на Марії
 лежаща: Юноша, тескъ гаю востанн; зараѣ ветлазъ
 и съде, икш мовитъ єгуїе стое: Съде міртвий
 таікъ коядн звѣра гдѣ Слышитъ лиевъ ѿ Оца ікона
 альш Матки, лиевъ ѡпріжтела таікого доброги, лиевъ
 ѿ хобно ѿцѧ івоєшъ на Ісповѣди ѿвні гла: Тескъ гаю
 востанн. оупаленъ вітонъ атой грбъ, ветланъ ажальн
 за онкай, поін єштесь вірамъ, поін єштесь молодимъ
 поін імъ єште не прївлічаны до грбъ пополненогъ.

и тиже діаболъ прохлѣтий бѣдитъ ѿбѣцовати
гіе лѣтла, либъ тиже бѣдитъ ѿбѣцовати въ доро-
жъ вѣкъ лѣткое зъ грѣховъ повѣстя; либъ тиже
тиже пресладати мѣрдїе Божіе, мѣваки: Грѣшише
и молодъ єштесь, бѣгъ тиже простыть, поневѣжъ
и отъ єѡ мнѡгъ єштъ, множества грѣховъ
и хъ очиститъ. Не вѣръ ємъ, звѣднитъ та. и Сирѣ-
и вѣаетъ, либъ та чре тое до злыхъ въ грѣхахъ при-
иля налаговъ, и та къ бы та вѣчнымъ своимъ
и Небеслиникомъ; але не слѣдѧючи єѡ ѿмѣленіи
и ликон ѿбѣтници, зарацъ вѣрамъ, то єштъ
и лодомъ твоемъ вѣкъ, вставай ѿ грѣховъ до-
бты, и жаль за оные. научни глагати: Тымъ

Атамъ грѣхомъ ѿрадилемъ Магистратъ

твои Гднъ прогнѣвалемъ та. Оца моє

и юности моїи, и повѣдѣни тиже Гднъ

моємъ єзаконіе моє, а та ѿкото

ромъ мовитъ єглие сѧ: Кто

можетъ ѿтлѣти грѣхъ,

тому єднъ бѣзъ ѿпогти

не чѣтие Срца моєго.

Залпради глыщаи тое,

рече до тиже мѣрдни

Гдѣ: Десанъ Чадо,

шпющаи гнилъ

грѣхъ твои,

Аминь.

С тио просимъ Спаси мѧ сѧ гето сѧ и пропадаю
и изъ вѣвѣтии и паутии здѣшии пропада

НѢ-КІ-ПОСОШЕ: ΣΔ: ЕУ: ЛУКА, ЛЕ-

31
**СЛОВО НА НЕДЕЛЮ К
ПОСОШЕСТВІЙ СВЯТОГО ДѢХА.
Изыиде Сѣмій Сѣлати Сѣмене Своеши.**
Слова свѣтъ Хбъ оу Стогш Енлиста Лукѣ в Глаголѣ и. на писаніи

Стъ таکоє здѣне оу людем посполито
гдѣ ранш посѣшь, ранш н пожніш
Сахачъ Православіи. н шроль доброп
Господарѣ поизнаванїв ліде, коли чи
не шмешкаєш таікъ засѣжти, икш
н засѣданое н зажатое зеоже з пола
гумна вограти. Здѣвна вѣром Сірахъ Старий Гоіп
дѣрѣ перестерглѣтъ Господарен, же бы в Господлѣ
Сірахъ своемъ віе ведаугъ чайсѣправобалн: Сіль, Собліднѣ
ма. Заспальесь чайсѣ до роботы, до сѣбземи, немающи
зали, коли требъ не оуродитъ ніва; бо ткъ посполито
моватъ: Ктѡ ранш встаетъ, томъ нѣкъ дѣлть
На землн до его шиеногш чайсѣ коли кто не покре
немающи нн школъ перешкоди, то не за Господаремъ

1/ Господише обѣ споладес чисти
сюор приходите заселовада

по Сошіїн С: Ах. по Сошіїн

соп.

Задіжна і Неділца го́дни быти почитаній.
Совз Матка наша і коли своях дѣлатель на поле
вносилися въ тоги, где мѣже лиде на евой ніблѣ
Слѣблѣн, со тѣ тога часу шибкѣ дахвной читаное
лягъ сіе була: И сійде сѣѧти сѣмене своєш.

тоби были въ Чркви стояніи сѣѧти тое даховное сѣмѧ, и щѣ
шлѣже и на той земли отомъ сіе слово въдетъ.

Ви бутиеліе и Проповѣдникъ въ Чркви стояніи
сѣѧти то сѣѧти слова Божіого, слухачу пра-
вославнай. Такъ себѣ самъ Павелъ С: на-

свѣла рѣши до Коріндѡвъ: аще мы даховна
жшь вѣмъ, вѣнчаніе, аще мы вѣша телесна
тіемъ. А тишия сѣѧти бутиеліе и Проповѣдникъ

твѣнъ ѿгш сѣѧтель сѣменіи телесногш, коли
твѣ, напечетъ оумориетъ ѿгшъ єита земля

ища чи твердѧлъ и таکъ ѿковость онои зросу-
ши, настѣне где густѣйше, где рѣдше сѣѧть. Такъ

еъ и Проповѣдникъ, где слухачи слова Божіогш
тни сѧхампъ, тамъ настѣнъ, где не ѿготи,

и рѣдши повѣдати повѣненъ, со мѹй Сирѣхъ
же послушаніе не въдетъ, не и сюсіи гла: Невигда

бѣте часу погоню. Сѣѧтель, коли маєтъ настѣнѣ
на ивѣ сѣѧти, любъ дѣя погоний, не въ хмѣр-
и въ граници, прѣза зи настѣнѣмъ івой и дѣ на поле.

и бутиель и Проповѣдникъ, коли маєтъ до людѣнъ
и си. Кже повѣдати, любъ кишѣ въдетъ хваліти,

и кишѣ ганити, єднакъ повѣдати повѣненъ, оуба-
тишь тое, же слово. Кже повѣненіи Проповѣднное
въ сѧхахи Божиихъ и спасенія людѣнъ сѧхампъ,

и да зыкъ и похѣлье евоенъ вѣснон. Бжелъ албо-
тое Самогш Хѣ початкѣ ашъ, же гдѣ мѣблѣн до

и слово, єдинъ єшъ хваліланъ, а дроби ганиланъ
и бутиеліе и Проповѣдникъ маєтъ оўніти прит-
ишишъ, понедѣлѣсть ашъ болій Гда своєш. Слава

и мѣблѣногш буленети Мадея: Каетъ [рече] Мадея:

Сирѣхъ

екончалъ Словиа, дивлакхъл наради ѿгшъ

и

и бѣкъ похѣлье хваліланъ и бутиеліе и Проповѣдникъ
и мѣблѣногш буленети Мадея: Каетъ [рече] Мадея:

и

и

СЛОВО НА НАН КА.

ХВАЛНІЦ ТВРГ СЛУЧЕІЕ ХБО ПОСПОЛГТВШ. ГДІСЛ ДНІ
ЕТ В СЛОВЕКІУГ КЛГТН ИХОДАЩИХЪ ІДЧУСТЬ ЕГО
АГДЫ ПРИШЛО ДО ФАРІЕШНІИ КНІЖНИКШ, АЖ ОНІІ СЛАВХ
ДЛАТОГІУ, ДА ЕГШ ШЕОЛГАТЦ СЛОВОМ. ТВРГЕ
БАЖТЕ СЛАВХАУУ! ЕМАН НА ХРІГОВОЙ ПРОПОВІДНІІ ПРОГА
ІШКЕ, ЕМАН Н МДРІГЕЛНІІ ПРОГАЛКОВЕ АБЫА Ш НІГШ ЧО
НАДЧНІАН, АБЫ МОГАН З ПРОПОВІДНІІ ЕГШ ІМКІІ ДШІІВ
ШНЕГТН ПОЖІТОВ: А ФАРІЕШНІИ КНІЖНИЦІ ДА ШЕОЛГ
ЕГШ СЛОВОМ. С ЗХРІГ СПІСІТЕЛН! ЕМАН ТОЕ ЗА ТВОНУ
ЧАСШВ БІЛШ, ЖЕ ЄДИНН ТА ПРОПОВІДНІАНЧ СЛОВШ БІЖ
ХВАЛНІАН, А ДРІВГІН ГАИНАН: ЇІТЦ Н ТЕПЕРГ МНОГШ АНІ
ПОДОБНАХУГ ТАМТБІІ КНІЖНИКШМЗ Н ФАРІЕШМЗ, КОГО
РВІН ДО ЦРКВН СТРОН НЕ В ТОЙ ЦЕЛЬ ПРИХОДА НАІДХАР
ПРОПОВІДНІІ, ЖЕБЫ СЛАВХАМЧІ З ПІНОВІТН ОНОН, МОГА
ІЖ ЧОГО НАДЧНІПН, Н НАССЧУЕБОЕМІІ СОКРУШНІШІА, ЖА
ЛОВАТИ ЗАГРІХНІІ БОНІ З ІЛЕ ТАКІШ ЖЕБІІ В ІКОНОВІ
ПРОПОВІДНІІКА ОУЛОВНІЛН, Н ВАШЕШІ З ЦРКВН, БІЗ ЖАНОВ
СІРВІГН Н ПОДАІ ЕГШ ПРОПОВІДНІІ ЗГЛІНІЛН. СЛАВХАІТ
Ш ТОМЦ СЛІВА ЗЛАТОБІСТОГШ СТГШ, КОТОРЫИ ТАК
МОВИТЦ: ЕМАН ТАМЦ ФАРІЕШ Н КНІЖНИЦІ, КОТОРЫИ
ЗЕБІКН СЛАВХАІТН, НІ ЖЕБІА ЧОГШ НАДЧНІАН, АЛЕ ЖЕБІА
ІСПРОГІВНІЛН: НІ ДЛАТОГШ АБЫ УТІЮ ЗЕБІВНОГО НАЕМАН,
АЛЕ ЖЕБІ ПОЧВАРЗ ІСІВН НА ХРІГА НАВЕАМ. А ЧЕМ ВЖЕ ТШІ
ТАКІЧНІАТАВЕ БОНЕ ОУКАЖАНТ, ЖІКТО В ЦРКВІ СЛОВА
БІЖО З ПІНОВІТН Н ШХОПГОЮ СЛАВХАІГ, Н ДО ЦРКВН СТРОН
ДЛА СЛАВХАІНА ОНОВШ ЧАСГШ ХОДНІЦА, ТОГШ КГЗ ВІМО-
ВІШІІН Ш ЕСАІГОН ЕБДІ Й НАПАСТН ІЦЕВАЛАІТ Н ЗАХО-
ВІСЕТ; ВЕДЛВ СЛОВА ІПЛІКІ: БІКЕТЬ ГДІ БАГОЧЕІГНІВА
Н НАПАСТН ІЦЕВАЛАІТН. ЧТО ТАКНІСА ШЕЛІСНІЕ ПРИКЛАДО-
БДНІЕ БАГОРОДНІЙ ЧЛВКІІ ОУМНІРАЧНІ, ПРОЛІСЧН НАВІК
ДО ЗАХОДАНА СІНОВНІ СВОЕМІІ ПОДАЛВ. ПЕРШАА, АБІГА
ВІСЧЕРІБГАЛZ ЗЛОГШ ТОБАРНІГТВА, ВЕДЛУГЗ ОУПОМНІНА
ЧАЛОНІКА: С ЗІСТРОГІВНІМ РІДВРАГНІШНІА. ДРІВГА
АБІІ З ПОДОБНЫМИ В ДОБРНІХІА ЗЛІЖАЛАВ ШККІСЛАХ, НІ
З ВІСЛІММИ ЕМЛ ВІСЕЛВІЙ. ЗЕМВІГНІМІІ СМВГНІН, ВЕДЛ
ПАВЛА СТГШ ОУЧАЩОГШ: ГАДОВАТИСА СВРДУНІЦАГНІА;
Й ПЛАІКАТИ ГР ПЛАУЧШИМН. ТІРТАМ, АБІІ НАКАЖДНІ

СЛОВО БІЖЕН й ЧРІВИ І Проповѣдн з пільностю й
акустикою дхя і вівчалъ. тое прое прикасавши, зале-
зів єгѡ на вівчебу Чріви Годину своємъ. І таїкъ той
менець вівчачи вівчице Чареви, прикасаючи ѿнай таїв-
хъ і на вівчи єгѡ пільни перестерегаль. Лечъ і тоже
вівч Чарікомъ мѣль велікогѡ непрійтеля, которий
з ласки панікон зайдроїтила. Прето оудаляв єгѡ
Чарі фалшиве ѿ Чаріць, і дала таїв раду Чареви,
когѡ сїмъ до вівчиши, таїкъ рату Чаріць до
їхъ привести при томъ манци, і ѿбачишъ же і ши-
стъ жалобеній. Ікоже Чаръ пристал на твою раду,
їжайон привінти оударилъ Чаріць по лицю таїку,
і вівч алець ѿбліял; і ѿнай тѣ манци, до ламе-
нів і вівч оудаляв, і сердечне почалъ плаікати. і таїкъ
шнівогѡ з словомъ ради нешіторожнай Чаръ до ходи-
ти, і на Чаріць не вінінною з ѿнимъ манциемъ
нѣмая. і риче тѣ до ѿвогѡ щадаўца: Шо і мако-
нти з тымъ здряїцемъ, не здаєті миже єгѡ івне-
ніваги, бо миже отецъ єгѡ пільне заліцялъ, і жъ
відівчими миже мѣль смити. і ѿвъ оудаўца поради:
ін єгѡ Чарю вісінніути вівчъ цегельнію, і нікому-
гогѡ не звібралі, таїкъ цегельниківі, которогѡ
перша пажи до ісбѣ призвати, аємъ, когѡ оутро до
їхъ рани пошлешъ, тогѡ зарацъ вівчъ вісінніз-
ікъ Себі Чаръ поступнілъ. Поки лаєтъ теди ѿні
вінногѡ манци бірзш рани до цегельні, которий
шаші вівчъ вівчъ, же недалікъ дівонік до Чріви
вівчебу Біжю; звочи тымъ на коню, аємъ вівчану
сонь Луїврін, молъ таїкъ і Проповѣдн Слова Біжо-
вівчали. залікоторымъ не вівчали по тымъ ѿвъ хі-
ти: тогѡрншъ і зівшина ізъ Чарікін, спікни на коню
шнітъ, і стаїши на цегельні заплатішъ: єслі не
справдан чгѡ вівчъ Чаръ вчіра рокасал, щпобѣ-
дити: же єщє, але тое вівчнітъ справдніш. і порівчши
вісіннізі вівчъ. і таїкъ івоні нецногѡ вівчъ зале-
гъ, вівчлубгѡ ѿвітніци ликоірца Неногѡ: Ікоже
рівъ вівдітіл вівчъ, і полагалі івіт оуда-

НЕПЪ ВНЕЙ. ПВОРАИ БЛАВОКАЛНІК ВНЕ, И НЕРАЗУМЕШКВДХ ЕМД ПРІНДЕ. БЛАВШАВШИ ТОФ ЧАРЬ, ЗАБОЛЕШОНГОШ МАНЦА, И ЗАПЫГАЕТЪ: ЧЕМД ВЧЕРА ПОГОПОЗ ЧАРНЦЕН ПЛАКАЛЪ: И ІКШ 3 ДОРОГИ 3 ЧАЛА, ГДИ ЕГДО ЦЕГЕЛНІК ПРОСТО ПОВЛАНИШ? ОНЦ ЗАРАДЪ ОУДАЛЕМ ДШЕВШНА ТРЁ ПЕРИГОРОГЗ, КОТОРЫЕ ЕМД ОТЕЦЪ СУМНЯЮЧИ ДО ЗАХОДАМА ПОД АЛЗ; И НАКОНІЦЪ ПНІМЪ ЕАГСЛОВЕНІПВОМЪ ЕГШ ОУПВЕРДНІЛ: САІНУ МОН ВОЛНЕЛЕНЬ ЕГЛ ТЫЕ ПРОЕ МОН ПРИКАСАНА ЗАХОДАЕШЪ, ПРЕ БГОМъ И ЛИДМН ЗАВЕНЪ И ЦЕЛГ ЕДДЕШЪ. ШКОЛЬ ЧАРЬ ЗРОДИМЕШИ ОНО ПОХЛБЕЦИ ЗДРАДУ И НЕНАВІТ, А СЕГО МАНЕЦИ ЧАРНЦИ НЕВІНО: Ш ТОГОЧ ЧАСОВ ЕАРДШ ОНДИ ВЛНЕДМЛ, И ОНОГОШ МАНЦА ІКШ ВЛАСНО СЫНЛАВОСЕ КОХАЛЬ.

ПОСТУПЧМЪ ДО ДАЛШОГШ ОУВЛАЖЕНА, ІКЪ СЛОВО БЖІ В ЧРІСВИ СТОЙ СЛАВХАНШ ЕМПН МАЕТЬ.

ЧИТАЕМ В ПНІМІ СТОМЪ, ЖЕ АСОДК ПОГОРЫИ ЕМД ПРИШОДЛ ДЛ ОУГІЕ БГЛОМА ЧАРЛ МОЛВІНСКО, РЕКЛ ДО НЕР

СХ: Г. ЕНДАЦЛГШ ИА ПРІТДЛК: СЛОВО БЖІЕ МНІЕ ЄПІЕЧ ЧРН И БОВГА БГЛОМЪ ИЗ ПРЕСТОЛА И ПРІНДЕ КНЕМД, АЛЕ О Е И ГРДЕМІИ. ТОТЪ ПАТАЕТЬ ЕДНІНЬ БЧПЕЛЬ ЧРІСВОМЪ ДЛАЧОГОБИ ВЕГАЛЬ ЧАРЬ З ПРЕСТОЛА И ШПОВІДАЮЧИ МОВН ЖЕ ДЛАЧЕСТИ СЛОВА, АЕМ НЕСЛХА ОНОГОШ СНДАЧН. ТОЕЖ ПНШВТЪ БЧПЕЛЬ ЧРІСВОМЪ И Ш КОРЧЕСТАНГНІК ЧАРК, ЖЕ ЕГЛКОО ОУЧТІВОЕГИ, ШХОТОН И ВНИМАНІЕМЪ СЛАВХАЛЪ ПРОПОВѢДАЮЩИХ СЛОВО БЖІ, ИЖЪ ЧАСОВ ПРОПОВѢДН, ННІБОЛН НІГНДАЛЪ, АЛЕ СТОМА МОВЛЧИ ТА: СЛОВО БЖІЕ АБЫІА ГЛДБОКО В ПАМД ВЕНАШ ПОГРЕБА НЕСІДАЧН АЛЕ ЕПОЛЧИ СЛАВХАТИ. ТВТІО ОУВЛАЖМО, ІКЪ ВЕЛНІСХИ САМН ЧРІЕ ОУЧТІВОЕГИ СЛОВО БЖІЕМ ВЧННЛН, ЖЕ ГДИ ИМЪ ПРОПОВѢДАНО, З ПРЕСТОЛА ИБОИХЪ ВЕГАБАЛН, И СТОЛЧИ З ВЕЛНІСХИ ОУЧЕРДІЕМЪ И ШХОТОН И ВНИМАНІЕМЪ СЛАВХАЛН; АЛЕ ШЕПЕРД, ЗГЛАШИ ОУХРІДІН ОУЧЕРДІЕ И ШХОТОН ДО СЛАВХАМА СЛОВА БЖІГО МАЛШ ИХЪ ЕСТЬ КОТВРЫИ ЕМ СТОЛЧИ З ВНИМАНІЕМЪ СЛАВХАЛН ПРОПОВѢДАЮЦЛГШ СЛОВО БЖІЕ, МАЛШ ЕСТЬ ЖЕБИ ШНОЕ ВПАМЛТЬ СЕБІ ВЕІЛН, БІЛШЪ ДЛЯКНО ГІЛХЪ ЕСТЬ, КОТОРЫИ ПОЧАІС ПРОПОВѢДАІА, АЛЕМ

єніл слόба Бѣогѡ въ Чркви дрѣмлють и спактъ,
 же ли котуринъ зъ ѿхотовъ и вниманіемъ пыданымъ
 аютъ! да вносятъ на тое ѿскаржаль. Аугустінъ :
 (правъ) Слово Бѣогѡ поческа Проповѣдати, и не бы
 ѿжикахъ иконы лежати хѹчутъ, и бодайбы тѣко
 али, амолаччи Слово Бѣогѡ жадущимъ Ср҃цемъ прѣ-
 бали, и ни заславлени бы събѣ та надающими и
 то житіемъ бѣснами, иже бы ѿбъ Проповѣдѣ
 Чркви ани сми слыхали, ани иишии мъ допощали.
 Естъ Сѣятелъ Фунтель и Проповѣдникъ, и для
 ти, ешь ти сѣятелъ ии мъ маєтъ сѣяти, наперѣ-
 ти иконъ хлевъ иишии ѿвѣдѣтъ, вытищаетъ зъ земли
 ии. и хрѣстіе не потреbное, токъ потымъ свое
 иже иеетъ: ео еслѣ Пшеницъ посѣтъ хлевъ жито,
 ииистивши земли зтернѣлъ, мало бѣдетъ мѣти
 ии. Ти въ Фунтель каждыи коли Проповѣдѣтъ
 ио Бѣогѡ, въз мѣсли и жадана слышателей на-
 мѣнемъ иконы, ѿдѣрихъ побѣненъ шлачать.
 таکъ чинитъ, подобній єстъ вътому самому
 Спінтелю, который мовитъ чрезъ Прѣка Іремію:
 шлачиши чѣтое ѿнедостойнаго, ти съ ѿстѣ молїе:
 шин. иакоторые Словѣ Григорій Стайн таکъ мовитъ:
 ииностъ Проповѣдника єстъ, аби напомнѣемъ Григо-
 ріемъ мѣли апостоле до побѣжности пробадилъ, что Книга
 ѿчіннѣтъ, боятъ подобній сѣдетъ ѿстамъ Бѣогѡ. Яко въ
 иише ѿнедостойнаго шлачаетъ тонъ, который мысли
 иеетъ възлого на глагола дѣнааго Бѣогѡ не-
 шелла шлачаетъ.
 Естъ и тое до ииѣ Сѣятелъ, же тое иеетъ на чи не таїе
 въ Гдѣ ибоего. Къ гдѣ бы бѣзъ здѣль Пшеницъ ѿпѣлъ
 ишъ, не вѣшоль бы на ганы; таکъ Проповѣдникъ
 иого иишого до поспѣства не побѣненъ побѣдати,
 ишъ тое чѣто ѿ Христѣ Спінтелѣ вѣдѣлъ, лиезъ чрезъ
 иакъ, лиезъ чреинтѣне писма Сторишъ. Таکъ сми
 ии мовитъ: да неприможите къ Словесемъ єже сми
 вѣдѣа вѣмъ, ииже да ѿмеште ѿніхъ.
 Проповѣдника хлевъ Фунтель, єстъ то Гдѣ посѣлъ,

Слово на Иоанна Крестителя

єшъ то йг҃ель Бж҃ий. же єшъ поіель, самъ бѣгост
 ѿ побѣдѣла гдѣ рѣкъ до бѣгунікѡвъ своіхъ: се ѹї
 поіель вѣткѡ обѹцѧ посредѣ болѣшвѣ. икѡ тѣ
 поіель ѿ иконахъ кольбѣи Чарѧ, до иного Чарѧ въ поіа-
 ствѣ поіельни, поіедѣшъ тое чти ємъ мѣни
 Чарѧ єгѡ блажнныи злецнъ; таꙗ Проповѣднѣй але-
 єчтель, таꙗ словеса до людѣй мѣни побѣни
 которыи берѣтъ з писма Бж҃огѡ и єчтель стаꙗ
 же той же Проповѣднїкъ але єчтель єшъ и йг҃ель
 Бж҃ий, ѿ побѣдѣла и тое самъ бѣтъ прѣса Малакіи
 Малакіи єчти рече іеремїи хранѧтъ рѣчъ, и закона вѣщи
 и єшъ єгѡ, икѡ йг҃ель да ви держите лѣши
 єшъ блажте тое словесо: хранѧтъ; чено не рѣкъ ви бодаи
 але ѡдатъ, але хранѧтъ, ѿ бга вѣчице словеса
 захованихъ подобно даждобо, але ѿ снаніи мѧзъ, икѡ
 йг҃ели и єчтого не ѿмѣнили словеса не ѿ ѿ
 злецніихъ, але вѣрне тое ѿмѣши, что и ѿ злецено
 таꙗ Проповѣднїкъ але єчтельи повѣреніе ибѣ
 бга словеса, и єчтого до иныхъ иеналѣнного и приклади
 ини что оўнѣмѣни, до посполитнїхъ людѣй ѿмѣни
 побѣни. Славайти ѿ то Слово Златовѣстогѡ стого
 прикладиуогѡ Словѣ Стого йг҃ела Павла таин: вѣр-
 ваша благовѣщѣтия вовѣмъ мірѣ. Славище [правѣ]
 рѣкъ, благовѣщѣтия, дающи до ви рѣчъ, иже
 Словеса Бж҃імъ и єчтого ини приклади, ини оўнѣмо-
 вѣти, дѣло єшъ єгѡ йг҃ела, которыи нацивѣти
 тѣко ѿмѣнитель, же не ион, але таин Словеса ѿпо-
 вѣдѣши, которыи ѿ того ереши, ѿ которогѡ поіа-
 лѣнии ѿмѣши. таꙗ же маєтъ Проповѣднїй сѣятъ
 Слово Бж҃іе чреѣвное поіаляне з ибѣ самого до вѣ-
 скихъ добрнхъ дѣлъ приклади; ведаугъ наиси Павла
 Стого: о вѣмъ самъ ибѣ подаваѧ обраѧ добрѣ дѣ-
 таꙗ самъ Хс наимъ свѣтѣ наиси слово Словеса
 Бж҃огого заиѣвѧ, икѡ мѣни Апѣка Стый: начати
 твориши же и оўнѣти. и даждобо рѣкъ прѣса прѣ
 йсѹи: сѣятъ ибѣ вѣ правду, и пожнегѣ плю житъ
 икѡ ии рѣкши: икѡ многи времени, людии, благочестія

Ерділ, Смиреній, Кротосты, Водорожанія, Чинтота,
 и роچінхъ докродѣти, че прикладъ и наставъ евою
 Сати бѣде, та многш жѣы и нагороды въ Чреповѣн
 томъ воспріиметъ; бо та кояко мѣдѣ пріиметъ по
 Копѣ.
 Екѣль єди зъ бѣтеленъ Чрѣбнаи мѣвнѣ:
 иже людемъ прикала добрыи че йбныи дѣла, сѣнте
 Гаша дѣдѣ бѣлии че гаини ие бодыжанія; бо та много
 и пѣвамъ сѣали. Плодотворѣте, еш бамъ сѣали.
 Рѣде йдамова! та въ погнѣнишъ, и та въ слѹшишъ,
 и въ погнѣнишъ въ тиѣ сѣмѧ, и сѣнци праца! сѣали
 земли ишней велъ Траца, сѣали йггли Орас и Апли,
 али Мѣнниси, Йсповѣнниси, и Дѣы, и прѹчи сѹйи.
 азъ ѡцъ Хлѣевъ сї Нѣи, сї Нѣтнниси, дхъ сѹйи
 и. Апли хождѧхъ и плақахъ, мешанюще сѣмена үлгисе.
 и, градѣщеже пріидутъ рѣдоити въ землии рѣко-
 вомъ. Двое рѣкомъ та ишть которыихъ шоклешъ,
 и и шпочніо, которые сѣали працу, и пожнито,
 и вѣтъ чистъ орасъ и шпочніо къ, ведлагъ слаѣъ
 соріл сѹгш: Той ѿфнитай плодъ йлговѣтвока-
 еснрѣетъ, который сѣмѧ добрыи дѣла пресылаетъ.
 ож за наше мѧнти сѣали. Проповѣдннци єсли
 ѿбреогъ? Першое тѣди наше мѧнти добрео єстъ Словш Бжіе;
 котоое не гдѣ иnde маєтъ сѣали. йчнтель, або Про-
 повѣднй, та ікш на земли доброи. йшо бы то былъ
 земля добромъ? йкрое ли дхъ йкогш Сумненій, и мѣль
 ие дхъ Справедлівогш члвѣка. Але ѿ та въ многш
 ии Проповѣдннкѡвъ и єчнтель та ікш, которыи
 въ риомъ ли дхъ йкогш Сумненій та въ земли до-
 бреи ие, та ікш та въ обеигъ, по кармъ ионскіи,
 иетъ, которыи на Проповѣдн ие до ли дхъ йког-
 дѣнти словѣ порушаючи до нечиюти теленон.
 иш єстъ и та ікш, которыи сѣнти та въ тумпѣ,
 иестъ, словѣ на мѣрѣ прирьи, словѣ количи сла-
 шаніи не гавши и шражуючи. єстъ многш и та ікш,
 которыи сѣнти та въ самыи вѣтре, а та и въ кото-
 Проповѣднти слово Бжіе для порожнен скони

Слово на Нам Іса.

Ісайї. СЛАВЫ, ШКОТОРЛІХ ПРІКІ СІОІЛА МОВИТ: ВІТРОІЧАША
Н РАЗДРІШЕМІЕ ПОЖДЕНХЪ. МНОГШ є Н ТАКІХ, КОТОРЫ
ВІНОТ В ПЛІВЕЛИ ТО ЄІГІ В ЄРІСІ, ЧРЕЩО ТАКІН СКАІТЕЛ
НЕ ХРІГОВАМІ СЛАВАМИ СІВІ БІГТИ ПОСКАЗУНІТВ. АЛЕ ДІ
БОЛЕІІНМІ, КОТОРЫНІ МЕЖН ДОБРОЕ НАВІСІН ХБОН НАІФІН
ЗВАІСАН ВЕРГАТИ Н ПЛІВЕЛИ, ІКІ МОВИТ БУЛЕ СТРОЕ
Мілкі. СПІЖНИМ ЧЛВІКІШМІ ПРІЙДЕВРАГ З ЄГІШ, Н ВІСЛА ПЛІВЕЛИ
ПОСРЕДІ ПШЕННІЦІ ШІДІ, З ТАІХЪ НАІСНЕЙ ВІДЕ, Проп
ВІДДИНИКІ ХБВ ЖАНОГО БРАТІН НЕ ПОВІННЕМ НА СВЕДЕВОНІ
АЛЕ ПАІЛІШ єДИНІ ПШЕННІЦУ; ТО ЄІГІ СЛАВА ДОБРЕ
ЧНЕГІЕ, Н СЛышАТЕЛЕН ІСІДАЧУІЕ З ДЛАТОГШ РЕГАЧ
Урії. ФАЛОМНІКІ: СЛОВЕСА ГДАЯ, СЛОВЕСА ЧНЕТА.

Урії. ДРВОЕ НАІСНЕ ДОБРОЕ ЄІГІ МІРІ ДЛКО ПОКОЙ, Н ТО
Проповідднікі ХБВ Н СВІМНЕННАХ ЛЮДЕЙ ВІРНІХУ СКАЛІ
ПВННЕНТА, МОДАЧН ДО НІН З ФАЛОМНІКІ: СІ НІЧУ
ДОРОНІЛЧІШ КРАСНІШ, ІКІ ЄЖЕ ЖНІТН БРАТІН ВІКІПІ
ТО ЄІСТА, К ПОКООН Н ЗГОДІК, ІКІШ ТАМШ ЗАПОВІДАГ
БЛГВЕНІЕ Н ЖНВОТ ДО ВІКА, Н ДЛАТОГШ МОЕИ БІЗ ЧІС
Захарії. ПРІКІ ЗАХАРІЮ: ПОКЛЖА МІРІ, ГДЕ ПЕХІТ В ЄУНІНІИ
ЧНТАІТА, СВІМА МІРІ ЕВДЕГІ, ВІНО ДАЕТЬ ПЛОІВОН
Н ЗЕМЛІ ДАЕТЬ ЖНІТА СВОІ, Н НЕО ДАЕТЬ ВЛАГУ ВІОН.

ТРЕТЬЕ ДОБРОЕ НАІСНЕ, СВІУЧНІКІ ДОБРЕ, ІКІШ ТО
ПОЛЫ, МАГІВІ, МІЛОСТІАНИ, Н ПРОЧІА ДОБРОДІПЕЛІ
ШНІЕ НАІБАДІЕБІ Проповідднікі ХРІГОВ ПОВІННЕНІ
СКАЛІ НА СВІМНЕНЮ ВІРНІ СЛышАТЕЛЕН ВІОН, ПОВІННЕНІ
ІМІШ ІШНІЕ ЗАЛЕЦАГІН. **Заківбати** ЗАІС ЯІЛАНІІН
Проповідднікі ТОЕ ДОБРОЕ НАІСНЕ НА СВІМНЕНІ ВІРНІХУ
СЛышАТЕЛЕН ВІОНХУ, ІКІ НА ЗЕМЛІ ДОБРОІ, ЕІЛІ
ХОЧЕТЬ МЕЖН ІКІН ПШЖІТОГІ, ТРІН ПШВНННОВІІІ
НЕПОЛННІТН МАЕГІ. Першия, ІЖ В ЗЕМЛІ НА КОТОРОНІ
МАЕГІ СКАЛІН, НА ПЕРІД ПОВІННЕНІ ЗОРАТИЗ АКОЛІЖ
Проповідднікі НА ЗАГІАНЕ СІМЕНН ВІОЕГШ ДОБРОГІ
ШРЕТ ЗЕМАН НА ПФОН ЧАІС, ГДЕ СВІМНЕНІ СЛышАТЕЛЕН
ВІОНХУ СЛАВАМИ ВІОНМИ ПОРУШАЕТЬ ДО ПРАВДІВОН НІ
ЧНЕТОН ПРОКВІ, ДО НІПОВІДН, Н ДЛАТОГШ МОЕИ БІЗ
ЧРЕЗ Прікі БІСІКІНІЖ: СЕ ЙІЗ НА ВАІС, Н ПРИСІЮ НАВІСІ
Н РАЗДІЛЯЕТИСА, Н НАІСНЕ ПОУМНІШВ ВІВА ЧЛВІКІН.

Акош є ѿранию тое що єєтъ ніжей, гладеся вайшеве,
 ѿе зася що бывло злакише тое, Стаетса твное, таікъ
 пойвѣдн сїгой, той грѣхъ который емъ. Всѹмнен
 я рѣши, не ходитъ боязь, и чрезъ Исповѣдь дхобномъ
 въ шкрайшай бываетъ. И для того мовитъ Стайн
 когорій: Если лѣкъ арества ѿбъясня, потреба аемъ
 въ шкрайль. Рекла ХС Спінитель: Никто же возложи: д.
 Икона на рѣло, и зря воспаль, оправленъ єетъ
 Прѣвѣ Божіе. Колиже члвѣкъ возлагаетъ на рѣло
 икона? Натои чай, гдѣ грѣхъ икона Исповѣдуетъ,
 и снавае. Коли знобъ зришъ воспаль? Натои чай,
 и знобъ до чиненя тайже грѣхъ бывозвращается.
 Такого то члвѣка Христосъ недовѣреніемъ оучинилъ
 твій Ненагшъ, гдѣ рекла: Никто же зря воспаль,
 оправленъ єетъ въ Чрвѣ Божіе. Такій єшъ подобній дѣлъ.
 возвращающемся на рѣло блевотинъ, и синие
 ківшия въ кѣлѣ тѣнномъ.

Слова Сѣлителя повинностъ, иже на себѣ тое
 рое которое Сѣетъ, и землю на которой Сѣетъ,
 именъ покроплти тѣсъ дождомъ, Следамъ
 именія. Таікъ твориа Фаломни речи: Следамъ дѣлъ.
 и ми постели мои ѿмочь.

Слова повинностъ, иже на себѣ которое чредъ
 кроме дѣла злакиша, повиненъ въ землю сокрывати,
 и вѣтнци возвращаются, землю дѣлано, ѿного не посто-
 ян; и таікъ Сѣвѣ была надарена. и ѿтъ то
 я ХС: Да не вѣщай ѿнца твоѧ, чиши творица Мѣ: 5.
 ѿнца твоѧ, икона дѣлано мѣтина твоѧ въ тѣлѣ.
 Кимъ способомъ каждыи Проповѣдники акош
 ітель, если вѣдетъ слово Божіе Сѣлти чредъ оученіе
 и твореніе; тѣди твѣтъ въ иицешнемъ жицопѣ
 оу бѣла ѿбрѣщеніе въ слугѣ, а въ градѣ ѿшемъ
 пожестъ слава вѣчнѹ: Которон
 вѣхъ на івъ оучастникамъ да со
 творица ХС Гдѣ чредъ
 злакиша икона,
 Аминь.

32 СЛОВО БТОРОЕ НА НЕДЕЛЮ КА
ПОСОШЕСТВІЙ СТАГО ДХА.

Свята Єпту Слово Бжіє.

Написалъ Стбн Еулангтв. Акад. в Глацѣ.

Взаше чайкъ на іемъ ів'єтъ жинчнъ д
стятоісъ оу ів'є мактъ хлебъ, слахъ
Православнай. До зналъ тогъ на ів'є
Сайнъ марнотравнай, которий перши
м'ючиша добре на віемъ, по таімъ такої,
попала ненадъ иоубоетваш, же немаючи хлебъ, зівни-
нами намолотъ и жолудахъ переставати м'ючи-
лъ: еї. пописаномъ: Желаше наїтити чребо ів'є ѿ рожицъ
йже іддахъ свиня. Й не таілеш на іемъ ів'єтъ бывай-
голод, на хлебъ телеснай, лечъ и на хлебъ дшевнай,
котормъ єпту Слово Бжіє. Что знане обмѣн Сала-
домъ. Бгъ Пррка ймога юкши: Послю гла на земли, не гла-
хлебъ, ни жажда воды, нога Слушанія Слова Бжія.
Засіглочи гладъ телесномъ, винайдъши Господар
чвлье, До зорцю добраихъ, пілнаихъ, которимъ про-
від'єши ткое л'єто не оурожайногъ, пре часомъ запа-
слга на хлебъ, в двойи нагодъ, алевш в тройи болш
засіглочи сконніви. Таки ємъ До зорцю оу єгуп-
пагш Царъ Фарасона Ісайфа, которий въ времена
оурожайнаго нагімъ л'єтъ не оурожайніхъ, мнішое
множеетваш наготоваля Пшеници, ткъ мовні Пніані:

Слово на Наш Гл. по Соші: С:АХ.

стг.

а Ісайїфъ Пшеницъ мишгъ, тѣкш пѣсієсъ морскій
ш зѣло. Чѣто чинилъ Ісаїфа європѣ Фарасона ^{Богомъ.}
єгипетскаго, то же чинилъ Самъ Крѣтъ къ Цѣкѣ
и; Продрѣбши албѣтъ ж въ мѣрѣ іемъ мѣла
и ѿнѣдностъ на хлѣбъ дѣбенай Слова Бѣогш,
жѣль тое ѿѳфице, не пылкш Самъ чре сеbe, але
зѣнникъ въ ионіхъ, коли рѣглъ до ионіхъ: Шедше ^{Мат. 5:15.}

г҃рѣбѣль, проповѣдѣте єнлие вси твари. Коварѣ
шеръ въ Цѣкѣ ионіи Стой рѣніхъ Проповѣдникоу,
обрие для препитаня дѣвъ вѣрнай, Сѣмпѣ нареће
шое, котормъ єсть Слово Бѣогш, тѣкъ Самъ же
Крѣтъ: Сѣмъ єсть Слово Бѣогш.

Въ мѣси Слово Бѣогш бѣло подобное нареће, тѣкъ
и въ иѣлти, тѣкъ тежъ люде зъ ионіи чавити тое
и памятъ вѣрнія мѧуга, и которые зъ негѡ
вокъ ѿнѣсатъ, тое въ сѣмъ поясажетъ Слово.

Любш Бѣогш нареће алеја нареће немъ для честивѣхъ
притніи, Слѹхачъ Прѣдославный. Першакъ же
тѣкъ нареће тѣгнеть до иеге вѣрности земли,
такъ Слово Бѣогш тѣгнеть до иеге ѿффициъ,
и не дѣш. Мѣмъ тога пѣвній дѣбодъ къ дѣбѣ,
и дін по тѣгненіи Словомъ Бѣогш рѣглъ: Коља ^{Уларн.}
готаніи моемъ Словеса твои, паче мѣда оуето
и! Драгамъ, же тѣкъ нареће ѿнѣсатъ землю
и въчн до иеге вѣрности єн, такъ Слово Бѣогш
и тѣ дѣш, по речеи Крѣтъ: єже бы чиста єстѣ юлѣи.
и ѿвши єже глахъ вѣмъ. ѿчомъ и ѕпітола: Глобъ Еуреъ
Свое ѿнѣсение Сопвориа грѣхъ нашихъ.

и, же тѣкъ зъ нареће подобеногш подобеногш
и тѣкъ посполите зъ житиа роднія жито, та
Бѣогш, Слѹхачиихъ ѿногш, чинитъ подобеніи
и, тѣкъ мѣбѣ вѣклии Стой: єще онѣ рече: Когдѣ ^{Ішл. 1.}
же Слово Бѣогш бѣстъ, Чѣрвѣтакъ, же тѣкъ зъ дѣ-
зѣна нареће, мнѣшо зѣна родніе, та
и слѣа Бѣогш мнѣшо походнитъ дѣбеногш плодъ,
и ѿбнитъ Стой ѕпітола Павелъ: Силенъ Крѣ вѣжъ ^{Код.}
и ѿнѣловати въ вѣзъ и ѿумиши ѕмъ вѣшъ

и відрастіть жілі та пра́ди вішем. Ко ікото́мъ людехъ Сѣмѧ Слоба Бжогш приношитъ паішдѣ приїтній, ікото́ріхъ шедесятній, ікото́мъ зи и Сторічній. Тоє пѣдь дхобное настѣне не инаячи и Ср҃цахъ лісихъ зарекное быти мѧстъ, тмлкш ѿтъ Зареканія Господаря ібо Сѣмѧ вещественное, мѧстъ ѿтъ ини что на нѣтъ ібої поіблти, преравши наскна въ домъ, алео єсли не мѧстъ въ домъ, то и Спѣда ібоїш поібунвши, алео купнвши, виходати на нѣвъ, и таісъ въ нмѣ Гднє Сѣні; Такъ Проповѣники, и бѣгліе, єсли хотіть въ іца лісіє виблити Слово Бжіе, ікому въ Ноіорѣ, ікому въ Постушаніи въ комъ въ Терпени, въ комъ въ Чиркотіе, въ Анесіе, въ йншихъ добродѣтелехъ съ пѣдь побінинія напіреи здобаіти въ дому своєму нааскне, то єстъ, виіатъ з наїсн ібої матерію іпетъ до мобена. Й єсли да тѣпоги добуїчу ібоїш самі виіайти матерію не могутъ, то побінини подічайти ѿ Свѣдцівъ, то єчити розній бѣглій Чиркешніхъ, и зикуз виерашніхъ зедобаіни алеїкомъ належные Слова, притомъ не сложіти, и наїчніши, проповѣдати. Тако
 Сідлї: Первѣ дѣже не глашн, іудеї же. А то
 мѧстъ оїніти, тоє сами напередъ побінини чиініти, икъ мобнітъ Григорій Стайн: Оїніти напередъ іамоғш подобаєтъ, тоожъ йншихъ ѿчніти, напередъ самомъ наїніти, тоожъ йнши оїніти. Ко таісъ не вілікала іптихъ и похвала томъ, ктѡ не іпетъ з ібоїніївъ іоенраєтъ паішдї съ таісъ не вілікала іптихъ побала Проповѣники, коли напередъ самъ нечинні прога-
 чтѡ до людій мобнітъ, ко таісій йншимъ іпетъ, ипебе въ пожніткъ ібѣмъ ібоїн ѿпручаєтъ. Таісъ мобнітъ оїніже Григорій Стайн: Єсли не вімпонаїш въ іамъ, чогошо оїнішъ, йншимъ ібѣмъ існідешъ, а іамъ въ оїнніціахъ паішдї іпебе іудеїречешъ. Шкоіль ібоїмъ Стайн йпітъ: Пабель тоє заідуяжіль, же іл щітнітъ Судіємъ быти йггашвъ мобнітъ: Невѣтвлен таісій ѿггашвъ іудеїтъ ймамы? єсли не ѿтоль, же тоє іамъ ісполниль, того
 Кто: йнши

Ако єї

б Ти.л.

и хъ ѿчіла. Блгтію [рече] Бжіи єїмъ єїже єїмъ, а го
тъ єгъ въ мнік не тща б'єсть, но паче вінхъ по-
ліхіл: Подвигона добримъ подвиходіл.
 Тій літле Павле! Реклъ бы ктв. же тебе лгблн
ти еудутъ, же гонілъ Чрксовъ Бжію . же івь б'яль
в домъ жидо до вісаменована Стгш Первоучіка
діакона Стефана; тікожъ теде ше ихъ судити
шв з ле шпобідантъ на тое щупеліе Чрксовиць,
Періона Павла Стгш судити лгблвъ еудутъ .
адблл Павлови, которые творилъ оконо ибеси
тіон. Где лгобікъ ХС Спінтель сяде на престолѣ
и з. и еудутъ розенрати спрабы лікіє и лгблкіє
аки Стгш лілла Павла вівішитъ на спрабы лгбл-
кою южданіи лгблъ сеєк повбреногш таікш Стг-
ша члв'ка, и ш зліхъ шбодитъ замисливъ; а
з стьм не єдногш , але таіскули и чрез таініє
Бжогш и випонене оногш , людін шводілъ ш-
вівъ. и то єстъ ведавсѧ щупеліе Чрксовихъ, же
лівъ єдини маєтъ. Нік'шицій євлікій Сблтѣ
насінє єдиню при п8ти, др8ое на камень, третєе
же, четвертое на добрую землю. Всік оніе Сі-
шпроч єдногш которое пало на добрую землю
шш Господареви не принесли пожиткъ. Такъ и
їе которым чеє Проповѣдь івон івнт в Чркви
и Бжіе, з таіхъ таікш манту пожитокъ, ко-
рої з Срца івогш . Исповѣдіи ибеси раломъ , ві-
ше греческое вікоріанітъ; а з таіхъ чтò в ро-
зумъ, в гордості, в ласкометівіл коханітъ; люш
дитъ на нихъ наїнє слобода Бжогш, жадно єдна-
ючися пожиткъ, бо мобій Прігочинікъ: Нетрієвѣ
и маети мвжъ исходомъ, зане паче відігл бізуміє;
прійде нечестивий въ глубині звілъ, нерадій.
 Клещи Господаръ иівдъ, звісль таісъ івочити:
Бже діл віскіхъ. але в євлікій дхобной грабе,
івончигіл: Ім'яній ѿши глашати да глашитъ.
Чтіи, бо єїмъ івма єїтъ Слово Бжіе, то єгъ
и потрібас Пріглонїти ѿши віваша въ глау бітъ

Пріглонї

105.

Слово є на Нанії.

моїхъ, потреbуетъ фалоникъ. Мѣль нѣдѣлѧ зе
бѣтъ. Прікъ слово бжіе до крестій мертвыхъ, икши: Ко
вхілъ, смишнте слово Гдѣ. и бывъ таізъ фасланъ
же ихъ порвшилъ, жена глаголъ єгѡ вѣтальнъ и слѣхъ
Пророкъ [рече] тѣсоже заповѣдь да ми Гдѣ, и вѣнідѣлъ
Ахъ, и южна и стащ на ногѣ твой, себѣ мнѡ сѣти
але теперъ немаюта тогѡ фасланъ Проповѣдніи;
радъ же ѿнѣ болѧтъ: Смишнте грѣшнки слово Гдѣ
Атого не нишое, таікш, склонѣтия ѡзла, и вос-
рітие баго. чи слѣхъ же того? бынамнти. ѿши и
и не слышатъ. съ нещалявамъ годніи. съ ѿплаканіемъ
чай: прѣшлыхъ вѣкъ въ на словѣ Проповѣдніи, міе
твамъ людѣ вѣтавали и слѣхали; а тепѣ и живыи слово
Бжогш слѣхали не хощутъ, икъ мѹни въ фалмѣтъ
Словеса моихъ гношахъ я. илюш и слѣхъ, то бѣ
ро мѹни а не жели слѣханъ, болѣвъ мѹсенъ ика бы
поживити на земли, икъ бы богъ істѣ, честнѣ слѣ-
и говѣненъ дотупнити, а не жели икъ бы слово въ рѣ-
твоемъ покрыти, икъ бы то є дѣломъ и исполнити
Сама же твра для тогѡ чайкъ дала оуша єдини
а оушена двое, амъ пілнѣй слѣхъ слово Бжо, а не жели
чтгѡ мѹнилъ, икъ мѹни въ ѿкшевъ сѣти: даде
вѣлкъ чайкъ икъ изоръ слышати, икоіенъ глати. але
теперешнай чайкова все ииати вѣднъ, поневажъ болѣ
людѣ знандѣтъ когоринъ кѣрдѣнъ єужнвлю ѹзикъ,
а не жели оушегъ. коли ѿмѹни въсегш братъ альто
шисаржити докогш, то мнѡго є таіи: а коли слѣхъ
з винмѣмъ слово Бжогш, то бардо мало, жеси оушн
иконъ ѿхоче приклонѧти. Прѣдатъ, коли слѣханъ
мѹни, вѣтайнъ икнѣ мнѣи потреbеныхъ, и бѣніи
то оушега иконъ ѿхочотою насланіемъ: а коли слово
Бжогш въ цркви слѣханъ, ѿклонѣмъ оушн.

Повѣтъ мнѣ что за причиниа, же вѣтъ не иицко
при земли мѣмъ наложенніи ѿхъ бга оушн, але вѣкъ
когорѣ кѣ Нѣ? тѣмъ, абы чайкъ не дослѣханъ земной
непотреbеныхъ рѣченъ, але Нѣніи ѿшн ѿкоруялъ
Келлѣтъ, и для тогѡ мѹни сѣтии апѣ Павѣ: аще вонкѣвите

О, вѣнчайшице иудеиже єХС ѿдеснѹи Г҃ГА иєдаки.
 Чепе иначеи лида чинялъ, бѡ оушы івони иекѹи НЕУ
 ие земли складаютъ. Что ахомъ пробудѣвши Апѣлъ:
 Кѣдетъ вилема єгда здравагш дуенію не послѹ-^є Тиц.
 Но по івони походѣ и зеерѣтъ ісїпѣ Ѹтуелъ, и ѿ
 ивони слѹхъ ѿврагъ, и къ баенемъ оуклонитія.
 Истамъ въ Пнємѣ стомъ, же Кѣвъ пропадивши Ихъ^є
 и икшвъ зъ єгѹпту, зарацъ имъ напоющи дала по-
 си въ Ненни, то ѿ Киропатъ, то ѿ Манни. Что
 и манна, же зарацъ ихъ Неннимъ ісформиавъ поігармо?
 и єдетъ стаи Златобогий: Абы ѿхопиціи
 ионъ ѿ Кѣа чрізъ Муїеа поданіи прїиали, и єгѡ
 гладанъ слѹхали. Тоеожъ Кѣа чинитъ и єтеперь, гдѣ
 въ Проповѣдничѣ, икш ѿ Неа Манни солоїчи,
 и івони Кѣкѹи подаетъ людемъ, абы тымъ самимъ
 єтилъ ихъ до прїиата Пнікасанъ івоего Бѣко,
 хана ѿного; бѡ икш Роднителіе пѣршай рѣзъ по-
 ючи дѣтей івони до школы, звѣсланъ имъ даватъ
 віе лаікотки и сладкіе побажы, абы чрезъ тое самое
 ими ихъ оѹнинан до наꙗки; Такъ и Хртогъ
 вітель ѿглуи ѿхочими оѹнинити хртіанъ дослав-
 я Прнікасанъ єгѡ и випомнѧ, чрезъ оѹстѣ Пропо-
 вѣдничѣ, даетъ имъ слово івони; и тымъ то лаікотки,
 и єленіи Чалмѣста, ѿхоче глахалъ Слобода Бѣко,
 икш: Коль слака гортани моемъ Словеса твоѧ, ^{уѣрніи}
 мѣда оѹстомъ мони. Свѣть икшоторые чутъ
 иютъ Слобода Бѣко, але безъ пожіткъ, бо прѣко-
 ико запоминаніи. Комѣжъ тракіи свѣть подобны
 икш, котоное єсли блаженое бѣдетъ въ бодѣ,
 икш ѿно и наполнитъ, а икш выніято бѣдетъ
 икш, и єчо гш кисѣ водаи набранои не задержитъ.
 икш миѡгоа можетъ знайти ижеи хртіанамъ
 икш, котоныи гдѣ слѹхаютъ Слобода Бѣко, икш
 икш икш, икш срѣннои и плачу пѡлни свѣть;
 икш зъ Чркви виидѣтъ, аже виегѡ тогѡ порожни
 икш, аже виегѡ тогѡ виегѡ наѣрѣли, икш решетъ
 икш памятни івони икшити! что виради Сѣрахъ ^{Сѣрахъ}

рёши: Строба благо миеш тоё сопроще, и венгра рече
 не здёржн. Кто зл хобе з слухам Слова Божиго мечти
 жито дшебныи, то он не пыкш побине шное приимови
 до дшегой телесныи, але и до ерца ево, то єздо рече
 чре зваже и речь мышлене. Же кояждай слухачи Слово
 Божиго, побине шное щителей сестре про победами
 до рече ми євогаш чре пылное оужажене и слухане прите
 мовати, таки тое дободния подобенистви: Наик
 вищественое єсли екатерель поверхъ пылес земли ки
 даги бяде, абороню шного в земле не ѿкрыети, не ходи
 въдастъ, же и бывого ємъ не бродитъ, и ѿбшем птицам
 боязшии пойде въ кармъ: Таки наикже дховное Слово
 Божие, єсли тыко плюгъ наими ѿшнма слуханое еди
 я є глаебокогр рече ми юшего чре пылное оужажене и речь
 мышлене злкутие не бяде, въ дальню же и быво нами
 зевавеногаш, и дши пожитечи не ѿбродитъ, и ѹкъ
 пти въдузшии, ѿзмъ дход поглощеное зовутъ. Чп
 таик з пиема Стш покаятия можетъ присладъ.

Пищетъ въ книгахъ бытейскихъ, же двѣ дворянки
 Царя єгипетскога Фарасона, въ влчено на смерть инду
 чи, мѣли речи смысль едини вънхъ по чашей мѣлъ

Европ. Сонъ таики: Въ сихъ мосемъ блаже винограда предомни
 въ виноградѣ же таинъ лѣтторали, синъ же прорубиши
 лѣсми, пронеши здрѣли гробы винната, и уаша Фарас
 онова въ рѣкѣ моенъ, и тозажъ грбъ въ чашу, и вдахъ
 чашу въ рѣкѣ Фарасонъ. Такъ же ємъ таинъ Сонъ въгла
 даетъ юсифъ въ добрѣ. Рече же: Се рече ми ємъ, таинъ
 лѣтторали таинъ дни євпъ, и помажетъ Фарасонъ санитъ
 твонъ, и пристави та Старѣшине гравѣ виннаго, и по
 дали чашу въ рѣкѣ Фарасони по саны первому ти, ѿви
 икъ и славежъ. тѣ въглада, таикже ємъ и спало. Бланъ
 шавши постолий таикъ по тѣшини снѣ ѿного въглада
 зычани тѣ и нечъ по тѣшини, почнѣпъ таикъ же евой сонъ
 победаги юсифъ: и ѿзъ въгѣхъ сонъ, и мнѣмъ таинъ
 юшница хлѣба на гравѣ моенъ держа; въ юшници же
 вѣхней ѿвѣа твѣрди, тѣже Фарасонъ тицъ дѣло пеклико
 и птица Неныхъ дѣхъ ѿ коница тѣже на гравѣ моенъ

же ємъ тóй сónъ Ісéнфъ вмікладаєтъ? злè, єш
и тъ: се рáзумъ томъ, прн кóница прн дннъ єб,
ліе прн днїе, н бóзметъ Фарасóнъ глаbъ твои ѿ
ї, н побéжї та на дрéвѣ, і нзадѣ птици Нéныж
тъ твои. міс рéкá таїсса ємъ н спáло. ємъ твпъ
се снóвъ тлумачéне! єдномъ Ісéнфъ з снóвъ ѿпо-
ль гоногтъ, дрвомъ шíбеницъ; єдномъ жибо,
омъ смртъ; єдномъ потéхъ, дрвомъ смвтокъ.
же зл причина тóенъ юннци? чтъ мълъ Ісéнфъ
в ѹндаментъ, же єдномъ з снóвъ ѿбéцвєтъ добръ
омъ зáй злè? єднъ з футиелъ Чрісвѣнї таїсю
ш ѿимотрвєтъ причину: же Ісéнфъ оўемотрвєлъ
ш Ср҃ца быти постбого, н для тогѡ шíбеници
оутш; почáшогш зáй пональ быти Ср҃ца доброгш,
того н дегоногти спокéеного. є з тогó то оўемо-
тъ Ісéнфъ, же єднъ былъ доброго Ср҃ца, а дрвгнъ
шо? з тогѡ, же постбоги ногачи на глаbъ в ко-
ни отгáви, не прнемотрвєлъ ѿнмъ, н для тогѡ
Ср҃ца злого; почáшви зáй нжъ не на глаbъ нелъ
и в рукахъ, прнемотрвичнія томъ пйло що нелъ,
тогѡ былъ Ср҃ца доброгш. Тáкъ влáсне дѣєтъ
и снóй, маємъ пре собóю віннѹю мáтицъ, на-
ш ѿбѣзъ ѿбѣзъ, ѿчиотахъ рѡзныхъ, ѿ заплатѣ, ѿ
коинъ, и ѿнншнхъ дхібнхъ рѣчахъ: єсли твю
зю мáтицъ, на вісъ хѣзъ, не на вѣхъ глаbъ, то є^т
на верхъ слвхъ ншегѡ ногинмъ, але глаbоќш в розъмъ
пáемъ, єсли чрезъ оўважéне н розмашлаки мօчиш
и кáемъ грѡна вінніи; єсли ромашлаки часто
шнай Свѧтъ Крїста Спїнтал, єсли приемотрвемъ часто
томъ на шнмъ хвáле Нéної, єсли оўважае часто
шнай Свѧтъ Бжїй, н мвсн пекéніи; єсли оўважае
носты циопты, покори, терпенї, по глаbанї,
н добротїтелен, целеивими вѣдѣ, ѿдїржї нвї-
кнатъ, да на мъ Крїста Чрісвѣнї Нéное. єсли зл Слобиш
и таїс постбоги Фарасóновъ івон коши, на глаbъ
коин оїнти вѣдемъ, то єшть, на верхъ тмко слвхъ,
и на жлаки ѿногш, ани ромашлаки ѿнмъ; теды

СЛОВО НА НАМІСА ПО СОШЕ: С: ДХА.

ЖДНОГО НАМІЦ НЕ ПРИНЕСЕТЬ ПЛОДЪ, ЕО ТАКЪ НОСАТИ
ЛІБЪ ВЪДЛЕМЪ ЖЕ ХС ЗА НАІСЬ ІУГЕРПѢЛЪ, ЖЕ ПРІЙДІ
НАІА СВДНІИ, ЖЕ СТОБЛІБЕ ЖНІЧИМЪ НА ЗЕМЛІ, 1
ЦРТВО НЕНОЯ АГРІШНИЦІВА ВІСІХЪ ПРИНЕСДНІЦЪ ПЕКА
ЛІБЪ ВЪДЛЕМЪ ѿ ПОКОРБѣ, ѿ ТЕРПКІІН, ѿ ПОГЛУШАНІІ
И ѿ ІІІШІХЪ ЦІОПАХЪ; АЛЕ ЧТОЖЪ ПОГОДО, КОЛІ ІІІНІД
НЕ РОМІШАЛІЕМЪ ЧАСТО. И ДЛА ТОГДА ВІДЛУЧІ БЛІС ДХО-
РОЕ НАСІНІЕ ДХОБНОЕ НАВЕРХД ПАЛІСІ РОБУМЪ НАШЕГ
ПОКІНЕНІЕ, ПОГЛУШАНІЦЪ ОНОЕ, И ВІНІВІЧЪ ФБОРОЧА
А ТАКЪ ДША НАША ЖДНОГОШ НЕ МАЕТЬ ПОЖИТІКЪ.

ПОСКЛІВШИ НА ТВОІІН НІВІБ ГОСПОДАРІ НАСІНІЕ, ПРОІ-
ДЕА ѿ ДОЖДЪ И ѿ ТЕПЛО САНЕЧНОЕ, ЖЕБІ ПОСКЛІНОЕ МО-
З ЗЕМЛІ ПРОСЛВЕНИЕ ПУСТНІЦЪ ЧТО ОІІЛН В ШІННІ ШЕ-
ЧАГЪ, НЕ ШІЛНІАЙ НАВЕСІД ПАО З НАГЕЧНІІІІЕБІШЕГІ
ЕІІЛН В ЛЕТІБ ГРД, АЛБО МОРОДЪ НЕ ПЕРЕШКОДНІЦА.

ХРІЕ СПІСІТЕЛІ! ОУЖЕЖА ТВОІІЦ НАСУМНІНЧЕГО
ЛІДЕЙ В БІРНІХЪ, ІІІСІ НА РОЛІБ ПОСКЛІШ НАСІНІЕ СЛОВ
ТВОЕГШ К҃ЮГШ. ОБОЖД ЕІІЛН ІІКОЕ ЗЕРНІКО ПАЛО ПР
ПІСТН, НА СРЦА НАЛОГОМЪ ГРІШЕНІА ОУГОРОДАНИЕ, ЕІІЛН
ПАЛО ІІКОЕ НАКАМЕНІ, НА СРЦА СУПОРМОМЪ В ГРІШЕНІЗА-
ЧЕРДІЛІЕ; ЕІІЛН ІІКОЕ ПАЛО МІЖН ПЕРНІЕ НА СРЦА ПА-
КОГОРДІН ІІБЕ ПЕЧАЛІМЪ ВІСІА ІІГШ НІСІ ТЕРНІЕМЪ КОЛІН
ПРИНЕСІЖ ТОЕ НА ЗЕМЛІ ДОБРЮ, ДО СРЦД, ПАХЪ ЛІДЕЙ
КОГОРДІН СВМНІНЧЕ ІВОН ЧНЕСЛАТЪ, ЗА ГРДАІІ ПОКВІТУН
И ПЛАУЧТЪ, А ЗЕМЛЮ ТЕННІСТУН И КАМЕННІСТУН И ПРІДО-
РОНУН, ѿБЕРНІ В ЗЕМЛЮ ДОБРЮ; А МАІ ѿ ДОЖДЪ БЛГТН
ЧІСІСІН БІЖЕ ДОСТОДНІН ТВОІІМъ: ДОЖДЪ ВОЛНІЦ
ШЛУЧНІШИ БІЖЕ ДОСТОДНІН ТВОІІМъ: ПРОІСІМЪ И ѿ ТЕПЛАШ
САНЕЧНОЕ ЛІЕБН ТВОІІМъ, АБІ ТОЕ НАСІНІЕ СЛОВА ТВОЕГШ
К҃ЮГО НА СРЦАХЪ, ІІІСІХЪ ПОСКЛІНОЕ, ДОЖДЪ В БЛГТН
ТВОІІЕ ПОКРОПЛЕНІЕ, ТЕПЛОМЪ ЗАІІЛ АБІБН ЗАГРДАНОІ
ЗОГІЛШН, ТЕПЕРД ПУСТНІЛО З ІІБЕ ПРОСЛВЕНИЕ БЛГДАІІН
А ПОЧАГЪ ШЕЩОГШ ВОСКРІІЛ, ІІІСІ В ЧАГЪ ЖАБН, З СПО-
НІМЪ ОУЖЕ ЗАЕЛВГЪ КЛАКОМЪ ПРЕ ТВОІІЦ ГОСПОДАРІ
НІСІ И ЗЕМЛІ ѿГЛАЗБШН, ЖЕБІЖ ЕГАЛІО ГОДНОЕ З ПРО-
ПОБДАЧУНІМІ КІПНІШ НІСІ СЛОВАЮЧУНІМІ СОБРАНОЕ БЛГТН
ДОЖІТНІЦІ ТВОІІЕ НЕНОЙ, АМІНЬ.

140-

ІОВ О НА НЕДЕЛЮ КР. О СОШЕСТВІИ СТЛГФОДХІ.

Ра се юмненемъ ифікту Лазарь, иже лежа
въ браты Еро ѿнонъ, и жилаше насыпн
ш крѹпъ, падающи ѿ працеи Богата.

Пишти Стбій Евангелія Лука, в Глазбѣ 51.

Оғи на Баженетвѣ вѣчное воинство
покоря, когдѣ посвѣщенетвѣ, когдѣ чи-
тостъ и прѹти добродѣтии: а Богато
и тѣтого тѣкъ икоѳи елжении оѹчиши
неможетъ, тѣсъ мѣрдїе до людѣи оубогї,
Слѹчачъ Православныи. Выразилъ тое
и сонъ речши: Мнѣ блажи иища го елженъ. Немѣлъ
и тогдѣ Богачъ в Египтѣ иища немъ вспоминеніи,
и иища въ днѣ иища, же немаєтъ Покори, По-
киніи, Чинготки, Терпеніи, Боздержаніи, и прѹти
и теленіи, бо що днѣ пілгіка, що днѣ бѣнкет

Прѣд.

и танцы. Венелака на вел дни съпташ, и ходил
уфеда маддя оубогома ласарим покачаное, доступни
и бежеста. Знаинеша я си пшеница речь, гдя
оубогий ласарв просилъ оу неғш що ѿрошиш, що
Свісень, си вимовка латва: ѿрошиш ѿбернвалъ нас-
кети гоняе, на шаты дороге да ѿблечися к Порфи-
и вісона, венелака по всем дни съпташ. Але то наий
лосинеша я н плаку годинеша я речь, же ѿкроши
падамши ѿ працеи єгш ласарв оубогий проситъ,
тогш ємъ за пвердълогш срца Богатъ, з домъ івоиг-
за бороняетъ дати, икъ вулиста лукъ стый пиш
Нішъ єгш ибкту ѿменемъ ласарв, иже лежаше при-
брата єгш гносянъ, и желаше настыгна ѿкроши
падамши ѿ працеи Богатаги.

Для того положеній бывалъ ласарв пред браты вор-
гатогш, що замова Абраамова до неғш, и икъ.
Заживота я посмерти лидемъ не маддянимъ на коро-
жаси, ѿ томъ сие Слово съдетъ.

Свѣтъ лиденъ сърефномъ съпташ, ѿ ѿб-
ливе Богатынъ, сакъ запвердълогш Срца, же
на лиденъ оубогихъ и оутрапленыхъ жадноги
въгладъ, жадноги маддя неманъ, Слово

Прабоглабнинъ. Съпрацъ тое Чръ Соломонъ ибои
Чреки Слово: Драги вісненавідъ драги иищіл. Коли
приидетъ икъа бѣдъ на Богатогш, икіи ѿгникъ
иаеъ хоробъ, то полиш єштъ та що єгш ратвотъ
що єгш драгладанть, що єгш на бѣжанть; Ако ли
на бѣдноги ѿбогоги чадка икъа бѣдъ преидетъ,
иоутникъ, иаеъ хоробъ, то єгш запоминантъ, и оби-

Сірії. переносить вѣдъ лога Слава Сиріхъ быхъ: Богатъ колѣ-
блайлъ оутверждаетъ драги, ѿбогий же спадка нѣ;
гнанъ съдетъ и ѿ драгшвъ. Такимъ бывалъ иибшнин
Богатъ, который роднаихъ иибш є доставлять, а чести,
корыль, честивъ, ѿдѣвлъ, и на бѣдныхъ ѿбогий
жадноки немъ вѣдъ лога и маддя. Что же чинитъ
Богъ? Отъ хорому змакунти запвердълоги ѿбога-
тоги, пред браты єгш положилъ иибдноги и ѿбоги

тъ оубате иегвъ, для чого той бутель оубогиузы
и нензыхъ нацвалъ пещи? певне для тога,
шо въсн макчепъ жлбцо, и ведльгъ болѣ
и никѣ роний на шбѣ беретъ кшпальтъ, алео фомъ;
нензай, бѣдн и хоробы, которме оубоги на гемъ
и терпать лиде, змакчампъ запвердѣло срца
ихъ. Не змакчнала таись видимъ нензай, бѣдн
и альдарва, въ итшкѣ єнлии вспоминено Когача,
ре дольгий часъ лазаря лежаини оубратъ єгъ, не
выпринти малонъ ѿдробини хлѣба. Для то,
овнта Златовитий Стани, положилъ Кѣ
при братъхъ когатога, аби змакчиши срце
и обудилъ єгъ до мѣрдїл; але онъ запомнѣши
и альгон ѿбломностн, смѣхи з него строна.
и овнѣ Амвропий Стани: Сего богатыи запамѧ-
ти Стани ибоегш, наемѣваша з оубогиухъ и на-
з инициухъ, и накоторими оумѣрдити и мѣ-
тъ, то єще онайхъ оунитижанть. Инициухъ
тоби не снѣтъ тикъ запвердѣлихъ, тикъ исчлай,
и пралене, една долегливо оубогогш, можешъ
шти до мѣрдїл; а Сего богача тѣ многи оупра-
лазаревыхъ, (богыль оубогиумъ, хорымъ, ш
и пушненіумъ, и водненавидѣніумъ,) не могли
шти до мѣрдїл: съ не мѣрдїе запвердѣло не ви-
и и оуперого Господаря мають гдѣж приты-
и лазара тикъ єшъ оупрапленіи и нензай,
рати богатогш лежитъ! юнѣ таисъ сибашата
и жъ почесъ Господаря и мѣ швоеи влагон

Слово на Иакове.

Стрѣви ѿгавлѧніи въ тѣснинѣ альца альца
не шасливъ, же лежачи прѣ браты роискошногш бого-
въ дробини хлѣба оѣнегдѣ неможетъ оѣпредѣтъ. съ съ-
вѣдалъ богоѧчъ, чѣмъ въ помѣ западна, же калѣ-
ла альца прѣ браты твоимъ лежитъ! не пакиша
шадробини зъ столь твоего паданчихъ не жалобла
подати але до свойхъ роискошнхъ пострада, каца
єгѡ припуетнти! бѣзъ тибѣ альца калѣцъ иже
зъ инижнѣ прѣ браты, зъ инижнѣ тибѣ вѣдь добра съ
немае, зъ инижнѣ вѣдь достаин; а таи єгѡ окома пе-
ноенша! бѣзъ за шадробини хлѣба хочетъ тибѣ прѣ-
шпуетнти, бо мѣнишъ пнеаніе: блажени мѣтии

Мѣ: є. альци шадробини бѣдствія, а таи ємѣ нѣ тоен прѣ-
дати ѿ сполѣ твоего зборониша. Были албоялъ
кропла воды данилъ ѿбогомъ мѣтии, сюи въ иѣхъ
города, тѣсъ самъ христоискъ: йже ѿце напоитъ єд-
наго ѿ малыхъ сихъ чашеніи ѿгуденіи воды токиши
имѧ єгипетка, аминъ глю бамъ не посвѣти мѣдакише
Чтоожъ роизумѣешъ тѣснинѣ на городѣ мѣль твои и
дни ѿгервшокъ хлѣба поданій альца альца! же бора
недаиль малогш ѿгервшка хлѣба альца альца, ѿбогомъ
посмертии самъ альци гладъ вѣдѣ, иже кропла
воды ємѣ недостаетъ. ѿш моеи ти: ѿче абраамъ
помѣни ма, нѣ послѣ альца да ѿмочн конецъ перест-
твоего въ водѣ нѣ ѿгуденіе альци мой, тѣсъ ѿгуденіе
въ пламени семъ. ѿднѣнини сѣбѣ бжїи! альца
ѹбѣдѣтъ посмѣти ѿгернѣломъ вѣснѣтъ, немощи
въ ѿгудавнине здрѣвѣ, смѣтогъ въ ѿгудавнине
веснѣтъ, гладъ въ вѣчное наспишеніе, жажды вѣрапы
вѣжко, сѣдѣтъ нѣполненнай, нѣндза вѣропаш-
а богоѧчаго ѿгернѣломъ въ ѿбогатѣи, здѣшнѣ
въ ѿгудавнине нѣмоющъ вѣслѣ въ ѿгудавнине ѿг-
ути, ѿжирѣтъ въ вѣчное альцие, щодѣннай
птицыка въ вѣчнѹи жаждѣ, роискошъ ѿгернѣломъ вѣ-
таснѣи нѣндѣ, же которогш пивннци вѣжко вѣ-
манѣтъ напои полни еївѣдѣ, той тѣперѣ ѿгеропаш
воды абраама жеретъ, мѣдаун: Поган альца да-

шмо-

и тъ конецъ перста своегѡ въ водѣ нъ оуетъ днитъ
 моя. чи на такоѣ же съ то оуже нещасчіе пришо-
 льшии Богачу, же по таісъ смачныхъ нъ корении
 дахъ, по таісъ сладкеныхъ напоіахъ, воды же бреше?
 икъ таікъ зъ богої клаекъ на землі єстъ ненадимъ,
 ходати по огнамъ же бралъ воды! же бруть ѿнъ
 же бруть ѿдѣжнъ, грошии, а на водѣ нъ не склонъ;
 ѿнъ ѿнъ бѣлескій Богачъ до таіонъ пришолъ ненадимъ
 се тва, же ѿ кропли воды просніть, а нъ тонъ не-
 проснуетъ; чимъ ѿ би тѣже тѣтъ жити на землі
 и вѣль ѿнъ дѣти нъ водѣ лежащемъ въ еслѣзне-
 ѿнъ. таісъ моби Златоглавий Стѣнъ: Дланогѡ
 виешъ ѿкоца пёреста воды, которонъ хотѣ кроплю
 и вѣль алемъ, не жаждалъ бысь а что же таісъ
 и тобна погреба Богачу, же которыемъ погор-
 на землі, тогѡ тѣперъ на ратъноокъ просніши?
 и вѣдлещъ же Лазаръ єстъ калѣка хорыи, икооже
 воды подати можетъ чи съ оуже запомнилъ,
 а Лазарева вѣль гноемъ заряжена? икооже тѡ
 и мояшъ, а бы ѿнъ ѿмочивши згноеваніи сбонъ
 въ боду, тибѣ, а таікъ шалхетные блажны
 але что же на тое Богачу? ахъ, ахъ: Бѣлѣзни
 ѿнъ ѿмочивши доша ма! кроплю воды Лазаревою любою
 икою рѣконъ быле бы мнѣ подана была, закон-
 и вѣ рожаніи прѣімъ. съ нещасливѣи Богачу!
 ико твой азъеікъ, але и вѣсъ столь твой по бедѣ
 икъ на дѣръ розманитымъ виномъ быбалъ ѿмоче,
 и ти въ кроплю воды недостаешъ оутаскивши!
 и вѣлѣсъ поибрѣти на зъбогагѡ Лазаря Стѣпани
 икъ ѿмъ ѿмѣтогѡ, а тѣперъ желашъ а бы ѿнъ на
 вѣмъ дне поибрѣль, а не бѣрошашъ! пре браты
 виномъ ѿнъ лежалъ болѣзниено, а тѣперъ оуже ѿпо-
 мѣтѣ радиго на лонѣ лѣбраамлемъ. ты зога але
 вѣлѣи въ рѣкоша хубъ, а тѣперъ справедливи мъ сѣдѣ-
 лежиши въ огнѣ геенномъ. Славайте тѣтъ
 Богачаинъ, а не таісъ Богачаинъ тѣкъ не мѣрднинъ:
 Богачу недля тогѡ же быль Богачаинъ, таісъ

Слово на Наш Гв.

и ро́боје прина́ль в кафáне, але же бы́лъ не ма́рдимъ; и то́го не йи́шогъ кого́ бы́дъ, па́къ то́го, котóръ по́моши нíгда по́грéбовъ, абы́ з припóнёжъ бы́ло котóрье жéинчъ на земли́ творъ, ѿбáжилъ же са́мъ па́къ вели́къе перпíтъ мвснъ. Але шо́жъ йа́блъ Когачъ шпо́вѣдáетъ? Чáдо, поманнъ ѹкъ во спрѣ? ѿ бáгáлъ тво́мъ в живописъ твоё. Абраамъ Стáй! коли́ ша на земли́, па́къ бы́лъ ма́рдимъ на оупрапленіи нíгда нíндзяни ломнъ, же на доро́жъ перенесенои нхъ, на маетъ ѻбáгш прýмовъ, формиаи нхъ н пональ; и мъ водонъ моги ѿмивáлъ з а́теперъ єднъ кропакъ воды втрапéщемъ в пла́мени Когачъ, пре́лати чръз лáзаря не хóчешъ! Абраамъ Стáй! па́къ то кла́въ калѣки не на́вндишъ, а Когачъ Когачъ рáдъ ви́дитъ, рáдъ ѻбáгш ратъ ве́тъ, ѹкъ моби́тъ Пи́саніе: Когачъ со сла́зиншъ ми́шн заспѣшици. Темъжъ тéдъ па́къ Богатыи Когатогъ па́къ вели́къю нвжду н недоста́токъ ѿжъ ти́рпáчогъ мератъ ве́шъ чи же ѿ прехо́дно-го моби́ша до негш: Мéжувáмъ н на́мъ пропа́въ, оупре́днелъ, ѹкъ да уота́ціи штодъ пренти квáмъ, не во́смогутъ, ниже ѿ твдъ н на́мъ прехо́длъ чи же Когачъ то́и на земли́ ѿжъ шпíлъ ѻбои н шналь, длато́й абы́ тáмъ ѿже гóлодомъ н жáжои мérâ; бо моби́ша до негш: Чáдо, поманнъ ѹкъ во спрѣ? ѿ бáгáлъ ѿ в живописъ твоёмъ? чи то длатогъ не хóчешъ ви́ль-ханъ Богатогъ, же тé н онъ не рáзводилъ ѿбáгш лáзаря, со моби́тъ ѻро́снъи мъ Стáй: Длатогъ про-сачи Когачъ искавáйтъ ви́льханъ в мвсахъ, же просáчогъ лáзаря не ви́слухивалъ на земли́.

Ви́дите Слѹ́чай, ѿка́л на́города потка́лъ Богатыи, котóрой ви́длчи пребрати ѻбоими из-жáчогъ лáзара, длатогъ, абы́ наза́ти ви́ржловъ Ср҃цъ ѻбоемъ зма́кунай зогтáбши. ма́рдис ємъ по́каса́лъ, же ємъ тогъ не по́каса́лъ, за то́е зо стáлъ в пекль; а лáзаръ же ску́ди н оупрапе-на ѿ Богатогъ ивѣ зладавáниe, перплене зноенівъ, длатогъ зогтáлъ в Нéцъ, длатогъ прими́ заплату

и́тчи, ве́дльгъ Слáвъ Хéйхъ: Рáдънтил н̄ ве́сле. МА: 5.
Мéш мéдà бáша ми́шга на Нéсехъ.

Пéде на сéмъ Свéтъ чтогóвé прикргш н̄ скóрениго
для Кá Спíтел, тéш то гонéниа, бéды, мáпа
и, глáдъ, оубóсствш, погоржéна, мучéниа, н̄ иишие
бóлекъ эналдвнтил оутрапéна; могвтъ ѿные
тáти залéрш малыи тврдностн. А длатогóжъ
иáши скóрен, бéды н̄ пеуали, хóуя наидóжшие
ибóлшие, котóрёи колбетъ помоинмъ на сéм сбéтъ
не для Кá, мáютъ прилаченое иегв вéтное н̄ бе́зъ
а лéпшое ве́сле н̄ оутрапéне. ктш та́кое оутрап-
ш, бéды, скóрен н̄ пеуали для Кá тврпéлъ, тéш
ве Стáин Гаспиннáинш ихъ, Стиннáинш, з се́вры
иáниш, в олéю смáженш, бытш н̄ выганнáинш; але
ихъ тýхъ оутрапéнахъ мéли прилаченое н̄ мъ да-
сóлшие ве́сле. тáко моби Писание стое: Финже Ах:
Рáдънтил ю лицá собóра, тéш сподобиша га-
жъ Хéо бе́честе прéлти. ю само Стó Павлъ Зла-
тый Стáин, та́кое выдле сбéдéцш: Пáвей Стáин
дфлъ кóжогш дна на сбé гдешке тéш гнéгъ на-
точие поквем, не ииáчен тýлкш тéш бы погре́дъ
иилъ, тáкою же ве́сле н̄ рáдова лъ. дочáеные на
сбéтъ хóубы наидóжшие н̄ наитáшшие оутрапé-
ши, скóрен н̄ пеуали, мáютъ прилаченое сбé
и8нчю та́кою рáдостъ, ве́сле, н̄ рóскошъ Нéнчю,
аи згóла немáетъ примéшáинон иегв проигнáинон
иестн, то юфтъ, немáетъ см8ткъ, оутрапéна.
тáмъ бóлесни, ни пеуали, ни боздихáин. н
зетъ тóе наимъ оубóгий Лáзаръ, котóрый лéжачи
иаша Богатогш, ктш вайповбéстн мóжетъ, ие́е
иизъ бéды, скóрен, наргáин, наемéвики, глáдъ,
и, нағотъ! а коли пришлà на негш сmerтъ, ажъ
иаи нéмъ ХС: Бысть оумрéтн Нíщемъ. Днвна
иемъ не рéслъ ХС, бысть же оумрéтн Лáзаръ.
иимъ Мóжетъ юловбéстн, ижъ длатогш та-
иаи абы поискалаъ, же не оумрелъ Лáзаръ, и ѿшемъ
иаи Лóнъ Абрамовимъ; але рáчен оумрелъ Нíщемъ,

омина
Глáса.
Епн: в.
до Корн

Слово на Илии пр.

жесрікъ, и ваклека з оумераш оукодетваш єгѡ, глаа єго, ненадза єгѡ, нагота єгѡ, ітроверы єгѡ, рани єгѡ. вінъ згола оутрапієна, смѣтки, бѣди, пичали, тае вінъ оуже оумеранъ, и мнинанія, тае іамъ Хс ѿбажніи сѹмъ
Ісаїнови въ японії таїкъ мовачемъ. Оутропа
Бгъ вілкъ слідъ ѿчю и, и смерти не буде къ томъ,
и ни плача, и віпла, и болезніи не буде къ томъ.
А таікъ людъ, ебди оутрапієна, и біакіе пичали наї
Святікъ із радостю прїмѹчи, таїмъ ий ласка,
великѹи и ѿбфітѹи въ Небѣ прїмѹчи заплакъ; таікъ
люде роскошніи и немардніи, въ пеклу великѹи прїмѹчи мвкъ. А петвікъ на ѿномъ Святікъ, але и
твръ немардніи людемъ забше зліялъ нагороженъ,

Киправиль сміль негдани дѣдъ десатъ Покровихъ
свої до Навана, аби подорожніи єгѡ ѿчакъ про-
іланъ, пришешн Покрови мовачъ: Здрави ли єїн и
домъ твои, и віа твоја здрави ли ѿтъ? и нѣ оубоїмъ
ши мъ таікъ спрыгнути пасищъ твои, иже ебша інамъ
въ пасищахъ, и не во збранихъ и мъ иничіо же въ віл-
дини єгда ебша на Кармілѣ, да же оубоїкъ сінови
твоемъ дѣдъ, єже ѿще хощешъ гдѣ тое виражаніе
Покрови, южъ на тое Наванъ? и ти єстъ дѣдъ, и н
ути єстъ сінъ Ісусовъ? и во змодъ хліблъ и вина, и за-
кланія моѧ, тае заслакъ спрыгнуши моя обца, то
тали дамъ, межемъ таіже негдїкъ ѿкду ѿгъ (таікъ
бы реїса), и дѣште пречъ з очей моихъ, не вомите и чу-
чи велика земля речъ Наванови, тымъ що я оуже ѿгъ
злугъ сміль зогіло, покормити дѣдъ и ні хотітъ ѿ-
на тое дѣдъ зара до мечи, сїмъ и ѿгни єгѡ (холун
въ домъ виражи Навановъ,) припоміти. бо коли
Покрови єгѡ повѣдѣланъ ємъ, же Наванъ не лікії,
не мардніи, теды дѣдъ рече межемъ іконімъ: ѿла-
шинськъ кою віа ѿвржіемъ іконы, и єгли бы на той часъ
не оублагала єгѡ авигла забѣгши ємъ до розѣ з жи-
ності, певна речъ, же бы не жіль на іврітѣ Наванъ,
їкожъ и таікъ іспало, бо ліеш не оумерав ѿ мечи
дѣда, скоро єднакъ поші въ дні дній оумерль на гле.

УХАЧЪ ПРАВОСЛАВНЫЙ. ЁСТА И ТЕПЕРЬ ПАСХА НАБАИШ
БГШ НА ЗЕМЛѢ, ЖЕ ИКОЛИ ХРІТС СПІНТЕЛЬ ВЫСНЛАЕТЪ
НИХЪ СВОИХЪ ПОКОЕВИХЪ, ТО ЁСТА ОУБОГИИ КАЛІКІСЪ,
ГЛУХИИ МІКІН ОУГРВШОКЪ ХЛІБА, АЛЕО ОУПЧНЛ, БШ
ОУБОГОМЪ ДЛЯТЪ, ТОЙ САМОМЪ ТО ХРІТЪ ДЛЯТЪ,
ІХГЪ СЛОВЕСЪ ЁГѡ ВІУЛЕКІХЪ : ПОНЁЖЕ СОТВОРЕНІЕ
НОМЪ СІХЪ БРІТІН МОНХЪ МЕНШИХЪ, МНІК СОТВО-
РЕС, ТО ОНІИ ТІСЪ НАБАІШ ПОКОЕВИМЪ ДБДОВИМЪ,
ІХОУБОГИМЪ ШПОВІДАЮТЬ : ЧІТВО ЁСТА ХС, ІЛН
І ЁСТА СІНЬ БЖІЇ Е НВОЗМѢ ХЛІБА НІННІА, Е ЗАКЛА-
МОЛ. ІЖЕ ЗАКЛАХЪ СТРІГДЩИМЪ МОЛ ОБЦЛ, ПІШ
ІНІДАМЪ МУЖЕМЪ, ІХІЖЕ НЕВІДІЕ ШКВД. СВІТЪ ? ТО
ІХ, ПОРВШЛИ ТОЕ, ШО ДЛЯ СЕБЕ, Е ДЛЯ ДОМОВИХЪ
ХЪ НАДБІРІЛ, Е ДАМЪ КАЛІКІСАМЪ, КОТОРЫИ НЕБІ-
ШКОЛІА НАВОЛОКІН ? ШОЖВ ЧІННІТЬ ХС СПІТЕЛЬ ?
ІНІТЬ ОНЪ, ТЕПЕРЬ, АЛЕ В ДНІ СТРАШНОГШ СВОЕГШ
Е, ВІРХЪ ТАІНІХЪ, НЕ МАРДНІХЪ ПО МЕЧУ ОБОНДУ
ІВІЙ ПОСІТИТЬ, РЕКШИ : ІДѢТЕ Ш МЕНЕ ПРОІСЛАЖИ
ІГНІ ВІЧНИЙ. БІЛН ЗАІОБОЮ НА ОНЪ ЧАСЪ НЕБДЕТЬ
ІНІКЪ МІГІН АВІГІН, ТО ЁСТА МАРДІЛ БЖОГШ
І СФОРОЕСИ, ЗАБЕГШИ ПРИЧИНІЛОСЯ ЗА НІМЪ ДО ХРІТ-
ІАТЕЛА, ТО ПЕВНЕ БДЕТЬ ЕМЪ ТАМЪ ПАІСЪ ДВШНО,
І УКРОПЛІ ВОДЫ З СОГАЧЕМЪ НІНІШНІМЪ ПРОІСІТЬ
ІХЪ, Е НЕШДЕРЖНІТЬ ЕНІ, ПОНІВЛЯ ТАМЪ БДЕТЬ
І БЕМІЛОСТИ, НЕГОТВОРШИМЪ МІЛОСТИ .

І ПЕ СПІНТЕЛЮ, ТЫ ВІДНІШЪ САМЪ, ЖЕ НА СЕ ПРЕЛЕ-
ІСЕ СВІТІ, ТЕРПНІМЪ ЗЛАЗДРЕМЪ БЕДИ Е ОУГРАПІЕНА
ІМІЕ, А ДПАІХЪ ОУГРАПІЕНАХЪ НЕБІДАХЪ НЕКОМЪ
І НОМЪ, ТЫЛІШ ТЕБІ ЕДІНОМЪ БГѠ СВОЕМЪ
І РАБОТАЕМЪ, ТЕБІ ЕДІНАГО ВІХВАЛІМЪ; ПРЕ-
І ТОЖ ПРОІСНІМЪ, АБІМЪ ІЖО РАБОТАЮЩІИ
І ТЕБІ, Е НТЕБІ РАДИ ТЕРПЛІШІИ, ЗЛА-
І ЗАРЕМЪ НА ДОНІКЕ АВРААМЛЕМЪ .

І ЧРІТІН ТВОЕМЪ НЕНОМЪ ,
І ВОЗРАДОВАНИІ .

І ВІДЧІВАВІКА .

І АМНІИ .

СЛОВО ВТОРОЕ НА НЕДЕЛЮ КВ ПОСОЩЕСТВІЙ СТАГО ДХА.

Чадо, помажи таіко восприѧтии багато
въживоті твоемъ, и да саркостакоже злата.
Слова по съпѣтіи абрааму до Богатого. оуста геша Еманіла Абаки
въ Галії. въ маписаніи.

Хъ е́дѣ по смѣрти ро́сіюшнікомъ іго
свѣтла, слѹхачу Правоглав! би мобитъ
Іеронимъ Стынъ: Же бѣрдѡ прѣблъ рѣчъ
и швашемъ неподобнамъ, аѣмъ и то зъ людіи
жинуи къ ро́сіюшлухъ, а и ныніюи влогши
на земліи не вътерпѣвши, мѣлъ посмикатъ
ониє Нѣмце ро́сіюши, аѣмъ мобитъ на шеоімъ съпѣтъ
былъ першимъ, и тѣтъ добрега мѣлъ, и тѣмъ. Въдѣлъ
штому добрѣ Златоветлай Стынъ, гды до флагиенамъ
ониуи ро́сіюши Нѣныу, жаногш иишиогш неподожи
Сроікъ, шпрочъ оутерпеня злѣ на земліи: рѣкъ аѣш
вѣмъ таікъ: кто колвекъ зычнитъ иибѣтъ спарѣшии
ства Нѣногш, не хайніемъ смирѣтъ на землі, то єїтъ
не хайнѣдъ зъ оутраленя и вѣліїа икшрени терпливш
зносишъ: би иигоіи которий болшій єїтъ въ чисти
на землі, єїтъ болшій и въ Нѣѣ, але которий пренѣши
шии, то ии болшій. Існенія тое показуетъ въ ро́сіюши
нѣтшнѣ Египтсомъ Богачъ, и въ оутралено оуеогомъ
Лазарѣ, гды Лазаръ заутраленя которий терпѣла
на землі, прѣмлещъ добра и ро́сіюши Нѣнаге, Богачъ

то облагодетелю мозору росказание подъ

Слово Слѣбѣ на нѣкѣ по сошѣ: С: Ах. ۰۰۰

губ.

Зарѣкоши и добрѣ земные, прѣмлѣ сѧ писаные.
По ка́зуетъ зінхъ слобъ абраамовъ до бога того
шенихъ: Тадо, помажи тѣсъ бо спрѣлъ єси егъл
и вогъ твоемъ и лазаръ таісъ же сѧлъ.
Еи зашиоди пономѣ члвкъ з рѣкоши иго вѣтъ.
и караинъ шборотають гла рѣкоши по смири.
и ѿни запожитокъ сѧль з терплию вогъ знесена
шкѣльсъ ѿтрапеня на сѧмъ свѣтъ, ѿтому
слобъ з рѣкошиага жибота богатаго и нѣнѣно
и ищага лазару по сѧле.

Ершал шкода рѣкошиага сѧшъ свѣтъ,
же по смири до таісъ нѣнѣни, и до таісъ
и ѿбозетва при ходлѣ, и жа ѿкроши води
прѣлѣ и не вѣрошиши, Слѹхъ чудо Правосла-
вія тога сѧмъ на сѧгѣ богачъ въ бѣлѣ и иѣшнѣ
и мѣнѣнїй, поторый гда ѿкроши води на ѿхоло-
мѣка икона про гла, таісъ ѿглыша ѿвѣтъ:
о, помажи тѣсъ бо спрѣлъ єси егъл и жиботъ
тимъ. Не вѣдалъ подобно рѣкошиага богачъ, же
и смири до таісъ мѣль прѣтѣ ѿвѣтва, гдѣ
икошахъ сѧшъ свѣтъ таіса занурлъ и не вѣдалъ
и не бѣде котвѣти ѿглышиши зараѣкошиами сѧшъ
и сѧмъ, вѣтъ подобны ѿномъ прѣтѣ, которое
и малюбанихъ тѣши въ зевжисовихъ при лѣтии вѣтъ.
и не въ сѧвъ славнай Маларъ, хштичи нѣдаси
и ѿтва ие ѿ кротофии ѿчнинти, ѿмалюбали
и малюци таісъ штѣчне на дреѣ тѣши вѣтъ, же коли
и сѧкъ на подвѣре вѣтави, прѣтѣ тѣши до
и поди вѣтъ тѣши вѣтъ, але гда при лѣ-
тии ѿбачло. же зараѣда, бѡ малюбани, бѣзъ
и ноги по сѧкъ, на сѧдъ въ шлѣтоваши. Кто же не
и сѧкъ же свѣтъ сѧн прѣлестнай єстъ подобны
и ѿномъ ѿномъ Маларѣви зевжисови вѣтави
и сѧмъ на земли рѣкоши ѿнки, и ѿни на малюци
и сѧкъ тѣши, прѣтѣ икто донихъ тѣши прѣтѣ
и горы зевжисови, подобромъ писаныи ихъ по-
сѧмъ; али же зараѣда и ѿшакане, бо ѿнѣ фаба

Слово Библии. ХХ

и милюбание, простибою оныхъ и стояніихъ роисошъ
Неныхъ: которые сна никован на мель не приходилъ
Богачъ въ земли и нѣшнемъ беспомѣномъ, где въ домѣ
своемъ на берегъ днѣ велѣла вѣстяши. Оныи Богатъ,
побожный Бѣлкинъ Купецъ, до которога Христосъ
природилъ свое Чртвѣ Неное, рекши: Блодоскитъ
Чртвѣ Неное члвѣ Купецъ, ищущемъ добрыхъ единицъ
закохалъ бы изъ єдиномъ бѣсерѣ, же въ изоби-
мѣтностъ продавши купилъ оныи, тѣкъ ѿтѣ пышни
Стамъ Бѣлкинъ Мадей: Обрѣте єдинъ многѡщенный
бѣсерѣ, шедъ продадѣ Еликоу и мѣше, и купи єго
и нѣшнемъ роисошномъ Богачъ, море сегшъ вѣстя
до самѣхъ братъ дому єго, тѣкъ многѡщенный едини-
дасара вѣснинуло, яко и нѣшни бѣльша за него недѣлъ
шпрочь крѣпнца падиющихъ въ трапезы ибоѣзъ: и оныи
и таихъ дѣти не хотѣли. сѣ великое ег҃зѣмѣ: на по-
травы роныи, и корѣнъ, зъ которымъ роисошнѣ роди-
Бѣльша вѣдѣши что на кѹжинѣ денѣ Богачъ бы да
и за тои многѡщенный бѣсерѣ, за нагороду на Нене-
слѣвомъ не смирилъ мнодѣрда купца Ласаря, и єдиномъ
крѣпнци не хотѣли дѣти: не оѣажайти ибѣ тогѡ
и. жекто мѣдїа, ег҃зѣгѣ, мѣдїи шѣжѣти єго, ктѡ
оубогимъ члвѣкомъ гнушашетъ, бѣгнушашетъ и мѣ, поми-
который для спасенія нашеши ѿбогимъ.
Другая шкода зъ роисошнѣ: ег҃зѣвѣнѣ, же которими
члвѣкъ на сѣмъ вѣстѣ, иѣколи бѣдѣ, хоробѣ, оѣнѣ-
кшевѣ, ег҃зѣгѣ, на пасищѣ, тѣкѣхъ не доѣнѣдали, али
бѣгда въ добромъ побоженю и роисошахъ живѣтъ; по-
наѣпаче по смири вѣчнѣй мѣсамъ писелнѣ, приложи-
ши вѣтъ. Что таини подобеніето єденъ зъ фелі-
чиескими шѣлението: Гакш (прабѣ) блѣскавица на-
водитъ за ег҃зѣ грома, пакъ шаблонъ и подожи-
добре на земли, вѣчніе члвѣкъ шпоѣдѣши, карана-
такъ мѣдїа Григорій Стамъ: Шаблонъ оѣстѣлнѹю
побожене въ рѣчахъ доѧніихъ, вѣчного шѣжениѧ и
знакомъ. Бѣажте ибѣ: что и нѣшни гш Богача роисо-
шногш пригодило вѣчнамъ писелнамъ мѣсамъ, али

отъ рокошнинѣ таікъ мѹни въ блїдїи Стми:
 а́нса рокошенъ канкетнисшъ, албовѣмъ ѿныи
 не таікъ для не справедливоєти, ико для ро-
 кого івоєго жибота горнта въ пеклѣ; гдѣ спрале-
 мъ съдомъ бжїнъ водаитъ ємъ злая вобла-
 з алогатію, ѿбострь, злаки менитиє канкеты
 и, голодъ: за виновъ нѣ Побѣръ, чомѹ тѣно-
 веніи хъ гѹни; Закорѣнъ, которыхъ земи не
 правахъ скончъ заживала, кормятъ єгѡ роба-
 ти за вина нѣ леисанти, которыи сѧмъ пивали
 въ телѣ івонихъ частіовала, нѣ кропле води ємъ
 въ настоѣ дѣти. Ахъ заправды нещасливъ егѡ
 полнъ ведлагъ спраленоєго, съдъ бжїогъ
 та ємъ злая воблагадъ, мѹачи: Чадъ,
 нѣкѡ вспрѣлъ єси блгда въ жиботѣ твоемъ,
 изъ таікожде злая.

и єслѣ бы китѣ заплатилъ, чемъ тои Когачъ
 и наи не ѿдержалъ мѣрдїе мѹглѣи ѿбѣтъ быти,
 вѣлкѡ длатогѡ, иже сѧмъ не былъ мѣрднымъ
 чемъ лацаревъ; але нѣ длатогѡ, же ѿ мало вѣдо-
 въ, мѹачи: Посланъ лацаръ, да ѿмочитъ конецъ
 івоєшъ нѣ ѿстѣнть ицикъ мѹи; ико бы тежъ
 вѣлъ, же мало вѣчъ можнѡ єстъ мѹкъ пике-
 вѣти. Таікъ єдинъ зѣтъ телѣ црквиши мѹни:
 то просналь, прето нѣ въпросналь; ѿ мало проснъ,
 имену тогѡ, же не кропленъ води тобе екрапити,
 вѣнъ огонь пекельный потрѣба залити; бо не ле-
 юкъ орою икрабою таїкѣи грѣхъ зглаженіи бы-
 ле таїкъ глубокѡ маєтъ срѣце пронінѹти болѣсни
 и мѹи стонъ, икъ глубоко проникала непрѣвѣ грѣхъ.
 Бысъ многѡ єстъ нѣ теперешніи хъ чашевъ люденъ,
 тои бѣликомъ ємъ Когачъ подобніхъ! которыи
 вѣшъ заплакутъ за грѣхъ івонъ, то оуже розумѣ-
 юкъ тои єдини кропленъ слѣдною ѿгасилъ огонь
 и ий, которий нѣ єстъ за грѣхъ зготобаніи.
 єнту же ѿпокутовали оуже; але ѿшвѣніи вѣже
 и зеарзъ. бо малая нѣ легка и прѣзка заслѣплѣ

Слово в на Нашкв.

Ихъ въ раченъ, а нежели доспѣть чинитъ за грѣхъ, въ
Рн: ии. Слово Павла Стѣшю: Даде имъ Кѣ въ дѣлѣ оумилѣніемъ,
невѣдѣтъ, и оушн иеслышашн. Днѣнал рѣчъ! Скѣ
злѣцѧетъ Павел Стѣшю, а тѣже срѣда при нѣкѣ-
дѣтъ сѣпотѣ и глаголѣтъ! Что тѣ же залѣчены ико-
з сѣпотою и глаголотою? шо же бы тогѡ былъ
принчина? подобенъ тѣлѣ, иже чре тое наѹчалъ Пав-
Стѣшю Римлянъ, же не памѧкѡ за єгѡ вѣкѹ былъ та-
лодѣ, але и за наѹшиш мѣли быти, которыи оуми-
шилъ иеѹтиш на єрѹ ѹбоемъ, прѣда заплатути за грѣ-
шои, и розумѣнїи же таимъ оуже прешави грѣхъ и
зглѣднѧ, же доспѣти оуже залѣчены иеѹти, але тѣ
лѣгклю и малѣя скроха сѣпнитъ ихъ и глаголитъ,
несмотрѣти оуже на зайдъ, то єштъ, на прѣшави
грѣхъ иеѹти, але и залѣчните покѣт-
вани. ѿ чомъ таикъ єдинъ Чркѡвныи Ѹчитель мовѣ
Чиинъ той рождѣніи оумилѣнія не злѣбѣлъ ти-
чиинъ оушенъ не заглавшаєтъ таихъ, которыи великии
таихъ грѣхъ пополнѣвши, розумѣнїи же залѣчнѣ
плодовъ Поклоннѧ малѣмъ елѣдамъ зглажанїи як-
тѣдмъ таинимъ былъ въ ииѣшнѣи євлѣніи бѣломнѣнни
Богату, да тогѡ прѣгачи йвраїма ѿ мѣрдѣ, неупро-
силъ ѿногѡ; и обшемъ на посрамленїи ѿнѣ ѿслышаш-
Чадо, помакнѣ тѣсно во спрѣї єси елѣгамъ въ житопїе ѿн-

Если хъчети вѣдати въ тѣснѣ карана роикошногѡ
Богаты ѿенѹнѧмъ роикоши, са вѣдати! Але и посторони
въ розумиахъ емаковали посторони въ напољахъ, схѣ-
и кроплѣ води на ѿхоложене ико же срѣтъ. Кееламъ ме-
лодїя роиконтонъ мъдѣйсн, ѿбернѣламъ ємѣ въ коуди-
хънїе. розмѣтми пособи, тѣлѣ до пожалнѣвисти
по вѣдѣнїи, ѿбернѣламъ въ тмѣ кромѣнни. прѣнѣамъ
честнѣ и елѣвни, ѿбернѣламъ въ вѣдѣнїи и не елѣв. Богаты
стѣшю въ ѿбѣдѣнїи, роикоши въ нѣндѣвъ и оутрапиеніи.
Школь иеноја дѣтъ вѣдати, же тѣснѣ май єстесиши кѣ-
лодѣмъ ѿбогнѧ, таинимъ и Кѣ въ наѹѣ вѣдати;
Если май ѿбогнѧ по каѣжемъ мѣрдѣ, если май ѿного
пормнѧ, пѣнѧ, при ѿдѣвѣмъ, и Кѣ наѹѣ въ Чрпѣн-

въ Нѣномъ ѿ праਪізы ібоен Кїен наісормитъ ,
 ѿнъ , и прінѡдѣетъ шатою неемертельнои своен
 си . єслі мѣ въ домѣ наші пріимѣемъ ѿбогогш ка-
 зъ , и бѣзъ нағъ пріиметъ въ домѣ ібои Нѣнаи . таікъ
 итъ Ст'гш Григорій Ніссеіскій : Справедлівай Ст'гш ^{Мѣ}
 въ нашімъ ѿподоблѧетъ наимѣтностамъ . что
 ѿмѣ ѿтвѣримъ , тое наамъ и бѣзъ ѿ ібоегш възаетъ
 обвиша . и длатогш по правнци иеє поставленіи ,
 итъ въ дѣлчнай глаіс : Пріи дѣте блгвеннай Оца
 ти ; по лѣбнци злестоащиимъ , пріісрыи и непріем-
 й дѣте ѿ менѣ проіглашай . онъ длатогш же
 пріамнѣ былъ , мѣрдїа оу негш доетѹпнли : Сін зл
 тогш пріісрыи и небдчнай слышатъ глаіс , же
 си и іонимъ былъ иелѹскнми и немѣрднми .
 можетъ же рокощнай Богачъ тквю по іегѣ вре-
 момъ стымъ внесетъ въмобкъ , же не поіасаіль
 и ѿбогомъ лазаръ бынанѣй . єслі речетъ , многого
 ѿбогихъ , и немоглімъ вѣмъ досытъ ѿчнннти ,
 тогомъ єгш понехъ аль ; але гдѣ бы не єдннъ тько
 ти , то не єклѣ бы Хс : бѣ нѣгтш , то єитъ єднн ,
 и нечेतъ : же мѣлъ зъ толкш лазаръ брашна кото-
 ри огль пніати ; але Хс мѣнитъ : Ниша еѣ . єслі
 ии : кормілъ бымъ єгш зъ дворѣ моігш , алемъ єго
 кла , але пнішетел въ єнлн Ст'омъ , же лежаше
 ити єгш . и длатогш мѣнитъ Григорій Ст'гш :
 ии : бы тквени солѣ Богатыи мѣти въмобкъ , єслі
 ии : лазаръ не лежалъ , прѣврати єгш , и єслі бы
 ии : былъ . єслі речетъ : Могла съмъ лазаръ
 ии : и іегѣ поіасрмъ зароблѣти ; але мѣнитъ
 ии : не мощенъ еѣ и гноенъ . єслі речетъ : ѿ дороге
 ии : прознілъ , а Хс мѣнитъ : жглаше наимѣтніи ѿ
 ии : падицинхъ ѿ праපези єгш . єслі речетъ :
 ии : алемъ и ємъ съмъ иети , и пнти , але домовіко
 ии : иго тогш ємѣ давалъ ; але мѣніи Хс : и никтоже
 ии : ємъ . а таікъ візшне по ѕагнхъ мѣра іегш , и пп-
 ии : але візхъ съмъ дша єгш .

Уѣп.

иго Святыхъ, и въ місіе країна ѿорочають
Смерти; теперъ оуже по слогамъ что за пожито
з терпливоргаш знесла ишьей и оутрапленій.

Першій пожитокъ же дша з ногату терпливе оу-

піна, стягну прѣ бгомъ піенісномъ, ведлагъ сло
Соломоновихъ: Терна ємъ ахъ, но добра. Значи
тогъ покадало на ніщемъ лізарѣ, которогъ д-

оутрапене болѣзниное таікъ піенісномъ бчніло,
пріимчи ѿнъ пріиціенію ѿ ахъ шаха в на лоно сб-

івралъ Стайнъ, мовити можетъ: вѣкъ красна є

блажь моѧ, вѣкъ красна єнъ, и порока икъ вінъ
блажь не красна? коли на землі вѣдучи вѣкъ зернѣ-
для великомъ ненданіи и оутрапенія, теперъ оуже

лонъ івраллемъ сіжетъ таісъ санце, ведлагъ с
Буденіхъ: Тогда Прѣнци пріиціателъ икъ сан-

ва Чртвіи ѿцілъ ихъ. блажь не красна? коли запод
и на івралъ южшее калѣцкое расдроное рбнще, пріи-
лючена оуже єстъ врнію подлашенню славы несмѣ-
нон. блажь не красна? коли за логовицоаго нагои

богѣзниное, пріимаетъ оуже роскошное и віакои
оутѣхъ полное лоно іврала, пріимаетъ ложе віакои
радости поносе, ѿгѣшанное чре Фалоника: віакои

Прѣнци въ славѣ, и віорадиуетъ на ложахъ івонъ
блажь не красна? коли не пріиціателъ віомъ ѿнѣ-
и роскошного Богача, теперъ оуже пріимаетъ въ Нен-
ієрнімъ до ѿнітелей Прѣнци. йшко же на бѣ-
такомъ піенісостіи ѿ лізарѣ Стайнъ! чи чрезъ єдину

оутѣхъ чи чрезъ таікъ ѿшлѣзни, которимъ

Хорѣль? чи чрезъ злажившти котврдисъ лежачи при-
братаи ѿного немѣднаго, роскошного Богача, ѿнѣ

самою и слава єшь поносилъ? и не тъ. ѿоль же
з терпливоргаш знесла оутрапеній. таікъ мовити

Фифилактъ Стайнъ: чи вѣтакъ великихъ залъ лізарѣ
блюзнилъ? чи злоречилъ чи ли пріиціателъ розрѣти
Богатого чи ли не злодѣи чше ѿвѣждѣ чи ли на ѿпѣри
Бѣю марѣкаль? и не когъ таікъ ѿвѣждѣ чи ли

стѣніи сбілъ и великий Терпѣнія.

тій поїжтой . терпілівє зносятиму оўтрапеня ,
 смірти досугуетъ блаженства вѣчногѡ ; таікъ
 Соломонъ : въ малѣ насацанні быша ивельіса . Прн: Г.
 імѧта , икош бѣзъ исклони ихъ . и остергетъ ихъ
 сюмы нее . Показалоіа и тое на ладарѣ стомъ ,
 орый за терпілівое знеіене оўтрапеніи , досугун
 орти блаженства вѣчногѡ ; таіш рѣклъ Авраамъ
 до Богача . бывшогѡ роскошнікомъ : Ихъ ий
 тѣшася , таіже спрадешн . Асажъ не отѣ-
 слъ лада стынъ . Гдѣ оўже бынъ єгѡ раны и спробы
 шѣталѣніе . Бисеры и наидорожшіе ѿбори влі-
 али . оўже теперъ иеліжутъ Чирнъ єгѡ , коли
 Неміній Самарянинъ ХС во слаїаетъ на него
 и блей вѣчногѡ радости и мадія . оўже теперъ
 итъ пре брати иемлднағаш Богача , коли ємѣ-
 ётъ на вѣчныи ѿпочиногъ донъ Немініе . оўже
 и непроентъ ѿкрупнци падающіи ѿ праісн
 агш . коли при трапезѣ Бисеріи насыщаетъ
 мъ йгблікнімъ . оўже теперъ иежаждетъ , коли
 лілъ дому . Кже ѿ нападетъ по тօсомъ сладо-
 веніи : теперъ ие дрижніи ѿ ѿзімна и на гостіи
 єгѡ . коли дша єгѡ при ѿ болочена ѿтъ рицю
 . оўже и ележитъ на дворікѣ . але мешкаетъ велі-
 га , оўже и до сиаваётъ жадногѡ . влѧ але въ вѣ-
 лонѣ Авраамлемъ ѿ пліваетъ досугаткахъ .
 жадногѡ и хоробѣ івоей ие попреуетъ ѿ губовіа ,
 етъ многш івлажнихъ єма , приданыхъ ѿ бга
 азъ . таіш вулністръ пішетъ : байтъ же оўмрѣти
 , и иесенъ быти йгблы на лонѣ Авраама .
 и моглъ бы итъ запытати , чемъ ие єдніи
 и ѿмршемъ івлажитъ ладареніи ? чемъ ие єдніи
 ѿ на лонѣ Авраама пробайди . але многш ихъ и
 тогоди , абы показали же икош многш ѿлѣбніи
 иа ср҃цъ івоемъ ладаръ лежачи пре брати Бога-
 таікъ тепе многш на лонѣ Авраамлемъ прі-
 ютъ тѣхъ , моглъ до Гда зъ Чаломнікомъ : По уд: Г.
 ѿтъ ѿлѣбніи мої въ ср҃цъ моемъ , оўтѣшениа

твомъ възвелъша душъ мои члены тѣ же абы
многие агли показали: Коль многое множе-
сти бѣши иже покрылъ есѧ сокращеніемъ? ч-
абы таисъ значили множеству радости твои къ
могаину до Нѣа Ладара въ таисъ мѣнице Златоусту
стий: Не дойти быци єдногу аглу на иссѣне иже
але для того многое приходяще, абы хоры радос-
тючили, коякии въ агловъ радуетъ до таисъ
такою тажару, въ ѿхотовъ таисъ тажару

Лк: 6. ѿтажены въбашъ: Еслы еовѣмъ радость сибирь
агломъ на Нѣи ѿ єдиномъ грѣшику каменномъ
иже не маєтъ онъ быти радою бходлѣ ѿже ѿ
єдномъ Триумфаторъ побѣдившъ грѣхъ нещерпенъ
ѡ Найшалившій болѣезній ладареви хокеца! ѿ
пожадашъ єго ѿтажилъ линаль замѣренію
Кто же коли сподѣвалъ абы ѿтрапиенъ ладарево
иѣлоша въ таисъ велико щастіе, плачъ въ радостъ, хо-
ба въѣчное иказантелюти не полеглое здрав-
ѹе битъ, и не достатокъ въѣчнаго ѿглѣтва и ро-
ши, зеленъесть въ Нѣи ѿздое! приналъ мѣло-
въ животѣ имъ дочесомъ, а тутъ въ животѣ вѣти
велико мора вѣхъ добра въ Нѣи ѿкрѣпѣ єшъ, по-
чилишъ, ѿпакешъ, и венъ жиланія єшъ наимашъ.
ѡ Справедливъ рѣчій замѣна! Той который зѣвъ
самкетовъ, который жалонъ хоробы на тѣлѣ ѿ-
ши клоупотъ на головѣ ібои нѣкбли немѣвалъ; и
такою по сѣрти пришолъ нещастъ, же въ дѣчи ми-
каихъ болѣти мѣра иполинія зола дша моя, и жибо мъ
и дѣ преложи, и ѿже въ дѣ виши. А той кото-
рый прѣвраты єшъ въ гнои лежа, полутѣши бажина
дѣ, слѣханіе чѣ ѿпочиваніи на лонѣ ладамъ
мой: Баго миѣ нѣ, ико преже смирилъ єи бѣ Гдѣ

Лк: 7. Слѣханіе Православіи. Кто єстъ въ вѣзъ подобенъ
ладару въ исорехъ и ѿтрапиенъ, припомніяну пѣ-
ющъ за исоренъ и ѿтрапиенъ таисъ въ Нѣи на лонѣ
адамълемъ бажинетвъ; исканіе неизгѣ беретъ

Енхъ ико́рехъ н оутрапиенахъ оудже́не н поте́шениe;
и да уогш иишиогш Хртс Спинтель Лáзар [мкш
иитъ Златоглавий Стый,] на́мъ настро́дъ ве́стя-
л, пылко ле́бимш, ёсли в мксе речи не се́петныи н
нии впáдемъ, оуважаюи мкв да́лекш ѿныи
превышла лáзаръ, з ёгш ве́ликогш терпчнія.
ть ве́ликое поте́шениe, н вшелакон прикроети
еи, ералн ибк; ёгш за фтуел, н оера́зъ въвж-
иутрапиенахъ ибк мѣли.

шешнала лвралъ лáзаръ гдѣ ре́клъ до Богача:
и помянн мкш во спрѣлъ еи бага́л в жи́вотъ
иимъ н лáзаръ пакоже слалъ сей оуеш оутре-
тил. а ти дще хртчанскам кото́рал в оутра-
и ико́рехъ еи тесъ подобнала лáзаръ, чи́сл
оте́шиш? не можеша ле́бимш поте́шити,
мкш гдѣ за тое би́чутто тпера з багода-
ренiemъ на земли тарнишъ, въ вто́рое
Пришествие Клбн, та Гдѣ ѿ Сіона,
и оубриши бага́л ви́шиягш
еерлнма, въ вѣд дни жи-
бота, твоёгш.
Ами́нь.

33
СЛОВО НА НЕДЕЛЮ КГ.
ПОСОШСТВІЙ ОТ АГФ ДХА.
Чтв̄о мнѣ и твѣ Ісѣ Снѣ Бгѧ вишилгѡ,
млѹтил nemѹчи менѣ?
Пишилг є ииѣшнємъ Егїнъ, ѿ Лукѣ стогѡ, ѿ Гаврѣ ѿ.

Мѣ: 2.
Лївнај рѣчъ Слѹчѧу Правослѧвнії! коли
дї́блолъ Хрѣла Спїнтелѧ ви́дѣлъ постѣ-
щагося на пѣчи чре дній чегаирнде сѣтъ,
на тої часѣ ѿ Бжескѣ єгѡ побоїти-
збамъ, мѹбнај: Аще Снѣ єїи Кжїи,
рци да камене се хлѣбні сбдѹтъ? а тепѣ
коли бѣсноватогѡ Хс оулѣчуяєтъ, бѣ жадного вѣт-
пеня тиин ви наяваетъ єгѡ дї́блолъ бѣти правднѣмъ
Сномъ Кжїимъ, мѹбамъ: Чтв̄о мнѣ и твѣ Ісѣ Снѣ
Бгѧ вишилгѡ, млѹтил nemѹчи менѣ? Егїнъ сай и то
запыталь, чре ѩо дї́блолъ проклѧтн пришоль до

Слово Благовещеніе Уголюхъ Всесвѧтѣ
ищадѣ чистыя съїдѣ 8.20 града вѣда пасынка

Слово по Соштѣн : С: АХА. Слово

ст. 5.

поганѣмъ Хрѣтъ ѿ шпопѣти мѹжна , же чрѣвное оўтра-
пїне , ео мовитъ пнєлнїе Ст҃бое : **Задлѣнїе и скорбь да**
радѹмъ . Рѣкалъ Ст҃бай Аѣтъ Пакелъ : **Никто же мѹжен**
реци Гда Іса , тѹчн дхомъ ст҃бимъ ; икона дѣаболъ
проискатыи вызыватъ Гда Іса быти Сномъ Бжїй ,
поневажъ не маєтъ въ себѣ дхя Ст҃гш . Ст҃бай Іоанъ
того , Кто вызыватъ Іса Хрѣта Сна Бжїя въ плѹти
пришеша , ѿ Гла быти нацимаетъ , то єсть прикво-
енїемъ по Елгти Сномъ быти Бжїимъ ; тѣ бы и дѣаболъ
могъ быти тѣ нацимай , поневажъ єгѡ вызыватъ
въ плѹти пришеша : на тое тѣжъ ѿ шпопѣдѣетъ , иже
дѣаболъ либо вызыватъ Хрѣта быти правднївимъ
Сномъ Бжїимъ , для того не єсть ѿ Гла , то єсть :
не є Гла приквоенїемъ по Елгти , ео праіако оўстїи єгѡ
вызыватъ , Ср҃цемъ засъ ненавидитъ єгѡ , а оўчи-
ками запиратъ , ведаугъ Ст҃го Апла Пабламо вѣдо :
Гла и спобѣдитъ вѣдѣти , а дѣло ѿ шмѣщущемъ єгѡ .
мерцци єще и непокорны , и навѣракш дѣло баго ,
нениквары . и Гда бы Хс Спснїтѣ з члвка въ Склїи нїп-
немъ вспомненою не вѣганилъ бѣша , тѣдмъ тѣш немаю-
чи тѣла и оўстї , и оўстї бы єгѡ не вѣзинала быти
Сномъ Бжїимъ , и нїбы рѣкалъ : Чѣмъ мнѣ и тѣбѣ Ісѣ
Снї Гла вишналиш ? молю ти сѧ немѹчи мене .

Чтоби сѧ въ тѣхъ Словахъ до Кѣ Сптелья тѣтъ ѿ
дѣабола речеиныхъ замыкалиш , и для того би дѣаболи
въ грѣхъ з члвкомъ мѣшкати лихъ , по тѣднїа
въннѣ проенли , длаугѡ призබлилъ ѹмъ Хс вин-
ти въннхъ , ѿ тѣмъ Сие Слово єдетъ .

на ѿнаіе ,
прѣждѣ въ
роѹмѣ
ца бж
миш

дѣаболи проискатыи ѿ першогѡ пнєкѣ тѣтъ чад
тѣко з грѣшнли , ітъ въ пекелнїемъ мѣшкѣ пре-
дѣши , Слѹхъ Прѣвославнї . Лечь аѣтъ тѣперѣ ,
и тѣднїтелестъ ѿ линкомъ , оўсаржанїемъ
и : Чѣмъ намъ и тѣбѣ Ісѣ , пришіа єши
мѹченїи наизѣ ѿ тѣснѣ бы ти то тѣтъ
гла мѣщѣ ? чи же оўтратили вѣдѣти ли-
ки оғнѣ же гоми ітъ ? коториє мѹки ѿ тѣ-
лѹи аїтъ тѣ перпѣли и тѣрпѣ ? роѹмѣ илъ то

СЛОВО НА ИАИ КГ.

ѿ караю иишиомъ, кото́рое онъ манитъ ѿтоль, же
 Хс Спинтель ииомъ приходомъ, многи добра людемъ
 оудѣлаетъ, а ииъ задержуетъ, абы та́къ гиранкиш
 на людѣй не рожалися; биши моя Стый Герсонимъ:
 Великам [правѣ] мвка діаболаш, преугати шкодн-
 ти людемъ. Могла бы итш твѣ розумѣти, же то
 діаболъ з покоры чинитъ, ииже проинтъ Ка: Майти
 ся немѹчи мене лѣтъ то иикуинтель, чогд пренеупи-
 ши до Ка на пѹчи, не спрѣвналь чрезъ лакометеш, чогд
 не спрѣвналь чрезъ иикуинтель гонориша, то ииочетъ
 спрѣвни чрезъ похлѣбетви. та́къ ѿтоль пишетъ
 Христио́въ: Тенеръ, [правѣ] не тѣш побоинай и поглав-
 ний, але ии похлѣбца иланижай и оупадаетъ, абы
 тогд кото́рого иикуиниевъ поконааги, подаркамъ
 наклонити немога, принаимъи наклонити єго мога
 похлѣбетви. Але съ ииъ и тенеръ многи є таин-
 людѣй, кото́рыи гдѣ чогд недокажутъ чрезъ подарки,
 чрезъ иикуиниевъ тѣдѣи оудаютъ до похлѣбца. Чрезъ
 що алковѣ дщерь Иродиадна оупросила Глазъ Ісаиа
 Пречи чрезъ похлѣбетви, бѣдлгъ сливъ ѿліиихъ:
Мѣдь
 Плака́щи Иродиадна, и оғоди Иродови. Чрезъ що
 мешкаци Гиасеи ииандеки оупроиши до лаіснѣ
 азажъ не чрезъ похлѣбетви? азажъ не на тои чай, Дѣло
 кои гамци ємъ на сдаиши, рисаки: Глазъ Бжай ане
 члѣкъ не смигъ смѣтии діаболъ похи ємъ иииздано
 з члѣка пречи, але гдѣ тенеръ Гдѣ повеаѣваєтъ дѣхъ
 иечнегомъ ииизнити ѿтвѣка; зарѣ оупада до про-
 емъ, за мвка сеи ти розумѣчи, виити з твѣка.
 и для тогд мояилъ до Ка: Майти, немѹчи мене.
 Чи то ииѣкъ діаболъ полюбналь жити в члѣкъ же єгѡ
 ѿпредити ииочетви та́къ єштъ. Ко ииа Кгъ ѿспра-
 веливиихъ, а вицнѣтъко иохамитихъ людѣхъ мояицъ:
Прѣи
 Розишии и оупѣхъ моа жити в члѣкъ та́къ діаболъ
 проикалии ѿтвѣка иииздано в грѣхахъ мояицъ: Розишии
 и оупѣхъ моа жити в грѣшики. Поли виідѣи діаболъ,
 же межи христіаны не сгоди, же єднѣ драгоѳ заленвале;
 на тои чай веелитъ. Ко діаболъ та́къ залѣзишии

Хрітіаномъ, таісъ ихъ не на відити, же бди бы моя
гавъ віїши ихъ до згубы пода. Та мібніт Христолюбъ:
Бідніт таісъ діаболи сріжати на людей! таісъ шокіа-
ніт в імріи лицон, которим таісъ свиній погубіли.
Коли пріпто Христо гамвітъ ихъ, аби не шкодили
людемъ, и аби переглянути в збуженія ихъ до незгід;
нагої чайс бардоса фразіогтъ, матої чайс воланітъ:
Что на мі тиєтъ Ісус пришелъ єси прежде времени ми-
чнти на ізъ засле мають діаболи, бди и мъ пречасо ^{Баснай}
Свѧх івоєгъ, злікачутъ ХС аби не шкодили людемъ.

Таіт оукажите хітростъ діаболесу, таіш твіе раз-
бонінкшве зваломъ віалін бім'єсто Кбо, в члвіка
шпісаногш бініешнімъ єулін, віе в немъ что коавекъ
м'єль ісаєвъ, наподілаз себі ѿсернілан, здобы дерта
и ліпъ приєтъ хобанітъ, а єще пытакітъ: Что на мі
и тиєтъ Ісус? діхочетежъ про кладти діаболи в'дати
чиш Ісус? тоє аєисте ємъ щдлін в'чєль члвіка, ^{Христо}
створене приєрнілан Створітельни, ісаєвъ єгѡ воз-
вратіли которий пошарадише, и жебаєте в'длан ^{любр}
же ѿже заприєтемъ Христомъ оуже башль вамъ
и чогш неболіш в'створено.

Тоєл таічё мешканил члвіка иїбешнегш єулікагш
єїніватогш, з єулім дієтса в'дати, же не жіль
в'домъ, але в'згрієхъ: В храмині рече иїживаше но
в'згрієхъ. що бы тогѡ билъ запричина? Первла,
аєисто в'длан, же таін которий грехамъ телеснімъ
важати, лібш жнатъ т'ломъ, діен єднікъ ізгъ
оумерлімъ, ізгъ оуже смродлівъ превтомъ; поневаж
башв'мъ нехочутъ быти в Небѣ, слышне мешкание и мъ
дієтія межи превтомъ. таісъ ресла єднікъ єчнітель
Чреївны: Годна заправди виєтвікшвъ кондіцію, ^{Пахомій}
аєм которий на Небѣ быти нехочіл, паслися Тріпамъ,
ізгчилісѧ гноємъ, аут'ешалісѧ смрадомъ, котіорий
віл рінкошь билъ ізажити грехамъ. Что же ізгъ
рекітъ роскошнікове сего Свѧта, которий б'вдичи
честнімъ чрез щівпене честномъ Кровін Ха Спітела,
сплютия б'єчесній чрезъ ростовити телесніє єи б'вд

Слово на Нашег.

Апостолъ
Инуктоже входитъ и сверно, икъ мовитъ Прѣдніи Свѣтъ, яко же, иехъ поинутъ ивицкіи ѿбѣтъ, иехъ вѣдѣтъ зъ Смертѣлихъ грѣхъ, икъ зъ тѣмныхъ гробахъ, азъ иицшии вулгимъ члѣвѣ, поинуаніи ехса, оуадѣтъ приноғу Иисусу; ишь где Хсъ тѣмъ ии Нбо. ито зась вѣдѣтъ ѿбѣтъ злыхъ, ии грѣхъ, приевніяхъ зоетъ ииетъ, ѿтога далѣкъ Нбо, далѣко Хрѣшъ, вѣдѣтъ сльвъ Фаломъника мовѣтога:

Члѣвъ. Далѣче ѿгрѣшии спасеніе.

Онъ оуважаѣтъ сеятъ члѣвъ грѣшии, икъ єстъ бридикалъ бардо росѣтъ. а зблѣща грѣхъ телеснай! ииѣкъонъ бы єгѡ невѣтолицъ, але икъ ѿтѣдовитъ смѣлъ ѿтѣкала бы ѿнегдъ, помыачи на ѿбое напоминѣи любомѣца Нениаго: Икъ шлица смѣна, еже ѿ грѣхѣ. Что таїмъ ѿблѣтъ пригадомъ.

Былъ єдинъ Пустѣлиникъ бардо побожного ии стопѣніи бога жибота, который днѣтъ малое наишовинъ, вихобалъ. Той отрокъ до лѣтъ манческихъ пришовѣ, нечестоты поквѣти перпѣлъ, тѣкъ бардо, же лѣдво єгѡ Пустѣлиникъ Стѣнъ чрезъ двѣ рѣки мѣтвонъ ѹбою задержалъ. ии гдѣ є дѣлѣи немога задержати, зблѣніонъ болеети ѹбою на сѣятъ виправивъ, рѣдучи ємъ до Стани малженикога; въ которомъ можитъ быти зблѣніи ма; ѿтога єдинакъ просилъ, лемъ зъ Пустѣнии не виходилъ, поинеца при єдиномъ Источнику въ ѿной пустынѣ не сабавилъ, ии тѣмъ чепіриде сѣтъ дній на постѣ не стравилъ, простили Гда Бга ѿдѣръ ии побоюю женѣ; ишь женѣ добромъ виселитъ мѣжа ѹбою, ии лѣта єгѡ ниполнитъ міромъ. ии тѣкъ ємъ мнѣго хлѣба до поенікъ вѣжти подъолітъ, икъ мнѣго бы хотѣлъ. на що ѿнай манци призвана. ии гдѣ може при ѿномъ Источнику дній двѣцатъ постнѣ, на Мѣтвѣ, почувствъ имѣдъ неизбѣній, ии бардоа тѣрбеветъ. аже ѿтога женѣ бардо шпѣтилъ зъ очима виправивъ, ег҃рѣпамъ ѿвѣль ѿтѣченія покажеи ємъ, азнеи емѣдъ неизбѣній виинікаетъ; ии речеи

домацца: съ вдъчнай и мълчай мънче! дѣни отъ
иши, бо кѣтѣ бѣзомъ коханъ, и на бе прѣгнѣ. а мънцъ
спытаетъ: Чого хочешъ бѣзомъ порожности, и не-
здѣснай смѣдѣ шпобѣстъ, тѣбѣ хоча, тѣбѣ прѣгнѣ
и потѣбѣмъ пришалѣ тѣтъ. ажъ мънцъ почнѣтъ
плюбѣти болѣнч: Бѣзомъ менѣ бѣже, тѣкъ шпенон
и бѣзомъ прѣтелки. и гдѣ зновѣ єн спытаетъ: что
би зѣчъ былѣ? икса зовѣ? и школь пришалѣ шпобѣ:
жемъ єитъ грѣхъ нечинетоти и роепѣтъ шелесион.
сѫже то дѣлѣ лѣтъ, тѣкомъ почалѣ шкодо тѣбѣ ходнѣ,
и въ срѣдѣ твоѣ оуїерѣвши, до икса тѣгнѣ. нащо швѣ
мънцъ: съ гдѣ былѣ былѣ вѣдалъ, же грѣхъ нечинетоти
єитъ тѣкъ спрошилъ, и мѣродѣнъ и нездѣснай
члѣвѣкви, и наколеніемъ на сѣвѣтъ непорыбалъ! але
штолъ зерѣнѣвши иеѣ єшъ пленгаветъ, отвори-
лъ иеѣмоемъ слѹжнти шѣкѣцю, и чинетоти ажъ до
смѣти ненаршонъ и хобати. и тѣкъ возвращати до
шца икоегѡ, и ве ємѣ шпобѣдѣлъ. и когоромъ рѣкалъ
оувѣреній фѣ: Гдѣ былѣ былѣ честнѣредесѣтъ днін
почикалъ, болѣшъ былѣ мѣлѣ тѣмнинцъ бѣнхъ иеѣ
шевѣленіиихъ. и тѣкъ на той Пустынѣ Крахвалачи-
той шеѣка нечинетоти и вѣбѣденій мънцъ, цагливе-
жнвота икоегѡ докончнѣ.

Дѣгамъ приучна, мѣшикъ бѣшвикого въ грѣхъ
иенъ лиಡѣ паматъ смѣти вѣнли змѣлан. съ вѣмъ вѣ-
дѣвѣликїи! тѣсѧ мѣшица лиಡемъ смѣртъ прѣ очи вѣста-
вютъ, тѣмъ иеѣ мешкание дѣволовъ шенрѣтъ, икъ
мѣнитъ бѣлнѣтъ и нѣшнїи: Иеживаше въ храминѣ
но въ грѣхъ. сѣть тѣкъ незапамати лиಡѣ, же
шѣлнѣши кѡстри оумѣршн людѣи, шбатиши грѣхъ
и хъ, припомнинай иеїе смѣти, и тѣкъ кѣнтия грѣхъ
и нечинетоти жнвота, шенрѣтъ иеїе жнвотъ чинетоти,
и непобѣжногѡ побѣжнй; а дѣволовъ прослѣдн
иекъ и бѣтомъ перешкѡдилъ члѣвѣсъ, мѣшикъ въ
грѣхъ, смѣти ємѣ вѣїжтъ з памати. Припомнин
иекъ и икѡпошь фортехи дѣволовъ оужнѣиа иекъ вѣн-
зѣнъ євхъ ажъ нешогѡ, иекъ єй вѣнли смѣти

Слово на Нан йг.

Бо: 6. З міслі з коли донен рече: не смиртію смирець.
Побежте, чимо напередъ не рече донен, будеши ѿ бо
боди, будеши вѣмъ роскізовати, але не смиртію смире
те? Зналь про клати, же наилате ѿншій спосіб до
вправленя вікіндий грекъ чайка, висити з міслі
єшь память смири. Виразив тое єдину з буфелій
Чркобнихъ, рече: же чайка почагъ, хмінія грекъ
стіхомъ карана, діаболъ висікеть ємо отрадъ
смири мовчун: не смиртію смирець.

Упід. Твъ єважиш юсочимъ вітомъ винеїнімъ
чиніли з чи діабола, чи чайка мешканцю тогді въ
гробъ, же не било єзепінного переходу людемъ мімо
гробовника: можеся реци, же чайка, ко чайке злій,
на чайка ділко єста юшій, ане же діаболъ, н діл
тогу мовчунъ фаломникъ: Ісміма Ган щайка
лікава, н ѿ мвжа не праведна нзебін ма, чогу сімъ
діаболъ немогає людемъ ѿчнінти, чайка на тое
сужна. Такъ мовчунъ філіє Чркобни: місіш не
принесли ѿчніль, коли на чайка, чайка мріща
сола діаболъ напоєніль: ікш н трелю тое бівітъ,
же тога га діаболъ не ѿчній, то та злі люді напушле.

Висадетъ ХС діабола з чайка, але єшь напередъ
пітаетъ: ікъ єму їмъ єшь діаболъ: лігесонъ. Ачи
тожа Христъ Бгомъ будучи не віддалъ з пісне вѣдаль.
Н діл чого питаєтъ коли вѣдалъ: Першал причина,
аби з відчінного відчінна, діаболікого злості єшь віві
ївна єшля, жемногу іхъ пришло до трапеня тогу
єдинаго чайка. Друга, аби вівімъ ївна єшля, вели
ка, Хба відєть їїнла, которий Своїмъ глою не
єдиного, але таємногу діаболову бешволоки вінна.
Третя, єбізмъ вен поєніли великоєтъ, н виїзлоєтъ
чудесъ Хемухъ. Відальн мозъ Хєв діаболове читожъ
чи на та? ого єбіз, іхъ із чайка посаїла злости
н злопінвога, в івнітімъ проілатъ таєві вѣдальні
буліє: беже таємъ етадш івній мнішго пакомоє
горе, н мілхъ єшь да повелить їмъ в ші вініті.
Ачи тоже діаболе про клати не могає не та лікшо

оупросыти мешканимъ щоти въиниахъ за рокощъ
смотриши тикъ діаволъ заряженый въ гробовнице ахъ
имрдомъ, смрданівогъ н нечестогъ се бѣ шуканетъ
мешканимъ. Чемъ то? шпобѣдѧетъ феномилатъ стайнъ:
а быша ѿкацаля заплачива отъ которъи проптико людѣнъ
діаволи мѧутъ. Хрѣте Спинтели! айтожъ чи не
шкода члвѣкъ? Ты самъ оучинилесь члвѣка паномъ
вика твари, колисъ покори по нодѣ єгѡ обца н болы
вѣкъ. єщезже и скоти полны. Атъгъ екшумъ нити
въиниа повелѣвашъ, мобачи: ндѣти. чи то, абы
всѣ вѣдѣли твне діаволикое гробое ѿкрупленетбо? чи линъ
тиже тикъ мобитъ вундимъ стайнъ, абы имртъ ивиинеи
потвердилъ и ѿкацаля, же бѣши зчлвка вишанъ.
Тыгъ оубѣти, тикъ хитрый выналѣзъ єстъ діаволикъ,
же єсли члвѣкъ самомъ шкодити не можетъ, то на
добрѣ ємъ шкодити оучиласи. Допусти Христъ Спинтель
екшумъ вонти въиниѣ, єщѣ и длатогѡ, абы, тикъ
мобитъ блаженныи акугустинъ, попасалъ, же діаволъ
въихъ наизардѣнъ панаетъ, которъи по ивииниѣ жи-
нитъ на земли, и въ Небо онъ ивойхъ нешборуяни, але
къ земли. Что побѣжжае и феномилатъ стайнъ мобачи:
Где животъ свииниѣ, та немешканитъ Христъ але діаволъ.
Жидомъ прѣто засадиши ивиинеи макохъ а наль въ житїе
ивиинеи засадиши діаволи нача твилъ ветупнамъ
въиниѣ, и немогучи ихъ ивиинѣ вдергати, зараѣ по-
тонамъ, тикъ мобитъ вундимъ и иѣшими: Естремна
стадо по бѣгѹ въ єздо и нестопѣ. А въ члвѣкѣ тѣ вундико
многѡ лѣтъ еали, и затратити єгѡ немогланъ. Чемъ
емито? шпобѣдѧти на тое стаи Григорий Назаренскій:
же єстеси въ ѿбодливой ѿпѣцѣ Еженъ. Шполь иеноша
покасуетъ, ижъ лиши члвѣкѣ ивиинѣ каранни ѿ бѣла
рѹснини припісаныи, виегда єднакъ єстъ по ѿборону
Ежинъ; и гдѣ члвѣкѣ зостаетъ въ ломъ рѣзѣ, на то
чага Гдѣ бѣгъ наизардѣнъ ѿ немъ неизбыватъ, тикъ
мобитъ Прѣсв. Ісаїа: єдѧ зледѣ мати отроѧ свое
тике не помиловати нечадѧ чреѧ свою ѿшеже и за-
евдеть то жена, но ѕз неизбѣдѹ тиѣ гдѣтъ Гдѣ.

Детиство
Святослав
таль
Человечество
подсчитать
иже доказать
Иуда ико
закладно
Святое
Много сподѣ
маль
аристократи
и. Иуда ико
Святое
закладно

Святое
прозвати
Градъ Иуда
Святое

Спасибо Годоритъ и то я Спрогнози
ческии рюкодель. Своя распутьи
Македо Гладомъ Корабль Учтите
Что и чистоти въ зата въсе Служаны

Слово на Нѣ: иг. по Сошѣ: С: АХА.

Хрѣтъ Спінтелю, вѣдъволивши зъ небольѣ дѣвомъ конъ
члвѣка, въ нѣвшнемъ булынѣ вспомненого, погаданіи
ѣшь при ишгахъ івонихъ зъ істрахомъ андѣй, тѣкъ мобнѣ
тойже булынѣ: Сберѣтъ члвѣка иудаща при ногѣ
Ісуса и ѿгомлѧ; бомѣжа и наизѣ тѣкъ піоножіе нога
твої по ѿборонѣ твої бѣкѹи, бо въ злыхъ разбѣхъ
иидеса ізъкрытии неможе, хнеа при ногѣ твоихъ:

Где мы зоставши ѿкруженіи покровомъ лаіки
и мадѣя твоего бѣкѹого, не прѣателей ишь

дшевнай и телеснѣ не огоймѣ, мобачи
зъ Чаломніко: Гдѣ покровитѣль жи-
вотъ нашемъ, тѣкого сел ѿстрадаш?

А тико ешь немаємъ по ікроѣ твої

Хѣ горнѣти, коли наїсъ самъ

всмѣшша по ѿнаї мобачи:

Приїдѣте къ мнѣ венѣ прѣ-

жанціна и ѿремненіи

и йѣ ѿпокомъ вѣ: ийначай

наїсъ не огойишъ Хѣ,

айже хнеа речешъ до

наїса: Миръ мой

даю вамъ,

їмнѣ.

СЛОВО ВТОРОЕ НА НЕДЕЛЮ КР.

33

ПО СОШЕСТВИИ СТГФДХА.

Повелеваше да хъд нечий помъжшиятъ чедо-
вѣка тогѡ, ѿ миѡгъ бо лѣтъ во хищлѧше
Егѡ, и влѧхъ Егѡ, ѿ жилеными и пѹты,
страгѹще Егѡ. Пищѣ спѣй Булгариї Аука, Гаврилъ и.

Белісом лаиси, велікогѡ мѣрдїл Бжогѡ
оўз наль на собою дна и нѣшишесѡ еднинъ
Гадаринскогѡ града ѿбиватѣ, слѹхъ чуд
Православнамъ. Гдѣ маюти въ сего чрезъ
миѡго лѣтъ цѣлыи полисъ дѣволица,
ѡкруптии егѡ мѹглицихъ. За притоно-
сти Ха Спінтела, ведлѹе свѣднителитва въ нѣшинемъ
Еклїи ѿнсаногѡ, заслѣ ѿ нихъ болныиъ. Тайое
ковѣмъ на нѣмъ ѿкруптии покачованы, же недо-
гъти на томъ иже егѡ зъ домѣ влѧсногѡ выгнали.
Иже дла броогти и ѿкруптии и хъвѣ велікогѡ, мѹсѣ
и гробахъ мѣшкани, зъвегѡ ѿдергай и ѿбнажен-
намъ, иже спѣй Булгариї Аука пищѣ: Въ рѣзъ неш-
глачаша, и въ храмните не живѣши, но въ гробехъ зъ-
де єще егѡ изѣсаногѡ ѿ жиленыими и пѹты, до-
траки подавали: ѿ миогнѹ бо лѣтъ да хъд нечий спѣ-
ио хищлѧше егѡ, и влѧхъ егѡ ѿ жиленыими и пѹ-
ты страгѹще егѡ. Икъ вѣн ѿ трапезнаи сла которые
герни мѣ на симъ свѣтѣ, зъ допущеня Бжогѡ на наше
ириходлѧ, и дла чогѡ бѣзъ ихъ на наше допущене;
шислѣн Сегѡ Гадариничка, велікое зла ѿ бѣшевъ
герплугѡ, ѿ томъ нѣшии слобш вѣдѣтъ.

Слове на НЕ: КГ. 157

То постмакаши ѿногѡ Гадаринка ѿ діабола
за чайх Крѣпѧжнѹго на землю, иже поискомъ
цѣлымъ на него напали, и трапили, таکъ и
его вѣзли, спережено. Того же и теперь до-
бнашь и собою лиде христианскїе, салхачи Привозы-
ныи. Ако вѣспрѣтель Крѣпѧ Г҃ла на христианъ звѣика
своимъ поискомъ настѣпти, и таکъ вѣлкъ обѣткы
зъ обуѣркѣ, таکъ братию наше зъ цѣкви Хѣой помѣ-
ти; и оужы же лѣзные и пѣта фенѣрата, и етажи
стражъ подавати. А школь же тое на христианъ бытѣ
зъ допвшеня бѣогѡ. Таکъ ѿ помѣти мѣнишъ єдинъ
зъ бѣгелей Чокшвимъ: Кѣ собѣтъ и провидѣнїа бѣого
ниутоке бытѣ на землю. Чѣоколѣкъ на іемъ вѣтѣ
терпимъ злѹшъ, либо гладъ, либо моровое повѣтре,
либо огнь, либо мечъ, либо хоробри таکъ, либо раз-
грабленіе и мѣни; все тое бытѣ зъ допвшеня бѣого,
вѣдлагъ таихъ Г҃дни Слѹ: Се азъ наведѣ на ие злѧ.
Да вѣтъ зноў. Не сѧ ли софраша я оу мене и запечатлѣши
въ сокровищахъ моихъ, въ днѣ ѿмѣнїя воздамъ, въ
времѧ, єгда ѿгласиши нога ихъ.

Паітанш Пафиоптѣ Ст҃, щоби тогѡ былъ за прі-
чину, же єдинъ на іемъ вѣтѣ на вѣмъ добримъ мѧтѣ,
дрогъ сѧ, єдинъ въ добродѣтелехъ поступъ, дрогъ
оуетилютъ, єдинъ въ ногахъ ѿчести въ честѣ болшѹнъ,
а дрогъ понижаютъ, и въ чести великомъ приходатъ
къ нечѣ, єдинъ падаю а дрогъ Помѣшаніе: вѣдѣ
иже чѣоколѣ бытѣ, ако вѣдѣ бѣоговленїа бѣого
тѣа подобаю бѣог, бытѣ; ако зъ допвшеня бѣого.

На іемъ ѿблѹдномъ свѣтѣ въ шасти ѿланѣти,
иѣколи нечоего злѹго не вѣтерѣти, не христианскамъ але
поганыиа рѣчи єитъ, бо ѿгль самъ Х҃ до першихъ
свойхъ христианъ: йще мене и згнѧша и вѣтъ и жденіетъ.
Не чайка то и згнѧнногѡ ѿ бѣга, але чайка ѿ вѣдѣн-
ногѡ знаменіе бытѣ, вѣдлагъ Григорій Ст҃огѡ
мѹжногѡ ѿ вѣдѣнїа знаменіемъ. Ко не на тое наше Х҃
Крѣпѧ своєю пренандрошенъ, на Крѣпѣ ѿспѣла, не

на тое наиза починиша хртіанами, а бывемша на сеъма
и вѣткѣ процвѣтали въ честнѣзѣ въ Богородицѣ, въ славѣ,
въ шастии; але же бѣмо преславѣдованими бывши, же бѣмо
боги злѣ и оупрапіене терпѣли; и для того же реслав до
бѣнициевъ Свонгъ: Къ мірѣ икона и мѣстѣ бѣдете.
Обжениль тое бѣженныи и бѣгѹстинъ рѣкши: Побега-
ти гъ бѣгѣ єзера сегѡ, [то єзевъ свѣтла,] вѣдншъ, же
злайн процвѣтѧють и добринъ прѹжанія и злѣ поно-
сатъ, и славнѣ єштъ, замешанѣ єштъ, и мовнѣ дша-
тво; съ бѣже, бѣже мой! Чи тасамъ то єштъ прѣда-
тво, але злайн на землї процвѣтали, а бѣзла на вѣ-
досре мѣли, и добринъ прѹжалися и вѣ злѣ терпѣли?
и бѣгѹстѣ шпобѣдѣти: Чи тож то бѣра тво? Чи
тоеи тѣбѣ ѿбѣшалъ, але чи на тоеи хртіаніномъ
зостали, а бѣзъ въ мірѣ сеъма квѣтила, и бѣзъ са-
навіемъ добрѣ мѣлъ?

Ішл: 51.

длгъ:

на ұл:

ке.

Селнѣ ели-кѣ запытѣ: для чого же бѣ зъ благоволенія
своего бѣзого оукланія, абы хртіане на сеъма свѣткѣ,
бѣди, сікореніи, ироніи, оупрапіенія поносили? абы ш
непріятеліи чайтъ преславѣдованими бывши и можетъ
шпобѣсти, и для того же, абы ихъ въ цркви сбоемъ
неномъ оукороновали. Такъ мовнѣ писаніе: Есоже
животъ ще въ ненавищнїи, вѣнуяется, что и бѣтеліе
Црквинымъ ѹвне потвержаютъ. Куприанъ стаій мовнѣ:
Сели не оупредитъ сиугва, неможетъ быти побѣда,
и здѣ бѣдетъ въ поткіанія бѣти въ побѣда, на той чѣ-
дигда побѣжаніи и корона. Амвропи засъ стаій:
Жаденъ (прѣбѣ) неможетъ быти коронованъ, хне да
той, котоіи напередъ побѣдитъ, и жаденъ не мо-
жетъ побѣдити, ажъ напередъ бѣдетъ поткіанъ,
самонъ засъ короны болшій єштъ пожитокъ, памъ,
где болшя єштъ праца: Тѣденъ албовѣмъ єштъ пѣтъ
въводлѣ въ живоіи, широкъ засъ въводлѣ въ пагубѣ.
и для того же ненавищнїи, бѣди, икона, и вѣзъ, икона
оупрапіенія болтиша, не побѣннннемъ, сѣтъ албовѣмъ
трнчннномъ побѣди, матерію прнѣмфовъ. И наиншо
ибѣцъ той же: Котоіи хочетъ корону дати, икона

тв: 6.

Кни:

шем:

на А:

Глед.

на шбв:

словъ:

и склад

все нисъ

шени.

Слово Слобода и Надежда

шеною напоющасть, и если коли терпнша исконене,
въдлж же корона честъ гот вѣтъ; знеси Мънинъ по-
виги, знесись и корона: знеси мечиа, знесись и бла-
жеиства. и для того моякъ Глаголъ Стый: Блаженъ
чайка иже претерпн исконене. Кто же Глаголъ на съмъ
Свѣтъ жадно не отверпнъ сѧ, и жадно иш-
ипонеиетъ оутрапена; и нехай вѣдлестъ же не отрапенъ
достойнымъ зреши лицѣ Божи, иже моякъ сѧ
збѣгелъ Пріоры: Наставиа таинъ достойныи зреши
лицѣ Божи, котоюи не отъ сѧ исконене, ани едако
пренагаданы з тѣхъ Глаголъ на съмъ дославаєти вѣтъ
вѣнца, внеси спеченетъ въдномъ Створицъ таикъ
оутрапенъ и бѣдѣхъ дославаєса христоиниа. и для
того же рѣкъ Блаженныи Аѳгустъ: Христоине поки вѣма
тѣлѣ живутъ, безъ якоренъ, пучали, и оутрикъ на съмъ
Свѣтъ быти немогутъ.

Що вѣтомъ за причина, же на Стоблѣвогъ Тобиа,
мѣрдногъ и ласкавого ща и великогъ дѣвордѣлѧ людѣ
оутрапленыхъ, бѣ напоющасть Лестовици, котоюи
егѡ Свѣтъ очесъ подсавианѣ можете певне реши, же
причинна таї, аби з вѣнца великихъ вону циши,
и мѣрднай вону оутнися въ, не поясася ворднину;
и моякъ Стый Григорији великий: Добримъ и ласкавыи
Створицелѧ спораженемъ отраєти, аби чайка з мінъ
дѣвордѣлѧ мнѣ шибѣкъ родумѣнъ, исконенемъ
достойнай балъ, ако бы чредѣ не мѣщанамъ зо-
стравши, подсавиа ишо єштъ и аби блаженаго збѣга-
ли пухъ з сего зложиль. Але могутъ сѧ оутрапиши,
того єштъ и мѣщан причини. Наперѣда, аби Тобиа
тѣхъ вѣрнай Божи Стоблѣвий, внеси саломъ вѣради,
же христоине мѣлна иліи Свѣтъ роднити не нароикоша
и оутѣхи таїсъ, але на бѣдѣ и смѣши. таикъ моякъ
Писаніе Стое: Сие же исконене ща Кра сльчиж ємъ,
да послѣднімъ людемъ дася обрада терпнія єгѡ.
Хотѣлъ єгѡ бѣ до цѣтвѣмъ воеши Нѣногъ прѣдспла-
вленнимъ показати, для тогѡ на мѣрѣ и оутрапенѣ
же щионъ Лестовициогъ пашаго з гнѣдѧ на очи єгѡ

Оглебе, допустивъ; и въ рѣкль донегѡ йтгль: Сего
ради огодно еѣ ємъ да исквѣшениемъ ищешия та.

Тв: б.

Повторе, да тогѡ кръ допустивъ та кое огтрале
на Тоби сѣгѡ, а бывъ въ немъ постѣ веліка мѹцъ
бѣла шкала, въ гдѣ болшии кръ налиде допущен
еѣди огтрале, та мѧка болшакъ єгѡ мѹцъ и помошь
шкадетъ. та къ мѹнѣтъ Амбропи сѣай: Тамъ болш
еїтъ помошни, где болшъ еїтъ не беспечено та, альбо
въмъ кръ помошни та еїтъ въ скобе ехъ. Опредѣвш
иини приглады на водѣ тогѡ изложи, ако то
ииса огже помечемъ щевесиимъ зестланого, Иисифа
оѓже на смири щ брати въ ровѣ въ береженогѡ, Машуна
еще немобѣткомъ въ сѣтовомъ Ковчежци на водѣ пъ
шевеногѡ; зъ межи иинихъ побожищъ Царен припомнѣ
Царствиющагѡ Прѣка Абда, искнѣ ѿнъ наимъ свѣтѣ
не доznалъ еѣдъ: искнѣ гшненіи и огтиносъ: то ѿ
Слава Чарѣ, то ѿко ханогѡ сѧна своегѡ Абсолома,
то ѿлаги ивсегѡ Семеѧ. ѿвѣ згола, вѣсъ животъ єгѡ
былъ въ огставиныхъ еѣдакъ и огтиникахъ, та къ
иже рѣкль: Ише цѣ въ болѣзни животъ монъ, и лѣтуша: а
мож въ болѣзни. Припомнѣ єще Павла сѣгѡ.
которыи зестлан ѿхъ званиемъ Исаией его соудѣ,
все житїе свое скончалъ на зестланыхъ еѣдакъ; до-
зналъ онъ еѣдъ и огтралемъ неизѣлеш на землю, але
на водѣ, гдѣ рѣкль: Бѣди въ Градѣхъ, бѣди въ
Пустынѣ, бѣди въ Рѣкѣхъ, бѣди въ Мори. доznѣ
щебонцю подоржныи и ѿ домовихъ, ѿ прѣжтели
иинихъ иблѣ драговъ, и ѿ непрѣжтели, гдѣ рѣкль:
Бѣди ѿрасеніи никъ, бѣди ѿрони никъ, бѣди ѿ мѣкъ.
Для чогожъ кръ та къ мншго еѣдъ допустивъ на
сѣгѡ Павла и неизѣлко для тогѡ, абы єгѡ чрезъ тое
показалъ быти правдивымъ христианиномъ, предстѣ-
вленнымъ до Царя Ионаагѡ, бѣдловъ самогожъ єгѡ
Словъ: Судими же ѿ Градѣ наисѣмъ, да не смѣромъ
шевдимъ. неизѣлко для тогѡ, якъ въ немъ наимъ
вѣмъ икъ въ зерцахъ видна, иже въ скобахъ
и шасти сегѡ свѣтномъ ѿпливати, еїтъ ти дола

ПОГАНСКАМ, А ХРІТЯНСКАМ ЁСТЬ ЕДИ, СКОРБИ, НВШЕ-
ЛАКІЕ ОУГРАПІЕНІ, ХА РАДИ ТЕРПЕТИ; АЛЕ НДЛ ТОГУ,
АБЫІА єгѡ КЕСКА МОЦВ ВЪ ВЫСЛОЕНИ ПАВЛА СПІГУ,
Щ ТАІХ ВІСЧУ ЕДЗ ШІКАЗАЛА, И ДЛ ТОГУ РЕКЛА ДО
НЕГО БГУ: СНІА МОЛ КНЕМОШЕХУ ГОВЕРШАЕТЬСЯ.

Т8Т ЖЕ МОЖЕТЬСЯ ПРИПОМНІТЬ Н ГАДАРІНІЧИКУ ВЪ
БУЛІН ННІШНЕМ ВЕПОМНЕНІЙ, ВІКÓМЪ ТОЙ ОУГРІСУ,
ВІКÓЙ ЕДІДЕ, ВІКІХ МІСАХУ ѡШІРУТЕНІКЕ ЗОСТАВАА,
МАЮЧИ КІСЕПЕ ТАІСЬ МНІШГО ДІАВОЛОВУ! ЧИ НЕДОМІТЬСЯ
БІЛА О НЕГУ МЧЧЕНИЕ, ЕДНОГО КОТОРОГО ѡДІАВОЛОУ?
НВЕЛЦЕ ДОСМІТЬ. ѢЩОЖ ВТОМІЧІМОТРІАЛ БГУ ЗАПАІНУ,
ЖЕ ТАІСЬ МНІШГО ВНІНТИ ВНЕГУ ДОПЧЕГІЛЬ ДІАВОЛОУ
ПОДОБНО Т8Ю, ИЖ єгѡ МІЛУ ОУЧНННІТЬ ХРІТЯННІО.
ХОГДУНІ ПЕДИ ПОСАЗАТЬ, ЖЕ ХРІТЯНСКА РІЧУ ЁСТЬ
НАІСМЪ СВЕКТІКЕ МНІШГІЕ ЕДИ, ПЕЧАЛИ Н ВІТНІКИ ТЕР-
ПЕТИ, ЖЕ ВНІХУ БОЛШІНСА БЖЕЇ ПОМОЩИ ТІСБА СПО-
ДІВАТИ, ДЛ ТОГУ НЕ ЕДНОГО, АЛЕ ПОЛІСЬ ДІАВОЛОВУ
ЦЕЛІНІ ДОПЧЕГІЛЬ ВНЕГУ ВНІНТИ; Н ПРЕТО МОВНІТЬ
УЛІАГ. УЛАМОНІКУ: МНІШГИ СКОРБІ ПРБНІМЪ Н ѡВІІХУ ИХУ
ИЗБАВИТЬСЯ ГДЬ.

Подибеніа ЗА ЁСТЬ Т8Т В ГОНЛА РЕЧУ, ИСЬ МНОГІШ
БІЛА ДІАВОЛОВУ В ТОМЪ ЕДНІОМЪ ГАДАРІНІСО ЧЛБІСУ,
А НЕ ОУМЕРТВІЛІН єгѡ; ЛЕЧУ ГДА КСВІНІБ ВОІШАЛІ, ЗАРА
ИХУ ПОТОПНІЛІ, ВЕДЛУГУ СЛАВУ ВУЛІСКИХУ: ВНІНДОША
ВЪ ЕВІНІА, Н ОУСІГРІМНІСЯ СТАДШ ПОБРЕГУ ВЪ єзера, Н
НЕСТОПЕ. ЧЕМОЖ ТО? ПЕВНЕ ДЛ ТОГУ, ГАДАРІНІКА єгѡ
ВУЛІСКОГУ ТАІСЬ МНІШГУ ДІАВОЛОУ ОУМЕРТВІТЬ НЕМОЛІН,
АБЫІСМШ ЗНАЛІ, ЖЕ ЛІЮШ ЧЛБІСУ МНІШГІИ НІПРІЖТЕLEM,
ДЛ ГРЕХУВЪ ЕВОНХУ ѡ БГА НА ПРЕСЛІДОВАНЕ Н ОУГРА-
ПІЕНІ ЕВІБАЕТЬСЯ ПОДАНИЙ, АБЫІА НА НІМ БРОЖИЛІ, АБЫІ
єгѡ ЗДОМУ Н ЗДОБРУ ВЛАСНІХУ ИЗГАНІЛІ, АБЫІ НМІ-
НІЕ єгѡ РАЗГРАБЛІЛІ, АБЫІ єгѡ ВІДБІШН В РУСЬ СВОІ,
ЕІЛІ, ВІДСЛІЛІ, МОРДОВАЛІ: ЕДНАІСЬ Н ВІГАІСОМЪ ТА-
КОМЪ ОУГРАПІЕНІ НЕШІПШАЕТЬСЯ єгѡ БГА, ЕО МОВНІТЬ:
УЛІАГ. Снімъ єимъ въ скорбі. Н ДЛ ТОГУ МОВНІ ПАВЛА СПІГУ:
Е Код. Гонімн, но не ѿлавленн, нілагле, но не погнілану.
Гадарінічікъ не вірнімъ відчути досні таісъ великомъ

Лаісн и мѣрдїм Хбла, же єгѡ ѿ пакъ мнѡгихъ дїа́бо-
лишъ волнии оўчиини, ани и мъ допустіль на смерть
єгѡ засѣти, и родшарпаги; ами бѣдѹи христіанамъ
Крови єго Пренандорошю ѿспленыи, чи оуже вон-
тии макъ ѿблгти и мѣрдїи Кжинъ немаємъ быианѣи.
ко мѹй: Дерзате, не бо теса, не ѿтлю бы, и не переру бы.

Хе Спінтелю! Пришолесь на тои чай въ етранъ Га-
даринскѹю, гдѣ б҃ея пакъ етрана ѿ дїа́боловъ была пакъ
лены. Показалесь икне мѹцъ твою Бѣсѹю, гдѣ и ѿ ши-
оуболниль; Показалъ твою мѹцъ Бѣсѹю икъ Ге-
силенъ, и на нашею етраною христіаникою, Рашеиекою,
прииди икнѣи че ѿселянѹю твою помо, коли колдевекъ
врагамъ гонима и траплена бываетъ. Аиеш Гадарин-
чикиши, видали же ебеноватый пришолъ до здравію,
злісшия молили та лбісь ѿ шиխъ ѿспніль.
Бедлъ Слава вѣликї: Манъ єгѡ вѣнь на рѡ етраны
Гадаринскїя, ѿтъ тишина, ико етраною велики
ѡдержими ехѹ. Але мы манъ та смиренны
не ѿходи ѿ шиахъ, и аще ѿ етраны нашел
чреzi сила твою Бѣсѹю и дженешъ вѣхѹ
враговъ наши, и нахъ ѿ шиахъ вонамъ
оўчиини, то и на тои чай не ѿстана-
вий нахъ Кже Спітелю нашъ; але
бедлъ ѿбѣгници твоенъ, бѣдн
енамъ до иконуанія вѣка.
А Где ты бѣдешъ с наਮъ,
Кто на мы? Амъ.

34

СЛОВО НА НЕДЕЛЮ КД. ПОСОШЕСТВІИ СТАГСОДХЯ.

Жена івшала в течениі кропе ѿ длані деснага руку, аже вратом ніздадє вісім'є, и ми ѿ единаго боможе іцуфліти, приступши тоуди конвіл края різы сїго, и авшеста по кропе єх.

Пишите Слово Евангелья Лука, в Глаголі ї.

І є святинь спініє члвческое, не пріймеш
Чулм'єста; лічъ и жена івлішка івшала
в течениі кропе, до зінла того, Слуха-
чи Православній. Шоколевікъ лікоїм
м'єла достаковъ, віс на вратамъ влінла,
а здорова ѿніхъ наїти немогла, ведлівъ Слівъ

ЕУА-

что расположение обжине како она просила.

Слово по Сочиніи: С: АХА. Слово

ш.е.

Евангелі: Іже вратемъ иудаю вісім'їніе, и ни шеди-
на го, воможе ищѣти. Задецалъ не дыши Сірахъ Сірахъ
жидомъ врати. Чти врати, ради потреши. Лечи такъ
емъ на тое ресли Слѹханіе: икого винихъ єстъ враче-
ніе; не суть чатъ назъ врачує земнии, єсли не до-
ткнется рани нашихъ твои, которыи мовитъ чрезъ
Пріка Іоан: Ахъ Господи на ми, єгоже ради помаза ма, Іоан: 2.
Благодетельни ищімъ по гла ма, и ищѣти сокру-
шенииа. На ткій кобави вітто хорватъ не души, шераж-
шетъ вітто вітто Непомукъ врати Христъ Спінителъ, на ко-
жданій враче ніе; икъ благодаетъ вітто Флоримника:
Клары дше моя Гда, ищѣти яко всѧ не души твоа. Флорим: 5.
Дознала твори на себѣ жена Свіла вітто теченіи іробе,
где жадной помощи вітто хорватъ своїй ш враче вітто земнии
(либо ии и добре пластила) не дознавши, шестав-
шетъ оніхъ, а до Христа Спінителя з крому приходилъ,
сама вітто мовачи: Помаги ма Где икшематоша яко ги моя
ємъ, и ищѣти ма Где икшематоша яко ги моя
и дша моя смактеся вітто. и икшематоша яко ги моя
приятелъ еозади, икоенія крала рици єшо; на та
мъетъ ХС Где и полніонун Слова Прієніе: шрамъ
твоихъ ищѣти та, ищѣти икъ вітто вітто вітто вітто вітто:
Прієтвлаши еозади коенія крала рици єшо, и икшематоша яко ги моя
ета токъ іробе єа. А по ги моя до враче вітто земниихъ
иудаля, по ги моя жаднімъ спогодомъ оулченіи вітто
немогла, икъ мовитъ Слѹхъ: Жена Свіла вітто теченіи
іробе ш дланідеслати ліктъ, иже врати иудаю вісім'їніе, и ни шеди-
на го, воможе ищѣти.

Чтоби то била за жена, школь и плаваєть вітто іробе
ерхівъ, и икъ єи вітто та вітто вітто вітто вітто вітто:
застановліти майданъ, отомъ сіе Слова ездетъ.

Sлово всіхъ племенъ пніма Стоговъ, жена
Свіла вітто теченіи іробе, аховне значіти дша
человечка гречишнога, Слѹхъ Православнай.
Бірлади тое, Григорій Стог, и Кирілъ, котории
трокиши. Пріка Іоан Слова: Кропъ ікроми ім'шанітъ; Іоан: 2.

иудаю вісім'їніе, ини шеди-
на го, воможе ищѣти, икъ єи вітто та вітто вітто вітто:
застановліти майданъ, отомъ сіе Слова ездетъ:
человечка гречка, зупу бітівіи вітто вітто вітто:
иудаю вісім'їніе, ини шеди-

Слово на Намійд.

до грѣховъ придалъ; икошъ жена івша въ печеніи кроевъ,
єїтъ мѣрзка людемъ, таікъ дѣя чѣвѣка грѣшиаго
єїтъ мѣрзка Кѣвъ, вѣда въ Саѣ Пристойника: Мѣрз-
отны Гѣви развращеніи пѣтие. Поктобре, икошъ жена
Софья въ печеніи кроевъ ѿдаленомъ сибѣ агъ ѿелнію
мѣжъ, таікъ дѣя грѣшила ѿдаленіи бѣдетъ ѿчтва
Акоїсъ. Нѣногшъ, вѣда въ Саѣ Апостолицъ: Невѣстелъ ико
непрѣдѣнци ѿчтвіа Бжїа не нарадѣ да г. Потрите, ико
жена івшинъ въ печеніи кроевъ ѿ жидѣ, ѿлученіи сибѣ агъ
щ чистій, таікъ грѣшици въ времѧ ег҃ашногшъ ѿдал
Хба, ѿлученіи ѿдѣтъ ѿ Прѣніи, вѣда въ Саѣ
Булакъ: Раја ѿлучинъ ико да г. ѿ дѣтіи, ико же Пасхы
раја ѿлучаетъ ѿца ѿ коуди, и поетъ агъ ѿ ѿца ѿ дѣтіи
себѣ, ѿ коуди ѿ шафти, и ѿдѣтъ ии въ мѣжъ бѣніи,
Прѣніци же въ жибо вѣтнай. Почекте, икошъ жена
івша въ печеніи кроевъ прі иегѣ заражаетъ ииши, таікъ
грѣшици прі иегѣ заражаютъ добріи, а хомъ прі
поснѣ Стѣй Апѣль Павелъ, где, наамъ на пересгорогъ
Акоїсъ зостави слово: Тадъ ѿбѹчалъ бѣгы, бѣзды залъ.
Окоіже тадъ грѣхъ въ грѣшице въ пленіи залъ кроевъ въ
напеіедъ зъ невѣдомои го рѣчи, кото рѣнія неизѣлѣ
на рѣчахъ Стѣреніяхъ Окоіш которицъ грѣшила.
Дѣтіи зъ невѣдомои го рѣчи рѣчи окоіш окоіш грѣхъ,
где, невѣдѣа г. ѿ то єїтъ грѣхъ. Же зъ невѣдомои
рѣчи ѿ тѣреніяхъ, пленіи го кроевъ, грѣховъ, пріпнѣ
хочай не бѣ уасъ, саимъ ѿвѣдженіи въ ѿдѣ, где, жалоне
ламенти въ на грѣхѣ сионъ, моваи: Что ползовѣ
наамъ гордима, ии богоітвію въ величаніемъ, что въ
бѣдѣ наамъ преидаша всѣ, и икош сѣнь, и икош вѣстъ
прѣтѣканиемъ. где, ешь ішо въ слухахъ икош ламенти
и запиталъ: поневѣжъ, нѣчогш вѣмъ не помо-
гли, ии гордима, ии честъ, ии богоітвіа, ии рѣ-
коши: чемъ же стиса жионъ на землѣ грѣхъ допоща-
ли? чемъ же стиса ии пішнімъ чемъ же стиса болѣзъ въ
честахъ, въ грѣхахъ, иже ли въ Кѣвѣ охѣлѣ покасавши
першое жрода въ грѣхѣ грѣховъ сионъ рѣкѣ: Задѣ
дихш въ пѣти ии пішнімъ, и прѣдми свѣтъ неш-

При: е. При: е. При: е.

БЛІГОТÀ В МАГІВ, ІІСІШЕМ РЕІСНІ; ДОПУЩАЛНЕМШЕМ ГРѢХÙ
ДЛА ТОГО, ЖЕСМО РОЗУМЕЛИ НІЖЧЕСТИ НІ БОГЛІСТВА НІ РО
КОШИ СЕГÙ ПРЕЛЕСТИ НОГІ МІРА, НІ НІШІЕ СТВОРЕННІЕ РЕЧІН,
СІГТ В ЕДУ ПРЕЛЕСТИ ДОБРМЕ, ДЛА ТОГО МШЕМ В НІ ЗЕБІНЕ
КОХАЛИ, ДЛА ТОГО МШЕМ ХІЛІ НІ ТВОРЦА НІШЕГШ ДЛА НІ Ш-
БРАЖАЛИ. ШКОЛЬ ПЕДА ІІСНОСІМ ПОКАЗУЕТЪ, ЖЕ ЗАБЛУ-
ЖЕНІЕ РОЗУМУ, ТО ЕСТЬ НЕДНАЕМОСТЬ РЕЧІН СТВОРЕННІ,
ЕСТЬ ПЕРШИМЪ ЖРОЛОМЪ З КОТОРОГОШ ПЛЫНЕТЪ КРОВЪ
ГРѢХÙВЪ НАШИХЪ. ЖЕ ПЛЫНЕТЪ КРОВЪ ГРѢХÙВЪ НАШІ,
НІ ДРУГОГОШ ЖРОЛА, КОТОРОМЪ ЕСТЬ НЕДНАЕМО РОЗУМУ
ШО ТО ЕСТЬ ГРѢХÙ ВЫРАЗИ ТОЕ АРИСТОТЕЛЕСЪ, РЕШИ:
БІЛІКЪ ГРѢШАЧІН, ЕСТЬ НЕВІДАНЧІН. ЧИ НЕ ЕСТЬ ЖЕ ТО ГРѢХÙ
ПРАВДА? ЕО ГДІ ЕМ ЧЛВІКЪ ВІДЛАВЪ, ІІКАЛ ЕСТЬ БЛОСТІ ГЛІ: Г.
НІ ПАЖКОРТЬ ГРѢХА, НІКІОЛНЕМІСЛ ЄГУ НЕДОПУСТИЛ.

ЧАІКЪ МОВНІТЪ ЗЛАГОСТИ СПАІЙ: Добре мовнітъ ѿміні
ГРѢШНИКЪ, ѿточіли мене ТЕМНОСТИ, ЕО ГДІ ЕМ ВІДДА, на єпіс-
ТАІСІ ЕМ із грѢХÙВЪ НЕ ДОПУЩАЛ, НІ ГДІ НА НАСІ ГРѢХÙ А до Ко-
НЕЧНАРЛЕНЬ, ПОІН НА РОЗУМІ НЕ БВДЕМ ЗАСЛІПЛЕНЫ. рнн.д.

ЧТОЖ МАЕТЪ ДША ГРѢШИЛ ЧИНИТИ ХОПЛУН АБЫ ЗІПЫ
ДБОХЪ ЖРОДЕЛЪ ПЛЫНЧАЛ КРОВЪ ГРѢХÙВЪ, БІЛА ВНЕМ
ЗАСТАНОВЛЕНІА? ТОЕ ЦІШ ОУЧИНИЛА ЖЕНА БІЩАЛ ВІТЕ-
ЧЕНІІІ КРОВІ. ПРИСТУПІЛА ѡНА СОЗДІН НІКОСІВЛАГА КРАІ
РІДИ ХБОН; ПРИСТУПІ НІ ТА ДШЕ ГРѢШИЛ, ОУВАЖАЮЧИ
НІ ПРИПОМНІАЮЧИ ПОСЛІДНІА ПВОЛ, ТО ЕСТЬ КОНЕЦЪ
ЖНІТІА ПВОЕГШ, ПРИПОМНІАЮЧИ СТРАШНИЙ СВДЪ
ХРІТОВЪ, ПРИПОМНІАЮЧИ МВКИ ПЕСЕЛНІЕ; АЧАІКЪ ДО
ТІНІСМ ПРЕНДОРОЖШЕН РІДИ ХРІТОВОН.

ХЧЕШЪ, ШОЖЕ ЕМ ТО БІЛА ЗАРНІДА ЕСТЬ ОУВАЖЕНІЕ
БІСТВА ХБА, НІ ЧЛВІЧЕНІСТВА ХБА. ЕСЛИ ХЧЕШЪ АБЫ
КРОВЪ ГРѢХÙВЪ, ТЕКІВЛА ЗПЕРШОГОШ НІ ПОЧИНИКА, НЕ-
ВІДМОСТИ РОЗУМУ ѿ-РІЧУХЪ СТВОРЕННІХЪ, ШКОЛО-КО-
ПОРМІХЪ ГРѢШНІ, А ТЕБІЧІА ЗАСТАНОВЛІД ДОТЛІГАНІІА
ІІСВ РІДИ ОУВАЖАЈА БІСТВА ХБА, ТАКІМЪ ЕПОСОВОМъ;
КОЛІ ПА ПОХОТЬ ПРОВАДНІР АБЫІ НАБІЛІА ПІЧНАДЕН,
АЛЕШ МЛІГНОСТИ ІІСОН, АЛЕ З ОРДОН БІСКОН, АЛЕШ
З КРІВДОМ БЛІЖНІЛШ, З КЛАМІСТВОМЪ, З ПРИЛГАМН,
З ГНІБАМН, НІ З РОЗМАНІТЫМІ ЗЛОІСТАНІ НАТОЙ ЧАІС

Слово на Илию

при помине се бѣ Бѣла, доткнія мъглію своемъ бѣства
 єшъ. оубажа що то єсѧ бѣзъ, которогѡ оурожайша
 для тиихъ речей створеныхъ. оубажа иже въ бѣзъ 18ть
 правдивие Богатства, не склонитъ, вѣчніе, седа
 конечніе, не на столькѣ, не на тисячу лѣтъ, ани на
 милионъ, прѣанчие, але на вѣки вѣчніе. Тое гдѣ
 въдешъ оубажати, до сихъ же пасъ до членіе Богат-
 ства въ глѣдѣ Бѣснѣхъ, 18ть пѣни, 18ть непрѣблѣв-
 щимыя, флашивіе, людѣи заводчики; и таѣкъ
 погорднѣши шампи въ сѣнѣ своемъ, и бламомъ, бѣ-
 закохавши, оурожай єшъ грѣхами и для наїбѣшъ
 Богатства до членіица не вѣдешъ. Бѣли тиѣе прѣблѣ-
 вѣхъ до рокощеніи телесныхъ, чрезъ которыхъ быши
 пополнены. Гдѣа бѣа твоєшъ оурожайна; доткнія
 и 18ть мъглію бѣства Кѣла, оубажай искіе 18ть рокощ-
 въ бѣзъ непонятіе, не прерѣніе, и ѻколи не дѣланчіе.
 оубажай тига єстъ піенісность, Бѣснѣ, бѣзконечніе,
 вѣкъ виже піенісность замыгнула, и ѻколи не вѣ-
 дашула, а затмѣи ѻколи не претключи, чрезъ таїсъ
 оубаженіе доидешъ тогѡ, иже пади 18ть въ рокощи
 въ глѣдомъ рокощеніи Бѣснѣхъ, 18ть горкості, вѣкъ
 піенісности, 18ть шпетности, вѣкъ оуроды, 18ть велікіе
 вѣкъсости. и таѣкъ погорднѣши тѣми рокощами,
 и бламомъ, бѣзакохавши. и єшъ оурожайни
 рокощами иѣтъ тобыни не вѣдешъ. або згола, тѣ 8и
 колвѣкъ тиѣе створеныи речи либѣи свѣтъ іенъ пре-
 лестныи, либѣи тѣло, либѣи дѣволъ залецаніи,
 чрезъ которомъ быши выполнены, аль дѣствованіе, мѣгъ
 Бѣснїй Мистѣ оураснити, и єшъ самаго оурожайни;
 зарасъ на тонъ чаръ доткнія, помыгломъ бѣства
 Кѣтогѡ, оубажанчи тое же вѣкъ добра, которое
 свѣтъ, тѣло, и дѣволъ, въ речихъ створеніи тиѣе
 залецаніи, въ глѣдомъ добра Бѣснога 18ть злости, вѣкъ
 рокощи въ глѣдѣ рокощи Бѣснїи въ нензю, и гѣко-
 сти, вѣкъ піенісности 18ть ермкости, и шпетности.
 и таѣкъ залечаніи тѣло, крои грѣховъ твоихъ: не
 вѣдешъ для наѣстя речи створеніи, оурожайни

Мангаты Бжогш. Где зася паминешъ кроўз грѣховъ
з другого жрала не зилемости росхмъ, что бы бы грѣхъ?
Икъ єстъ тѣжкій! Икъ єстъ бѣзгѣнъ и вѣтъ болѣни
принесъ до Хрѣта Спінтела, а оуже на застапановѣне
тои крови грѣховнои, дотыкающи грудь, члѣвичества
Хрѣта. Блажанъ икъ єстъ Хрѣтъ оскрѣбтие загрѣхъ
твои за мордованіи! Блажанъ икъ Глѣба егѡ пренѧ-
стѣшиша остримъ терниемъ оукоронованіи! Икъ
Тварь егѡ сѣктишиша паче Сѣнца, шпевана! Икъ
Очи егѡ паче звѣздъ сѣяніи, кровию помрачены!
Икъ Асмѣкъ егѡ ѿжады великомъ оувѣшеніи! Икъ
Плещи егѡ Богами, Повородами, острими ланцузами
по шланы! Икъ Рѣцѣ егѡ, и Ногѣ, Гвоздями до
Крѣта пренѣты! Икъ Кокъ егѡ Копіемъ остримъ про-
воденіи! Зарасъ поснашъ тѣжкоесть и брадкоесть
грѣховъ твоихъ. Такъ мовитъ єдина зѣбунітелей
Чрковныхъ: З оуваженія лѣкарства, дохожь великої
Хоробры моей, которомъ неизнамъ, здавалося мнѣ
жемъ здорова, лише што посыпалъ сна бга на-
вѣшагш, и кајдѣтъ егѡ злѣнти, абы бѣломомъ крови
єгѡ раны мои злечени; поснаи сѣльче икъ єстъ
тѣжкое раны твои, да которыи потрешили было, абы
Хс Где твой былъ зраненіи! Где бы не было тѣи
раны смертельныи, а смертью вѣчнои, не буди
бы да лѣкарство на оные, Хс не оумиралъ. Такъ
теди єстъ тѣжкое и великою рана грѣхъ, же хочайнъ
ты вѣхъ людѣй икъ икъ многъ єстъ на сѣбѣтъ, кро-
влюна сила, злечнити еи єдиною рана грѣхъ не мола.
Гдѣ же чинитъ бгъ? зеступаетъ сѧма зи нѣа, прѣ-
вѣтъ на себѣ тѣло члѣвическое, аже бы паминене крови
грѣховнои сѣльче заспановна, вѣю Кровь свою прѣ-
лидорашю, чадо острѣти и зиблѣтъ, и раны грѣ-
ховныи оулѣчай. Тое члѣвче грѣшинаи єсли оуважати
вдешъ, поснашъ тѣжкое грѣхъ твоего, же жаденъ
гш не тылкъ з члѣвію, але и сѧма икъ агглішъ
лѣбунити не могъ, шпрочъ Хрѣта Спінтела; зарасъ
вретъ анешъ грѣшити, перестъ анешъ оуражати Масета

Бжитъ, для мърнин рѣкоши иго вѣста, альбо чести н
бога съвла, кооторыи бы были въ крѣдомъ блгннго бѣннго,
и въ бѣдомъ Бжиту. Ане тѣко чре оубаженіе Стѣтии Кѣни,
доткненіемъ рѣзы чѣвѣченіетва єшь, залпановліти
въ наизъ преченіе прѣбѣгъ, альбо же и до ткненіемъ
онъ въ Букарнѣтїи Стѣтии. Тѣкъ мовитъ ймбрѣсгїи
Стѣтии: Кооторыи рѣнъ мѣсю мѣстъ, ищетъ лѣкарьи;
Сишарада рѣна є, ко пѣ грѣхомъ єштимо: лѣкарьтвіо є. Нѣмак
и чести великои достбнала Букарнѣтїа. Былъ альбовѣ
женѣ вѣща въ преченіи прѣбѣгъ, края тѣлкѡ рѣзы Хѣи
доткнвшина, и цѣбленою золтѣла; Йисоже чѣвѣка
грѣшины, доткнвшина цѣлонъ рѣзы покрывануен
Бжитвѣ Хѣтобѣ, цѣлогѡ Тѣла єшь Пренатѣшншогѡ
въ Букарнѣтїи Стѣтии, былѣши въ Вѣронѣ, Покоронѣ, и По-
бѣжностю до нигѡ прнегуповѣлъ; немаєтъ быти злѣ-
ченіемъ ѿ рѣнѣ грѣховнаихъ въ ѿкъ немаєтъ въ иже
Стѣлановнти преченіи прѣбѣгъ грѣховъ! Альбо мѣш знай-

шисѧ Тахъ
Анди, Иасиму
подъ, досъда
располагаю
второ иск
прадото

Сасид.

Тахъ ико
ти Каска
добрѣтъ разу
Спасибо
всѧко
коину, да съ
Коину, да съ

Хрѣане, кооторыи ѿ днѣ доткнвшина Тѣла Хѣтва,
мѣзъ великое земогѡ Тѣла въ дѣти могутъ лѣкарьбо,
гдѣ же на вѣ земѣ рѣзы Хѣон въ дѣла и цѣбленіе. Стѣ-
режна тѣде альбо змѣсаніи грѣхамъ недоткнвши
Хѣ, єслѣ бо вѣмъ възмѣсѣ прѣ оучиннш, не и цѣбленіе
альбо смѣрть ѿнисѧша. и придаєтъ то же бѣтель: Тое
[Правѣ] на мѣш ѿ плаisenвѣти подобаетъ, иже же на ѿ
рѣнѣ лѣкарьтвіо ѿнисѧла, а на мѣш самое лѣкарьтвіо
въ рѣнѣ ѿнисѧтель. и да погодѣ Стѣтии Апѣла Павелъ
напомниаетъ, альбо рѣнѣ ѿ плаisenвѣти: Гдѣмъ не-
достоинъ, сѹдъ иже ѿстъ. и ѿ тѣль звѣгалствію

рѣнѣ

ранѣ прѣмѣтъ. юкоѣ вѣра прїнѧтии мѣлѧ нѣцѣлѣніе; вѣдѣ слѣпъ тогодѣ Ст҃гш Апѣла Павла мовѣчога: Ст҃гш ^{Ко:} рѣди вѣ бѣ мнѡзин нѣмѹни и недѣлнвм и спѣ довѹни. Апѣтѣлкѡ грѣхнѣ вѣлѣкѡ нѣцѣлѣніе з вѣрони и сѹм-нѣнѣмъ побожнѣмъ прїнѧтии Бухарнѣтии Ст҃гш але єщѣ и тое в нѣмъ справедель, иже чито бо лвсъ доброго вѣчѣ Прѣтагш Тѣла и Крѣве Хыи очищнитъ, а ездѣ Гдѣ Бѣа проинѣтии аѣи езѣти Прѣтагш Таннѣ з игш Свѣтла незнѣшоль, запевне ѿдержнитъ тое ѿ Бѣа. Шо таїнѣмъ ил ѿбажнѣетъ прїсладомъ.

Пишетъ в Історїахъ Чркѣвнайхъ, же єднѣ воница Царскѣ прѣЧесаромъ бѣлѣ ѿкараженїи, иже добра єшь пытото-шиль, и вѣтчи ѿборочаля, котою огш поимѣвши, ^{Гдѣ} повѣнтикасаля на дреѣвѣ, на которомъ гдѣ вже прї просто-днѣ вѣрѣль, а єднѣ вѣлѣкже воница вѣдѹти на то чадо Неба при томъ дреѣвѣ, оужалнѣшия на онамъ івой Тоба- ^{Бдакъ} ришомъ, рѣкалъ до івойш елѹги: Пожалуя Бжѣ вѣлѣкъ ^{А пре} ѿроднѣвогш мѣжа! и зблѣжнаса до неғш, хотѧнѣ єго на Сре-штати, и погреєстн; иже онъ заболѣетъ: Злож-^{бдакъ}те менѣ, алговѣ єщѣ жиѣ зостан. онъ розумѣнти же прїзракъ искѣ чреѣ неғш ѿдо свѣлъ, спѣлан; а онъ знову заболѣетъ: Небои теса, злож-те менѣ з дреѣва, го залѣсомъ Хѣ Спѣитела моегш, и помошню Пренан-^{бдакъ} шен єшь Мѣтери Мѣри, єщѣ жи. и вѣлѣкъ єшь з дреѣва зажиго, и домѣстадо проваженш, гдѣ до вѣ-^{бдакъ} гогш не виданоги чуда зыншломъ виа мѣсто нарыно, онъ просилъ ѿ дѣбовногш ѿца, и ѿ Ст҃гш єу харнѣти. Гдѣмъ з велѣсомъ иерихомъ бы повѣдалъ, спѣтагъ єшь хобнисъ, аѣи дѣлѣ хвалѣ Бжїн, и звѣдѹана оногш иадѣ, ибне вѣднала, чреѣ цо бы напакио ибѣ лакъ ѿ бѣа заслѣжнѣ онъ ѿвѣдѣлъ: Малакъ то ѿслѣга тѣвнала, дѣлѣ которон Гдѣ Бѣа помиловалъ мѧ; або ѿмъ иакожданѣ днѣ мовнамъ Очи нѣз пѣтѣлѣ, ^{Ботчесашъ} подоровлѣнѣ Агглико до Престони Кѣн пѣтѣлѣ рѣзъ, ^{Поздравленіе} прѣраси на пѣмѣтѣ ѿкрѣтнон Смѣрти Хѣон, чѣтвер-^{англиковъ} вѣчѣти Агглѣ Храннѣтела мое, пѣтѣлѣ кѣчѣти ^{до присвоенія} Гдѣ Бухарнѣтии Тѣла и Крѣве Гдѣ Гѣа, вѣтѣ цель ^{бога родоначальника} б. Докториа ^{Смерти}

АБЫМЪ ПРИ ОУЕГНЕНЪ ТЕРМЕНИЕ ЖИВОГА МОЕГШ, ЕСТЬ
ТОГОШ НЕДМЕРЛЪ ПОСЕЛСВ; ШОМЪ ЧРЕД СЛРГТЬ БЖИИ НА-
ДЕРЖАЛЪ, ЖЕМЪ НЕМОГЛЪ БЕЗЪ ТОН БЛГТИ СУМЕРГИ.
ПРОШД ПЕДА, ѿ ПРЕМАНСТВИИ ТЕЛО Н КРОВА ГА МОЕ
ІСА: КОТОРОМЪ ПРИЧАСТИИКО ЗОСТАВШИ, ЗАРА ОУМЕРЛЪ.

Христо-
ловъ гдѣ
Слово.

А ПУГТЪ ПРИ НЕЩЕЛЕНІИ ЖЕНІ КРОВОТОЧНОМЪ, ЖАЛО-
СНУЮ РЕЧЬ ОУВАЖИТИ НАМЪ ПРИХОДНІТЬ, ИЖ ОНА РАДЪ
ПРИКОСИВЛАСЯ РИЦК ХВОЙ, И ОУЛЧЕНІО ЗОСТАЛАСЯ АМА-
МЪ СЕРНЫИ ТАЧАСТО ОУЕГА ЕВОМЪ ДОТЫКАЕМСЯ ТЕЛА
Н КРОВЕ ХВОИ И ПРЕЙМЕДЬ ОНІС, А ТАКЪ НАШИ ГРѢХШВ-
НЫ НЕБІВАЕМЪ ОУЛЧЕНІЕ НЕ КРПОВОМЪ ОНІМ НЕДОСТАЕ-
ДО ОУЛЧЕНІА НЕМОЩЕЙ НАШИХЪ, АЛЕ ВЕРМ НАШЕНІ АЛГО
ВЪМЪ ДАЛЕКШ БАРДІИ ТЕПЕРЪ ПРЕБЫВАЮЧИ К НОТРЪ НАІЗ
КС, МОЖЕТЪ ЗРАНЕНИХЪ ОУЛЧЕНІИ, КОТОРОМЪ ЖЕНІ КРО-
ВОТОЧНОМЪ МИМОХОДОМЪ ТАКЪ ОУЛЧЕНІА. ЧЕМЪЖ МЫ
ВОЛКАМИ ЗОСТАЛЕМЪ ТАКЪ ЧАСТЪ ПОЖИВАНІИ АГНЦА БЖІЛ?
МОВИТЬ ЗЛАТОБІСТЫИ СТЫИ: ЧЕМЪ ТАКЪ ПРЕБЫВАЕМЪ
АДА: ЧЕМЪ ЗОСТАЛЕМЪ ГОЛОДНЫМЪ, ХОЧАЙ ЧАСТЪ
ТОГОШ НЕБІВАЕМЪ, ХОЧАЙ ТАКЪ ЧАСТО, ТОЕ ЖИВОТНОЕ
ПРИЙМЕДЬ АЛКІАРЕТВОЕ? ЧЕМЪ ПРЕЧЕНІЕ КРОВЕ, ТО ЕСТЬ
ГРѢХИ НЕБІВАЕМЪ ВНАСЯ, ХОЧАЙ НЕБІВАЕМЪ КРАЛ РИЦМ
ХВОИ, АЛЕ ВСЕГО ЁГШ ПРЕМАНСТВІШАГО ВЪ БУХАРНІСТІИ
СТЫИ ДОТЫКАЕМСЯ ТЕЛА Н КРОВЕ, ДЛЯ ТОГО, ЖЕ НЕМЛІ
ДОБРОГШ ЕПОРАЖЕНА НА ЕДМНЕНІИ, НЕ МАЕМЪ ПОКОРІ, И
ПОБОЖНОСТИ НА ЛЕЖІТРОН, НЕ МАЕМЪ ОУЧІНІВОСТИ ТКАЛ
СИ ПРИНАДЖАЛА ТЕЛУ ХВОМУ Н КРОВЕ ЁГО ПРЕМАНШОН?
НЕМАЕМЪ ТАКОН ВЕРМ, ТАКОН АМЕБН КУ ХРПЧ СПТЕЛЕВН,
ТАКСО МѢЛА ЖЕА СВІЦАЛ ВІТЕЧЕНІИ КРОВІ, ѿНАБОЕКМЪ
ВЕТАДАЧНІЖ В ОЧИ ПОСАДАТИА ХВН, НЕ ДОСТОНОМ СЕБЕ
ЧИНАЧИ ЗРЕНІА ЛИЦА ЁГШ ПРЕМАНСТВІШАГО, СОСАДИ
ПРИПАДАЕТ, НІЗВЕЛІКОН ВЕРОЮ, ПОКОРОЮ, ПОБОЖНОСТИ,
И ОУЧІНІВОСТИ ДОТЫКАЕТСЯ КРАЛ РИЦМ ЁГШ, И ТАКСВ
И СЦЕЛЕНІЕ ПРИЙМДЕ. АМА ХОЧАЧИ ДШИ НІШЕН ПОЛОННІ
НІЦКЛЕНІЕ, В ПРИНАДІИ БУХАРНІСТІИ СТЫИ, ОУВАЖМШ,
З ТАКОН ВЕРМОУ, ПОКОРОЮ, ПОБОЖНОСТИ, И ОУЧІНІВОСТИ

принесутимо до ХА Спінтела. Але що толькі походи, же неуважаєм розумом нашимъ, иже Тело и Кровь Хбіа, въ букариетін Стой, зв'єрон. Побожности, Любовіи, и чистоти, смиреніемъ принадливе, чайка чиняще на лицѣ подобній Хбіа, таїш нездати бути ісш Хбіахъ оучинилла. що такімъ поісаць довоіомъ.

Чемъ Іуда бе заскочини продавши неуважні жидо ХА Спінтела, далъ имъ гасло, ведло словъ єнулену: Предави же є даде ѹ знаменіе, гам: єгоже аще лобжда, той єстъ, иже єгѡ. Башкъ моган поизнати ХА Спінтела ишегш зінависи, и рузынахъ Чудовівъ; Чемъ то 18 да далъ знаменіе чрезъ лобзаніе: що побудаєтъ на тое Златоглавий Стой; Же гдамъ ѿплове на Тайній Вечерѣ з Пренаслѣпній и Пренакинетшахъ рвікъ Хбіахъ принадли Пренаслѣпній, Сакраментъ; Вен. ѿпрочує бе заскочиногш Іуди на білі на лицахъ івойхъ преди вночі Слічности, лиця єшевімъ ихъ пришан до такожш киштатъ, до такон пісюють, же оуродон, и кшталто бывіи подобніи Хбіа: такон бывіи на лицахъ барви таїш онъ, иже єгѡ межи иімініи традно бывло розснать. Гдамъ теди Іуда на іхъ таїсю ѿмѣніи, такое прескіштатоване поістірѣгъ, далъ жидомъ гасло, знаменіе: єгоже аще лобжда той єстъ иже єгѡ.

Пріто Слвхачъ Православний: єслі сеєтъ змінилъ того, аби бінъ заслановію течениє крові не таїко грѣхъ, которое течіть, то з неуважомости розумомъ нашимъ не розумінчогш добрі речініи спікореніи. Осколо который грѣхімъ, то зміній домости и не знаємости того розумомъ не розумінчогш и неуважанію що єстъ грѣхъ; але и течениє крові, которое таєтъ справдівъ в тѣлѣ Христіїкій вониа поганіклю; Наслѣдіюмо оуродиженіи івченіи вітеченин крові, а принесутимо до ХА Спінтела в єнуленіи Стой прескіштатогш зв'єрон, Покорон, и Побожности, и єгѡ Пренаслѣпній Різки тризубажене таїсю бжесцва що єстъ бгъ, що івтаревшатогва и роїкшши єгѡ, таїкъ и чайбечетвя єгѡ іуважаніи, таїсю злаків оуперп'єль на землю, таїсю

Мак.

шмі: мі.
на ішах:

СЛОВА НА ИНОКД ПОСОШЕ С:ДХА.

ПИРАНЕКОН ОУМЕРЛЪ СМРТІН; ДО ТЫКЛЯМОГА ЗОУЧПН-
БОГІЮ НІКРВХОН СЛІПОН; ёЩЕ ЕУВАЖАНУН СІЕІЕ Н
ТОЕ з же ХРТОГОВ СПІНТЕЛЬ ТОМД КОГОФАЙ ДЛА
ЧЕСТИ БУХАРИСТІН СТОН ЧТО ДОБРОГА Н СПОБЛІВОЕ
ЧИНИТВ; дарбетъ ТАКСЮ БЛГТЬ НІЖЕ ЕІС ПРИ-
НАТА ШНОН ХОУЕІ ВІАНГАЖШОМВ Н НАЙ-
БОШОМ БАІЛЪ НЕБЕЗПЕЧЕНЕТВ Н ПРИПЛІКУ,
НЕ ОУМНРДЕТВ; до тогош же подобнам
ХРТОВИ ЧАВЕКА ЧИНИТВ. Шо єсли
СВДЕМЪ ЧИНИТН, ДОСНАІМ ТАКОН
БЛГТЬ ТАКОН ДОСНАЛА ЖІНА
СВІЛА В ПРЕЧЕМІН КРОВЕ, же
МІСВ ДО НЕН, ТАКВ НДО
МАІЗ РУЧЕПВ: ВІРА БАША
СІЛÀ ЄІГА ВАГА,
НДІСТЕ ІМРІДА
ЛМННЬ.

1802 год 27 6 днр

СЛО-

СЛОВО БЫ НА НЕДѢЛЮ КД.
ПО СОШБСТВІЙ СТГФ ДХЛ.

Прийде иже ктв ѿ Архистата Глаа ємъ,
иже и мре дщн твоа, недржн ѿ глаа.

Пишетъ Стбн Евангелъ Лукы, в Глаголѣ и.

YИ глемъ въ писмѣ Стбма, же Сонамитанка вѣлце жалючи смири сѧ своего, Материнсон либоѣн къ немъ порвшеная, пришла до блнія Прѣкъ, и до ногъ ємъ
ѹпадающи, просила съ плачетъ лѣни при-
шолъ до дому єнъ, и оумѣрлого єнъ сѧла до жибота
въ звратнѣ, слухау Прѣобрѣднай. Такъ мовитъ
пніаніе: Прийде къ блнію въ горѣ, и ємшия за ногѣ
єго, рече: Живъ Гдѣ и жива дша твоя, аще ѿстану
тебѣ. и лиеш блнію рокасаля въль слѣзъ своемъ
Гиностіи, лѣни зъ жезломъ єго поишолъ до дома єнъ, и
же слѣ положилъ на лицо оумѣрлого сѧ єнъ єднаѧ
знеобрѣдній покороной пробои Сонамитанки, и шолъ
самъ въ домъ єнъ, и замкнѣвши двери за собою и за
отроичемъ єла, положилъ на нею, и въ звратнѣ
ахъ дома єго, и ѿдѣлъ єго Материнъ, иже мови пніаніе:
Вослави и прийди къ немъ, и рече єнъ блнію, прийми сѧ
твоего. Шоль твѣ подобеногъ скажуетъ въ Евліи
и пніаніемъ, коли Іліръ съдѹи Кнацемъ Сунагоби
иудобиконъ, и мануи въ домѣ своемъ на емертѣленомъ
ложе лежачи, и блѣше оуже оумирѣнуши дщерь твой,
ѡцивонъ къ ней порвшенай либоѣнъ, приходиши не